

БЕСѢДИ

ОБЯСНЕНИЯ И УПЖТВАНІЯ

отъ УЧИТЕЛЯ.

Дадени на ученицитѣ отъ Всемирното Бѣло Братство,
при срѣщата имъ въ гр. Търново,
прѣзъ лѣтото 1919 г.

I.

ОБЯСНЕНИЯ

ВЪРХУ ОБСТАНОВКАТА НА ЗАЛАТА ЗА СЪБРАНИЯ,
дадени при първото въвеждане въ нея на 6/19 августъ
1919 г.—Прѣображение, 7 ч. сутриньта.

Задръжете въ паметьта си обстанозката на
стаята, тъй както си е. Това сж нѣща наредени
по извѣстенъ законъ. Всѣко нѣщо тукъ има своя
смисълъ, нищо не е излишно.

Виолетовата краска надъ вратата показва,
че трѣбва да бждете силни; зелената иска отъ
васъ да се развиете въ Божията добродѣтель;
розовата — сърцето ви да е изпълнено съ лю-
бовъ; синята — умътъ ви съ вѣра; портокале-
ната означава проявление на физическия животъ.

Тази картина съ концентрични кръгове по-
казва пѣтя на развитие на човѣшката душа,
първоначалния произходъ на човѣка — какъ той
е започналъ живота си. Другата картина — пенто-
грамата — показва човѣка въ сегашното му
състояние — пѣтя, по който е миналъ. Образътъ
на Христа, който виждате тукъ, прѣдставя се-
гашното стремление на човѣка да се приближи
къмъ Христа. Човѣкъ е тръгналъ отъ добродѣ-

телитѣ нагорѣ, влѣзълъ е въ рая: дървото, което виждате, е райското дърво; послѣ съгрѣшилъ, миналъ прѣзъ мъдростъта, която се добива чрѣзъ изпитание; а най-послѣ миналъ чрѣзъ любовъта и влѣзълъ въ спасението. Слѣдъ това ще се възкачи прѣзъ пѣтя на правдата, послѣ ще слѣзе въ пѣтя на истината, и тогава вече ще се съедини съ Бога. Добротата, мъдростъта, любовъта, правдата и истината — това е пѣтътъ, прѣзъ който човѣкъ се възкачва. Надписътъ на пентограмата е: въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ любовъта е силата на човѣшката душа; въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ мъдростъта е силата на човѣшката душа; въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ правдата е силата на човѣшката душа; въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ добродѣтелята е силата на човѣшката душа; въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ истината е силата на човѣшката душа.

Вашата задача прѣзъ годината ще бжде: да схващате Бога като любовъ и мъдростъ, и чрѣзъ тѣхъ да всаждате въ вашата душа всички други добродѣтели. Само по този начинъ може да се развиете и подигнете. За да бжде човѣкъ силенъ въ свѣта, трѣбва първо да започне съ любовъта. Добродѣтелята прѣдставя самия човѣкъ, миналъ прѣзъ любовъта. Чрѣзъ мъдростъта човѣкъ е научилъ Божиитѣ изявления къмъ него.

Сега, ще ви дамъ мотото: въ изпълнение волята на Бога чрѣзъ любовъта е силата на човѣшката душа, защото Богъ е любовъ. Не

можемъ да изпълнимъ волята Божия, ако не Го обичамъ, ако не Го любимъ. Волята Божия е да бъдемъ всички добродѣтелни. Да бъдемъ добродѣтелни — това сж отношения на хората едни къмъ други. Трѣбва да сме добродѣтелни не само къмъ своитѣ ближни, но и къмъ всички създания — подъ „ближни“ разбирамъ и всички млѣкопитающи, които ни обслужватъ, и дори малкитѣ животинки, тѣ сж сжщо наши близки въ широкъ смисълъ на думата.

Първото правило, за да придобиемъ любовта, е непрѣмънно да имаме смирение. Любовта е качество, което познаватъ само смиренитѣ, слабитѣ; тя е тѣхенъ даръ. Силнитѣ хора, които уповаватъ на себе си, не знаятъ какво нѣщо е любовъ. Ние страдаме не отъ любовъ, а отъ многознание, отъ много сила. Въ свѣта има двѣ сили: сила безъ любовъ и сила съ любовъ. Първата — силата безъ любовъ — е физическа сила, която руши, а втората — силата съ любовъ — е божествена, която твори. И тѣй, когато кажемъ, че трѣбва да сме силни, разбирамъ, че трѣбва да имаме силата на божествената любовъ.

Вънъ отъ това, което казахъ дотукъ за вашата задача прѣзъ годината, ще ви дамъ, като лозинка, „Добрата молитва“ — да размишлявате върху дълбокия смисълъ, който тя съдържа. Четете прѣзъ деня по едно изречение отъ нея, и принципитѣ, които сж легнали тамъ, да се одухотворятъ въ васъ чрѣзъ закона на любовта.

II.

(Слѣдва първата публична бесѣда „Мировата любовъ“, държана сѣщия день, 10 ч. поѣди пладне, въ читалището „Надежда“, гр. Търново).

III.

МЕТОДИ ЗА УЯКЧАВАНЕ ВЪТРЕШНАТА
ВРЪЗКА МЕЖДУ ХОРАТА.*)

Въ всички създания сѣществува вътрѣшна връзка. Вие трѣбза да се стремите да прѣмахнете условията, които прѣпятствуватъ за заякчаване на тази връзка. Всѣки отъ васъ трѣбва да работи искрено върху себе си и, като работи, да счита, че работи за всички и че всички работятъ за него. То е Божественъ законъ, който трѣбза да работи и въ насъ. Окултната наука го нарича „Висше азъ“, но по-право е да се каже „Божествена душа“. Въ нея сѣ вложени всички условия за нейното развитие, а когато е образуванa връзката, всички способности и чувства растатъ. Допуснете, че имате градина насадена съ пиперки и зеле, може ли да култивирате този зеленчукъ безъ поне малка вадичка за напояване? Може да посадите всѣкакви сѣмена, но, ако нѣкой ви лиши отъ вадичката, напразно ще се трудите. Всѣки отъ васъ трѣбва

*) Тази и всички останали бесѣди, обяснения и упжтвания сѣ държани въ лозята на гр. Търново—срѣдъ градината на колибата.

да има такава вадичка. Имате ли я, всичко ще прорасте, нѣмате ли я, никакъвъ плодъ не очаквайте. Много вѣрзания и много философии пропадатъ именно по липса на такава вадичка. Може ли да узнаете да-ли имате вадичка? Може. Трѣбва да почувствувате присѣтствието на Висшето азъ, на Божествената душа у васъ, да почувствувате готовностъ поне веднѣжъ въ недѣлята или въ годината да се пожертвувате за всички. И Христосъ казва: „Който изгуби живота си за благото на другитѣ, той ще намѣри своя животъ“. Това е точниятъ прѣводъ на думитѣ Христови, и въ тѣхъ се крие сжщността. Въ състоянието, въ което вие по настоящемъ се намирате, тази връзка не е още образувана, и вслѣдствие на това, вашата низша душа, низшето азъ, низшиятъ манасъ, както го наричатъ теософитѣ, се стреми къмъ противоположни движения. Душата върши това, не че има нѣкаква умраза къмъ човѣка, но стремениетѣ ѝ сж различни. Ако вашата вадичка бѣ поливала посаденигѣ сѣмена, щѣхте да имате обратенъ резултатъ. Имате двѣ градини, едната на западъ, другата на изтокъ: ако пратите водата на западната страна, ще имате единъ резултатъ, ако я пратите на източната страна, ще имате другъ резултатъ. Вашето съзнание и вашето сърце всѣки день се разширяватъ и придобиватъ по-голѣма пластичностъ и сила, а тѣлото ви остарѣва, ставате по-религиозни, но и недоволни отъ живота, и отивате на западната страна. Трѣбва да се борите съ тази ваша низша

душа, понеже въ нея сж вложени всички отрицателни нѣща. Когато влѣзатъ въ вашата душа сили и почнатъ да дѣйствуватъ, ще се стимулиратъ побуждения у васъ да придобиете знания, мъдростъ; но тѣзи знания може да прѣвърнете въ зло, въ насилие на хората. Може външно да турите мантията на благочестието и да търгувате съ него, да тръгнете по обратния пѣтъ на черното братство, нѣкои членове на което носятъ отвѣнъ бѣли дрехи, а душитѣ имъ вѣтрѣ сж черни. Щомъ срѣщнатъ нѣкого, тѣ му обѣщаватъ. Отнематъ ли ви веднѣжъ тази енергия, която имате, отбиятъ ли вашата вадичка, тѣ ще ви изоставятъ и ще потърсятъ други, тѣмъ да обѣщаятъ и тѣхъ да излѣжатъ. Така тѣ съ хиляди години живѣятъ на гърба на такива малодушни хора, за смѣтка на тѣхната смъртъ. Едни хора умиратъ отъ нѣмане влага или животъ.

Каго разбираме Христовото учение въ този високъ смисълъ, то не е нищо друго, освѣнъ проявление на Бога въ свѣта. А пѣкъ всички добри хора, учители и светци, тѣ сж клончета и листа на това голѣмо дърво. Нѣма да се спирамъ да говоря каква форма има това дърво. Всѣки трѣбва да гледа да изпълни своитѣ функции и да направи онова, което трѣбва да стори. Ако останете вѣрни на вашето призвание, вие ще се измѣните и единъ день нѣма да бждете клончета на дърво или членове на животното или на човѣкъ, но ще се индивидуализирате, и Духътъ ще дойде у васъ да се въплѣти, както въ Христа. Ще видите какъ Той ще проникне

като слънчеви лъчи. Той се проявява и въ животните, които работят на нивата; Той се намира и въ житните зърна и изобщо въ всички плодни съменца. Можемъ да кажемъ, че ние фактически се хранимъ отъ Неговата плътъ. Той стана жертва за насъ, само да можемъ да се подигнемъ и, като разберемъ живота, отъ придобитото да можемъ да помогнемъ съ нашия животъ на други. Така трѣбва да схващате този великъ законъ и да го приложите въ всички посоки на живота си. Всѣки отъ васъ ще гледа да се развива не еднообразно, а по пжтя, който му указва неговата собствена душа. Клончетата на дърветата не вървятъ по една, а по различни посоки; но сѣ пакъ тѣ съставятъ една вжтрѣшна хармония — симетрия. Всинца вие не може да се обърнете въ голѣма рѣка; има много голѣми рѣки, както много велики хора, но нѣма добри хора, сир. хора такива, волята на които е просвѣтена и въ излишъкъ, че да могатъ да дадатъ и на други. Ние не учимъ хората да дадатъ всичко, да изпразватъ своитѣ хамбари, да се самопожертвуватъ, но да даватъ само излишното. Една отъ причинитѣ, които развалятъ хората, е тази, че, когато се срѣщнатъ, нѣкои отъ голѣма ревностъ се укоряватъ: „Ти не вървишъ въ правия пжтъ“ и съ това си прѣчатъ. Така се произвежда нарушение въ мисли, и почватъ да се слабѣватъ. Днесъ не можете да съберете водителитѣ на религиознитѣ общества, нито 4—5 владици, да мислятъ еднакво, защото не разбиратъ великия законъ и защото всички служатъ на себе си.

Най-първо, гледайте да се освободите сами вжтрѣшно отъ користолюбieto, което не е ваше и което ви е присадено. Отчупете тази присадка, защото това, що е присадено не на мѣсто, трѣбва да се отмахне. Апостолъ Павелъ на едно мѣсто казва, че дивата маслина е присадена на питомната. Ако вие сте присадени на питомна маслина и не се развивате, мислите ли, че господарьтъ ви ще ви държи тамъ дълго врѣме? Той ще каже: „Да се махнатъ“. У васъ има нѣкои нѣща отъ самитѣ васъ присадени, тѣ трѣбва просто да се отчупятъ, а тѣ се отчупватъ, когато послѣдва нѣкое нещастие, напр., човѣкъ изгуби пари, обществено положение или бжде ограниченъ отвсѣкждѣ. Тогава той убива желанията си за прѣходни блага и потърсва другъ пжтъ. Казва му се: „Трѣбва да изберешъ пжтя—ако вървишъ нагорѣ, има животъ, ако тръгнешъ надолу, нѣма животъ за тебе“. Ние обикновено мислимъ да покрьшнемъ и да изберемъ другъ пжтъ, но нѣма друга изходна врата, освѣнъ една — нагорѣ. Като казва Христосъ: „Азъ съмъ вратата“, Той подразбира само единъ пжтъ въ живота. При сегашното ни състояние има само единъ пжтъ, по който може да се развива и сложи бждещиятъ ви животъ; има само една врата, прѣзъ която може да влѣзете. Бждещето ви прѣзраждане, бждещето ви състояние се обуславя отъ тази врата, прѣзъ която ще минете. Потърсете и намѣрете Христа. А вие ще Го намѣрите въ себе си. Подъ думитѣ „въ себе си“

говорихъ ви какво трѣбва да разбирате. Първо трѣбва да намѣрите Христа; но трѣбва да знаете, че Той нѣма да дойде у васъ въ видъ на мъжъ или жена. Павелъ казва: „Нито мъжъ безъ жена, нито жена безъ мъжъ могатъ“. Мъжътъ трѣбва да намѣри своята жена, а жената — своя мъжъ, сир. душата трѣбва да намѣри своя духъ, а духътъ — своята душа; умътъ трѣбва да намѣри своето сърце, а сърцето — своя Божественъ духъ. Туй сж задачи, които трѣбва да разрѣшавате по практически начинъ. Може да четете много книги и да си блъскате главата, но тази работа — да намѣрите душата си — е много лесно нѣщо. Леснотията се състои въ това, да пазите момента, който Богъ е опрѣдѣлилъ, да бждете точни и наврѣме, че, когато Духътъ ви срѣщне, да сте готови; и нѣщо повече, да бждете нѣколко минути порано на мѣстото си, но не да закъснѣете. Непуспѣхътъ ви се състои въ това, че постоянно отлагате. Може да каже нѣкой, че това засега е трудно за изпълнение, че въ бждеще може да има по-благоприятни условия. Вие не знаете какво ще бжде бждещето: собствено бждещето е сега, тъкмо сега имате всички условия да направите това. Духътъ иде периодически и не може за всѣка отдѣлна душа да идва, когато тя пожелае или проектира да работи. Христосъ е казалъ: „Търсете ме докато съмъ близо“, защото отдалечи ли се, ще Го чакате дълго врѣме. Това отдалечаване може да бжде за 1, 2, 3 или повече дни, но може да бжде и за повече години, а може да бжде и за цѣлъ животъ.

Никакво съмнѣние не трѣбва да има въ вашата душа. Виждамъ, че много се смущавате, какъ ще разрѣшите този въпросъ. Оставете смущението, Богъ ще разрѣши тѣзи нѣща. Напр., вие стоите вечерно врѣме въ тъмнина и искате чрѣзъ пи-пане да познаете човѣка, а колко години ви трѣбватъ, докато изучите подробно човѣка : на каква възраст е, младъ ли е или старъ, бѣлъ или кафявъ, сиви или черни очи има, не може да познаете по чертитѣ на лицето му какво на-строение има, какво мисли и чувствува ; но, ако дойде нѣкой съ силна свѣтлина, и вие поглед-нете въ лицето му, въ единъ моментъ всичко онова, що е било скрито въ тъмнината, ще стане видимо до най-малки подробности. Нашето лице не е нищо друго, освѣнъ проекция на на-шата душа, полето, което ние обработваме. Имате ли брада, трѣбва да я чешете, защото иначе въ нея може да се скриятъ разни живо-тинки. Ама нѣкой ще рече : „Азъ нѣмамъ брада“. То означава, че гората ти е изсѣчена. Въпро-сътъ е : дали всичкото ти лице прѣдставя една обработена земя. Косата прѣдставя енергия, която чака бждеще развитие, отъ тамъ иде енергията. Ония, които иматъ по-гъста и по-черна коса, иматъ повече енергия. По-гориститѣ мѣста иматъ влага и всички условия, за да се развизатъ ония сили, които Богъ имъ е далъ да използватъ за себе си и, разбира се, за всички. Тѣй че, и сега може да направите опитъ, само че трѣбва да се пригответе, иначе този опитъ ще ви накара да напуснете правил-

ния ходъ на вашето развитие. Много богатски синове сж останали неучени просто затова, защото бащите сж имъ оставили готово наслѣдство. Ако и вамъ се даде нѣкоя дарба наготово, ще кажете : „Не ми трѣбва друго“; но, ако не сте готови и не знаете да я използвате, тя може да ви се отнеме. Има нѣщо по-сжщественно отъ дарбитѣ — онова, което казва Христосъ : „Какво се ползува човѣкъ, ако спечели цѣлъ свѣтъ, а изгуби душата си?“ не я обработва, а я оставя пуста и лишена отъ вадичка, която я напоява. Какво се ползува душата, ако постоянно не се напоява — развива ?

Първото нѣщо въ това развитие е смиреніето — да схванете правия смисълъ на смиреніето. То е процесъ на поглѣщане Божествената енергия. А не можете да възприемете тази Божествена енергия въ себе си, ако нѣмате дълбоко смирение. Не униние, а разположение на душата, за да възприеме всѣки моментъ всичко, каквото ѝ даде Господъ да обработва. Да не каже, че това, което ѝ се дава, е трудно. Не трѣбва да има съмнѣние у васъ, че Господъ може да ви даде изпитъ, който не можете да издържите; не се смущавайте: най-напрѣдъ Той ще ви даде най-лекото — ще ви каже да речете на човѣка само една блага дума. Кажете на човѣка, когато го срѣщнете, „Добъръ день“ или му пожелайте нѣкакво добро. Ама ще кажете : „Какво ще му помогне това?“ Отъ такива малки работи зависи вашето бждеще развитие. Окултиститѣ иматъ много трудни методи, но тѣ ко-

стуватъ много скжпо. Колко окултисти сж опро-
падени! Концентрира се нѣкой да си кали волята,
кали я, кали я, и единъ день се прѣчупи и рече:
„Хайде въ други животъ ще започна изново“. Такива
опити сж правени, правени много. Колко
отъ васъ сж се занимавали съ черната магия!
Сега сте се разкаjali, понеже вече го съзнавате.
Не че сте го желали, но сте влѣзли необмислено
въ кривия пжть. Апостолъ Павелъ и той е билъ
въ черната магия — „Едно врѣме бѣхъ гони-
тель“, казва той, значи, е билъ въ черната ма-
гия, „а сега се изповѣдвамъ“. И вие трѣбва да
имате сжщата доблестъ да се изповѣдате. Па-
велъ казва: „Като познахъ учението Христово,
считамъ, че познанията, които съмъ ималъ до-
сега, сж сметъ, отсега нататкъ нѣма да бжда
гонителъ.“ И вие кажете като него.

Ще гледате да възстановите една вжтрѣшна
хармония между всички, да се нагласите като
нотитѣ — всѣки на своето мѣсто. И да напра-
вите това не по начинъ механически, а по Бо-
жественъ пжть. Като почнете по този пжть,
Христосъ ще ви коригира: този тонъ не е на
мѣсто, трѣбва да вземете единъ тонъ по-високо
или по-низко, и, като ви нагласи хубаво, ще
дойде тогава Духътъ и ще засвири правилно
пѣсенята.

Туй, което ви говоря, е въведение — прѣзъ
събора ще ви дойдатъ много мисли въ тази
посока.

Какво ви показва това чисто небе? То е
добъръ признакъ. Показва ви, че има разполо-

жение да ви изпрати всички добри мисли и желания. Отзаранъ имаше малко облаци — брожение, но, като изгрѣ слънцето, всички изчезнаха. Туй показва, че имате всички условия за работа и че нѣмате спънки. Възприемете Божественото и поливайте душата си. Тамъ, дѣто е сухо, полѣйте ; разбира се, като гледате да не туряте и много влага ; слѣдъ това ще дойде растенето. И ще дойде скоро, защото процесътъ върви много бързо.

Всѣка група да запише онѣзи сжществени въпроси, които я интересуватъ, които ще разискваме, ще подложимъ на разрѣшение, и сетиѣ ще приложите методитѣ, по които може да ги опитате.

— Какви въпроси конкретно ? Туй, което всѣки чувствува ли ?

— Мнозина отъ васъ се разболѣвате и искате да знаете кой е най-добриятъ методъ за лѣкуване. Ще се лѣкувате по законитѣ на окултната наука, сир. по законитѣ на Божествената наука, и само тогава ще имате добри резултати.

— Само въ тази ли областъ ?

— Да допуснемъ, че двама, мжжъ и жена, приятели или другари, не могатъ да живѣятъ добрѣ, скарали се, искате да знаете сега най-добрия пжтъ, по който могатъ да се помирятъ, да се възстанови хармонията между тѣхъ. Нѣкои не се разбиратъ и не знаятъ кои сж причинитѣ за това ; тѣ не сж нови, а сж създадени отъ хиляди години, сега само изпъкватъ. Не съжالياвайте, че сж изпъкнали, но научете се какъ да ги избѣгвате.

Може нѣкой, като ви срѣщне, да ви рече: „Като се дѣлите отъ църквата, отъ хората, знаете ли, че сте въ правия пѣтъ?“ и въ васъ ще се роди съмнѣние, да-ли наистина сте въ Христовото учение, изразено въ Евангелието. Ще трѣбва да си го разрѣшите. Ние не възставаме противъ църквата, но искаме да се възстанови Царството Божие на земята; ние не създаваме закони, а работимъ или, по-право казано, ставаме носители за възстановяването на тѣзи Божествени закони. Може да занесете на човѣка и книга, която го ползува, но въ всѣка ваша работа трѣбва да ви ръководи любовта и мъдростта. Казахме, че Господъ е високо и по нѣкой пѣтъ слиза; но Той никога не слиза въ безпоредѣкъ, Неговиятъ Духъ слиза именно чрѣзъ любовъ и мъдростъ, да прѣвърне безпоредѣка въ поредѣкъ.

Послѣ, може да се подигнатъ и други практически въпроси. Като се образува връзка между всички ви, ще имате извѣстни пропуски, чрѣзъ които ще влѣзете въ работа. Въ окултнитѣ закони не може безъ пропуски. Имате ли тѣзи пропуски, може да употребите закона. Пропускътъ е като кѣщенъ ключъ, чрѣзъ който се отваря и затваря вратата. Тѣзи пропуски ще ви се дадатъ само тогава, когато бждете вѣрни, да не злоупотрѣбявате съ тѣхъ. Вѣренъ човѣкъ на своята душа, вѣренъ на ближния си, вѣренъ на Бога. Нѣкой пѣтъ изневѣрването може да стане несъзнателно, но много пѣти е ставало и сега става по подхлъзване. Такова подхлъзване имаше и у апостола Петра, когато поиска да дава

съвѣтъ на Христа. Христосъ му каза: „Тази мисль идва отъ сатаната“, и тогава пристѣпи и каза онова, що има въ Евангелието: „Който не се отрече отъ себе си“ и т. н. Имайте прѣдъ видъ, че Христовото учение е леко. Когато Христосъ казва: „Моето брѣме е леко“, Той подразбира своето учение. И наистина, практически, Неговото учение е най-лекиятъ методъ. Тѣй че, не сж прави ония, които проповѣдватъ, че Христовото учение е тежко брѣме. Сегашното ваше брѣме е 10 пѣти по-тежко.

Сегнѣ, може да зададете и тѣзи въпроси: кой е най-добриятъ начинъ за саморазвитие, за развиване на ума, на сърцето, кои сж начинитѣ, чрѣзъ които любовта може да дѣйствува у насъ, кои сж начинитѣ, чрѣзъ които мъдростта може да дѣйствува у насъ? Тѣзи въпроси ще разискваме другъ пѣтъ. Вие сте дошли тукъ като работници, ще ви дамъ малка мотичка и ще поискамъ да отбиете вадичката къмъ правия пѣтъ и всѣки да наблюдава за дѣйствието на вадичката, която полива дадено мѣсто. Така вие ще станете по-внимателни и къмъ приятелитѣ си и къмъ хората — къмъ всички. Ще ви обясня какво подразбирамъ въ тази малка алегория подъ думата „мотичка“. Подразбирамъ начинъ на дѣйствие. Както виждате, малка работа — Христовото брѣме е леко. Тѣй че, повтарямъ, ще отбѣлѣжите въпроситѣ, които сж тъмни за васъ, та да ви ги разясня. Но сѣ пакъ казвамъ, каквито разяснения и да ви дамъ, докато не направите този малкъ опитъ, тѣ ще ви останатъ

Мил. № 148/93.

тъмни. До това време идещата година ще правите опити, които да усилят вашитѣ стремежи и вашата воля. Всичко ще върви симетрично.

— Подъ вадичка любовъ ли се подразбира?

— Условия за работа — тази прана, която влиза въ човѣка и той я поглѣща.

— Какъ може човѣкъ да познае своята душа?

— Подъ думитѣ „да намѣришъ душата си“, значи да чувствуващъ, че между хората и тебе нѣма дисхармония, а има правилна обмѣна на мисли и чувства; ще рече да има хармония между сърцето и ума — да се прояви любовта и мъдростта. Като намѣрите душата си, вие ще почувствувате неизказана радостъ. Вие сте имали, впрочемъ, такива радости, били сте за моментъ въ рая, но сте го изгубили.

— Всѣки е прѣживѣлъ, но въпросътъ е: какъ може да запази тѣзи радости?

— Сега ще учите метода за запазването имъ. Вадичката и мотичката сж сръдства за това. Прѣимуществата на тази работа сж тѣзи, че вадички, крѣто сж скжсани, се съединяватъ много лесно — не е като да скжсате нѣкоя метална жица.

(Бесѣда, държана на 19 августъ 1919 г., вторникъ,
7 ч. послѣ пладне).

IV.

РАЗБИРАНЕ И ПРИЛАГАНЕ.

Христосъ въ една отъ своитѣ бесѣди е казалъ: „Ако ме любите, ще упазите моя законъ“. Разбирането има отношение къмъ ума, а прилагането — къмъ сърцето. Ако промѣните мѣстата на тѣзи двѣ думи и поставите прилагането въ ума, а разбирането въ сърцето, съ това измѣните реда на нѣщата, защото мислитѣ могатъ да се развиватъ и растатъ само въ ума, въ мозъка, а прилагането и чувствата — само въ сърцето: сърцето е почва, свѣтъ за нашитѣ добри желания. Добритѣ мисли и желания растатъ въ ума и сърцето тѣй, както растенията по лицето на земята. Като влѣзете единъ день въ по-висшия свѣтъ, въ свѣта на мислитѣ, ще разберете, че мислитѣ, които сега се образуватъ, иматъ свои форми — разклонения: клончета, листа, цвѣтове и плодове, тѣй че всѣка мисълъ въ своя краенъ развой и пълнота ще се уформи, ще стане жива. Напр., нашиятъ образъ, тѣлото, което сега носимъ, това сж мисли, които Богъ е създалъ прѣди милиони години и въ които сега ние живѣемъ. Нашитѣ тѣла не сж нищо друго, освѣнъ мислитѣ на Бога. Правъ е, тогава, стихътъ на Евангелието, който казва: „Вие сте храмове Божи“. Ако нашата мисълъ е Божествена, ние живѣемъ въ Божествения храмъ. Думата „храмъ“ въ Евангелието има друго значение отъ оноза, което ние схващаме: храмъ

означава чистота, светостъ, условия при които човѣшката душа може да расте, да се развива въ познание на Бога и Неговата любовъ. Смисльтъ на нашия земенъ животъ е само въ познаване на Божията любовъ и на Божията мѣдростъ

Ние сме събрани тукъ да се опознаемъ, защото още не се познаваме. У васъ има желание да се опознаете, но още не се познавате. Ще възразите: „Какъ да не се познаваме?“ Да познавашъ нѣкого — то е животъ вѣченъ. Въ Писанието се казва: „Да познаемъ Бога, ще имаме животъ вѣченъ“, защото Богъ, като ни познае, ще живѣе вѣчно въ насъ. Слѣдователно, Богъ има желание, като слѣзе у насъ, да намѣри чисто жилище и да живѣе вѣчно въ насъ. А днесъ Той поживѣва 1, 2, 3, най-много 10 години въ насъ, и ние Го уморяваме. Ние постоянно Му създаваме страдания и вслѣдствие на това Той постоянно умира въ насъ. Богъ може да се оттегли въ себе си, въ своята сѣщина, и да бѣде тихъ и спокоенъ, да не страда, но тогава ние нѣма да живѣемъ. Затова законътъ е, първо, ние да познаемъ Бога, а послѣ Той насъ. Този законъ може да се обясни много лесно. Ако влѣзете въ вашата кѣща и затворите прозорцитѣ, спуснете пердетата, слънцето нѣма да проникне вѣтрѣ. Вие може да го викате, да му отправите най-любезни покани, да го молите, то нѣма да проникне вѣтрѣ, нѣма да се отбие отъ своя пѣтъ. Махнете ли покрива на вашата кѣща, вдигнете ли пердетата, отворите ли прозорцитѣ, то ще влѣзе съ всичката си сила. Капаци, про-

зорци, пердета — то сж нашитѣ лоши, користо-
любиви мисли и желания, нашиятъ егсизъмъ.
И слѣдъ всичко това ние минаваме за добри,
благородни хора! Защо? Защото сме скрити,
затулени подъ пердетата. По нѣкой пжтъ слън-
цето ни напича и ние усѣщаме нѣкаква промѣна.
Има два вида промѣни: едни се дължатъ на
силно напичане, нагрѣване отъ слънцето — стра-
дание, а други се дължатъ на крайно изстудя-
ване, поради липса на топлина, въ което изсту-
дяване се развиватъ най-отрицателнитѣ чувства,
като завистъ, умраза и т. н., дължими на ли-
шение отъ топлина, сир. любовъ. И двата вида
усѣщания причиняватъ страдания, само че въ
единия случай имаме силно нагрѣване, а въ
другия случай силно — изстудяване. Дѣто има лю-
бовъ, има топлинка; значи, любовта е носителка
на топлина. Изчезне ли топлинката, и животътъ
изчезва. Когато започва да изчезва животътъ, очигъ
ставатъ мжтни, блѣди или жълтеникави, и
лѣкарьтъ казва, че черниятъ дробъ е малко
анормаленъ. Когато очигъ сж малко мжтни,
това показва, че въ стомаха има дисхармония.
Стомахътъ който прѣдставлява физическия жи-
вотъ, е една необходимостъ за нашия духовенъ
животъ. Не може да бждемъ духовни хора, ако
нѣмаме стомахъ. Азъ говоря за стомаха, а не за
гърбуха, който има съвсѣмъ друго значение.

Въ разбирането човѣкъ трѣбва да бжде
брѣмененъ въ ума си съ една идея, на която
ца е готовъ да даде всички условия за развитие;
съ други думи, човѣкъ трѣбва да положи жи-

вота си за своитѣ приятели, които сж вжтрѣ, а не вѣнка отъ него. Защо се женятъ мъже и жени? За да реализиратъ една идея, на която да се радватъ. Ражда ви се дъщеря, тя е идеята, мисълта, която сте замислили отъ години, като сте се молили на Бога да я благослови. Споредъ мистицизма или споредъ окултизма, вашитѣ мисли, идеи сж душички, които очакватъ да ги облѣчете въ образъ и да имъ дадете мѣсто на земята. Душичката-идея ще дойде въ ума ви и въ сърцето ви, дълго врѣме ще ви шепне сладки думи, ще ви обѣщава много работи. Тѣзи душички — мисли и желания — ние наричаме ангели, защото думитѣ „мисль“ и „желания“ сж слаби да изразятъ това, що сж тѣзи душички. Тѣзи душички работятъ върху насъ като пчелички. Като облѣчемъ нашитѣ мисли въ умствена и тѣлесна дреха, необходима за тѣхъ, а послѣ и въ нашитѣ добри желания, ще срѣцнемъ въ бждеще приятелиѣ си. Единъ день, слѣдъ 100—200 години, вие, които сте събрани тукъ, ще бждете такива душички въ умоветѣ на бждещитѣ хора, на които ще говорите сладко. Като се съблѣчете отъ материялното си облѣкло, тѣлото, вашата душа и вашиятъ духъ ще взематъ форма на ангелъ и ще започнете да служите на хората безкористно. Добритѣ мисли и добритѣ желания не сж за да служимъ на себе си; колкото повече добри мисли и желания имаме къмъ другитѣ, толкова по-силни ще бждемъ като хора на земята. Като напуснемъ добритѣ мисли и жела-

ния, ние изгубваме най-добритѣ си приятели, най-добритѣ си помощници — ангелитѣ помагачи. А изгубимъ ли тѣхъ, животътъ ни на земята нѣма смисълъ. И външното ни приятелство, запознаване, зависи отъ тѣзи наши вътрѣшни приятели. Като се срѣцнатъ двама, тѣ най-първо се опознаватъ съ мислитѣ си, послѣ съ желанията си и най-послѣ съ дѣйствиата си. Когато тѣ се опознаятъ, тогава се опознаватъ и въплътенитѣ души. За да познаемъ единъ човѣкъ, ние трѣбва да хранимъ къмъ него добри мисли и чувства. Ако азъ не храня такива мисли и чувства къмъ васъ, вие ще почувствувате една празнота, душата ви веднага ще почувствува, че моитѣ отношения къмъ васъ не сж искрени, и ще се зароди съмнѣнието, както въ музиката веднага се забѣлѣзва, когато тоноветѣ не сж взети правилно. Божествениятъ законъ на любовта изисква, щото всичкитѣ нѣща въ свѣта да се проявяватъ въ своята сжщина, въ своето съвършенство, сир. да познаваме нѣщата тѣй, както сж въ вътрѣшния, Божествения животъ, безъ раздвояване на съзнанието. Когато нашето съзнание по отношение на нѣкого е раздвоено, пропукано, сир. мислимъ, че този човѣкъ нѣкога е добъръ, а нѣкога лошъ, то е поради това, че ние имаме къмъ него ту добро, ту лошо разположение. Отъ това пропукване на нашето съзнание се заражда изопачаване на мисли и зло. Затова Писанието казва: „Двоеумниятъ човѣкъ е непостояненъ въ всичкитѣ си пѣтища“. Двоеуменъ човѣкъ азъ наричамъ раздвоения. Пър-

виятъ, най-важенъ законъ е да обединимъ нашето съзнание, сир. да образуваме тази вжтрѣшна хармония между ума и сърцето, между духа и душата — да нѣма никакво пропукване. Ако азъ въ даденъ моментъ съмъ лошъ, трѣбва да съзная, че моята погрѣшка не е такава каквато Богъ изисква — божествена; че моята мисль не е божествена; че моитѣ желанія не сж божествени, както Богъ ги изисква. Всѣки трѣбва да съзнае, че, както Богъ е любещъ, добъръ, снисходителенъ и милостивъ, тъй и той трѣбва да бжде такъвъ.

Та нашата сила ще седи само въ единството ни. Когато обединимъ съзнанието си, и отправимъ душата си къмъ Бога ще рече, кога се свържемъ съ Бога, нѣма да има дѣло въ свѣта, което да не можемъ да извършимъ. Имайте прѣдъ видъ, че, ако сега не можемъ да възстановимъ единство и хармония въ нашето съзнание, въ нашитѣ мисли, въ нашитѣ желанія и дѣйствия — не еднообразие, а единство и хармония — ние ще служимъ на себе си, на народа, въ който живѣемъ и на хиляди други желанія, но не и на Бога. Писанието казва, че ние тогава сме отдалечени отъ Бога. Този нашъ великъ Баща е сега между насъ, и азъ за Него ви говоря. Най-хубавото нѣщо, което имаме сега въ свѣта, то е нашиятъ Баща. Погледнете нагорѣ къмъ небето, на слънцето, то е Неговото лице. Майка ви е долу — земята е ваша майка. Вие ходите по лицето на вашата майка, но по лицето на Бога, на вашия Баща, не е позволено

да се стъпва. Всѣки, който си позволи да свие юмрукъ противъ Бога или да стъпи върху лицето Му, пострадва — бива строго наказанъ, изпращанъ въ кожата на майка си, на която казватъ: „Прибери тоза магаре, вземи го при себе си, да го възпиташъ“. Майката започва да работи върху него, и по едно врѣме го запитва: „Ще почиташъ ли Баща си, ще Го слушашъ ли?“ — „Ще Го слушамъ“. Тогава майката започва да му прави дрешки и го праща горѣ да слави Бога. Съ хиляди години ще слизате и ще се качвате горѣ, докато познаете своя Баща. Като отидете при Бога, Той ще ви каже: „Прѣдъ Мене трѣбва да сте добри, милостиви, истиннолюбиви“. Ако види една бръчка по лицето ви, ще каже на майката: „Вземи това дѣте при себе си, за да му оправиишъ бръчките“. Това, що ви казвамъ, не е алегория. Знаете ли какво означаватъ бръчките? Нѣкой пжтъ тѣ показватъ, че сме научили урока си, а нѣкога, че сме далечъ отъ това. Така сжщо и очитѣ ни показватъ двѣ състояния; напр., понѣкога изпъкналитѣ очи показватъ, че човѣкъ е богатъ въ рѣчъта, готовъ да говори, богатъ въ виждането да възприема всичко, а понѣкога такива очи означаватъ грубость; хора съ много изпъкнали очи сж много груби. Малко хлътналитѣ очи означаватъ съсредоточеность, благородство, понѣкога замисленость, сериозность, но понѣкога и краенъ егоизъмъ. Съ такива хора никога не можешъ да се разберешъ, за такива добъръ човѣкъ нѣма, добра дума не може за никого да се

каже: тѣ сж крайни критици. Всѣко нѣщо си има своята права и опака страна, своитѣ добри и лоши признаци; та изпѣкналитѣ и вдлѣбнатитѣ очи сж и добѣръ и лошѣ признакъ. Изпѣкналитѣ очи сж проектиране на душата да излѣзе навънъ, и слѣдъ като поживѣе вънъ хиляди години, най-послѣ си казва: „Човѣкъ не трѣбва да излиза навънъ, а да се вдѣлбочи въ себе си“. Ако съ тоза си углубяване човѣкъ прояви добра мисль, добро желание, хубаво ще бжде, но, ако въ това задѣлбочаване той заприлича на куче, което постоянно гложди, рѣмжи — постоянно критикува — такива хора азъ наричамъ гризачи на чужди кокали. Питамъ ви: слѣдъ като изгризете една, двѣ, три или повече кости, какви учени или религиозни хора ще излѣзете? Вие ще бждете учени, религиозни хора, които знаятъ само да гризатъ кости. Всички неджзи, които имате, сте наслѣдили отъ вѣкове, и знаете ли какъ? Прѣди васъ сж минали много сжщества прѣзъ този материяленъ свѣтъ и, като сж завършвали своята еволюция, оставили сж слѣдъ себе си всичкитѣ свои добри, но сжщеврѣменно и всичкитѣ свои лоши мисли и желания; та сега вие прѣработвате едновременно дсбритѣ и лошитѣ мисли и желания, които тѣ сж оставили, като въ бждеще и вие ще оставите такива на други, които ще дойдатъ слѣдъ васъ, тѣ да ги прѣработватъ. Тѣй щото вие не трѣбва да се самоосжждате за тѣзи нѣща, а ваша длѣжностъ е да прѣработвате всичко, което

дойде до васъ. Писанието казва, че трѣбва да сме търпѣливи и да чакаме момента, кога Богъ се заеме да коригира вашитѣ неджзи; а то ще бѣде, когато ние влѣземъ въ тази нова еволюция. Богъ слиза периодически въ материята, за да ни помогне, като възстанови нарушената хармония. И сега нашиятъ небесенъ Баща изпраща Своя Духъ да ни помогне. Ние сме много голѣми егоисти, и толкова сме се индивидуализирали, че всѣки мисли само за себе си. Постоянно говоримъ за Бога, за Христа, за Царството Божие, но стига да се докосне нѣкой до кесията ни, изведнѣжъ казваме: „Тукъ религията не помага — нея да оставимъ настрана“ и потърсваме материалнитѣ закони. Ще ме попитате: „Какъ да постъпваме въ такива случаи?“ Ако съмъ вълкъ, азъ ще си служа съ зѣбитѣ на вълка; добръ, но правилата на вълка може ли да служатъ за правила и на овцата? Правилата на овцата могатъ ли да служатъ за правила на растенията? Правилата на единъ лошъ човѣкъ могатъ ли да служатъ като правила и за добрия човѣкъ? Ако служите на Бога, има извѣстни правила, по които трѣбва да постъпвате. Не мислете, че, като влѣзете въ Божествения свѣтъ, не ще може да воювате. Тамъ има по-мощни оръжия, пушки — всичко тамъ е най-свършено. Искамъ да ви въоръжа съ нози картечници — съ картечници на мисълта, за да опитате тѣхното дѣйствиe. Такъвъ примѣръ има отъ стария завѣтъ. Нѣкой си царъ изпратилъ войска противъ пророкъ Елисея. Послѣдниятъ се помолилъ усърдно на

Бога да го закриля, и, наистина, всички негови неприятели ослѣпѣли. Като ги видѣлъ слѣпи, запиталъ пророка царьтъ: „Да ги поразя ли?“ „Не. Погрижи се да ги нахранишъ и ги остави да си отидатъ при Господаря си“. Слѣдователно, когато познаемъ Бога, когато разберемъ законитѣ Му, ще можемъ да третираме неприятелитѣ по сжщия начинъ — ще ги направимъ слѣпи. Какво е слѣпотата? Да се отнеме зрѣнието; значи да се отнеме алчността. Очитѣ, които днесъ сж много отворени, трѣбва малко да се позатворятъ. Най-голѣмото зло въ свѣта е голѣмата алчностъ на хората. Всички държави днесъ искатъ колонии, колонии, всѣки народъ иска да зароби другитѣ и да живѣе на тѣхенъ грѣбъ. Алчността на човѣчеството доведе днешната война, отъ нея произлѣзоха всичкитѣ други лоши икономически условия, за нещастieto на хората. А това що значи? — Че сж ослѣпѣли. Този Баща, Който ни гледа отъ горѣ, Чието око, слънцето, днесъ вижда ясно, ме пита: „Какво правятъ тѣзи дѣца тукъ?“ — Азъ Му отговарямъ: „Татко, искатъ да се изправятъ“. — „Изправете се, защото майка ви ще ви тупа, ще ви бие“ — казва Господъ. Богъ казва още, че ако слушате майка си, ще ви изпрати всичко отъ горѣ въ изобилие, ще бъдете здрави, щастливи, блажени, но, ако не изпълнявате законитѣ на майка си, Той ще залѣзе — ще затвори своето Божествено око. Залѣзването на слънцето значи залѣзване на духовното око. Сега, какво ще кажете вие на вашия Баща?

— Ще Го слушаме.

— Тогава, Богъ казва: „Азъ ще изпратя отъ горѣ по единъ отъ моитѣ служители, отъ ангелитѣ, за да провѣрятъ у всѣкиго едного, да-ли казва истината“. Като се върнатъ назадъ при Бога, тѣ ще Му кажатъ какво правятъ малкиѣ богове на земята. Така се наричатъ вие — малки богове тукъ. Като дойде нѣкой ангелъ на земята, вие казвате: „Ти трѣбва така да направишъ, иначе да направишъ, ние сме собственици, царски синове и т. н.“ Та, злото е въ това, че ние се мислимъ богове. Дайте ѣвласть нѣкому, и той започва да мисли, че е Богъ. Не, не сме богове, затова не туряйте тази мисль въ ума си, а знайте, че сте чада Божии, Негови малки дѣца. Стремете се да добиете малка опитностъ върху това, което ви говоря, като провѣрявате сжщината на мислитѣ, които се прокарватъ. Всѣки отъ васъ да започне да мисли върху истината, а за това има възможностъ — винаги има възможностъ да я разбере. Вие много пжти сте започвали, но не сте завършвали съ това.

Сега, искамъ отъ васъ да си установите единъ вжтрѣшенъ, духовенъ редъ на нѣщата. И да нѣма бързане — стремежъ за надпрѣварване. Спрете се, и всѣки да си намѣри мѣстото. Не мислете, че, като изпъкнете на първо мѣсто, когато правите молитвенитѣ си събрания, вие сте дѣйствително пръвъ; не мислете, че, и ако сте на опашката, сте послѣденъ: нѣкой пжтъ може да бждете на главата, а нѣкой пжтъ на опашката — безразлично е. То е само на земята

— временно отношение. Човѣкъ, който не може да бжде на главата и на опашката, не е разбралъ живота, защото и главата, и опашката сж ваши. Да бждете най-напрѣдъ, значи да разбирате главата си, да бждете най-назадъ, значи да разбирате опашката си. Но, като съедините опашката съ главата си, образувате кръгъ, който нѣма нито опашка, нито глава — образува се една слънчева система. Забѣлѣзвамъ, че, като отивате горѣ въ зданието на молитва, нѣкои мислятъ, че, като сж първи по редъ, сж първи и прѣдъ Бога. Не е така: сѣ трѣбва да има първи, послѣдни и по срѣдата. Всички не могатъ да бждатъ първи, не могатъ да бждатъ послѣдни, не могатъ да бждатъ и въ центра. Ще бжде пръвъ всѣки, който изпълнява волята Божия.

Онѣзи, които влѣзоха горѣ въ молитвеното здание, видѣха форми, които сж емблема, азбука за проучване. Тѣ, обаче, не трѣбва да ви бждатъ като култъ, който послѣ да ви съблазнява, защото въ Писанието се казва: „На никакъвъ образъ да не се покланяте“. Но на Слънцето на вѣчния животъ трѣбва да се покланяте, макаръ и да е единъ образъ, защото изгубите ли този образъ, изгубвате и живота си. Образитѣ сж като шишета — счупи ли се шишето, изчезва образътъ му. Слѣдователно, образътъ е една необходимостъ въ сегашния животъ, за да може да се прѣнесе течността на живота. Образитѣ, които сжществуватъ въ църквитѣ, сж окултни форми, които иматъ дълбокъ смисълъ,

но, понеже тѣзи форми сж изгубили своя вж-трѣшенъ смисълъ, днесъ хората взиматъ само външната форма на образитѣ и имъ се кланятъ, безъ да влагатъ въ тѣхъ нѣкакво съдържание. Ако речемъ да отхвърлимъ тѣзи външни форми, ще попаднемъ въ друга грѣшка. Въ всѣка форма има извѣстно съдържание, което трѣбва да изучите и опитате. Напр., равностранниятъ тригълникъ ви показва стремежъ къмъ Бога нагорѣ, сир. единъ завършенъ симетриченъ животъ. Тригълникъ, обърнатъ съ основата нагорѣ, показва животъ, който е изгубилъ равновѣсие. Когато видите два тригълника, единиятъ нагорѣ, а другиятъ съ основата надолу, че се прѣплитатъ, вие ще се запитате: „Да-ли моитѣ стремежи сж като въ единъ отъ тѣзи тригълници — надолу или нагорѣ?“ Вие издигате ржцѣтѣ си нагорѣ, къмъ Бога. Когато издигнете ржцѣтѣ надъ главата си така, че да се образува еврейската буква шин (ш), това значи, че искате да растете къмъ Бога; то означава законъ за размножаване и изпълване съ всички блага. Този законъ, който е отъ древната школа, сега съврѣменното общество е изопачило въ една извратена форма, когато по-рано е означавалъ: азъ съмъ [готовъ да възприема Божественитѣ зародиши и да обработя мисълта, която ми давашъ, Татко, съ всичкия си умъ, съ всичкото си сърце и съ всичката си воля, и ще ѝ дамъ всички условия за развитие. Подиръ това съединявате ржцѣтѣ си горѣ, като тригълникъ, което значи, че всички мисли, желания

и дѣйствия ще бждатъ извършени въ хармония и съзнателно. Въ всичко това има голѣмъ смисълъ. Когато разтваряте широко ржцѣтъ си, то значи, че искате да възприемете, а като ги съберете, свиете, това показва, че искате да извършите съзнателно всичко щосте възприели. Всѣко наше външно дѣйствие е изразъ на дѣйствие, което става вътрѣ, въ духовния свѣтъ. А вие вдигате ржцѣ, безъ да разбирате смисъла на движенията. Като опишете съ ржката си единъ кръгъ, това значи, че ще свържете опашката и главата, ще напуснете алчността и съ всички сили, които сж вложени въ васъ, ще служите на Бога. Когато нѣкой маха съ ржка надѣсно или налѣво въ знакъ на отрицание, това значи, че духътъ му е започналъ да работи въ подсъзнанието и проявява това вътрѣшно чувство, макаръ той да върши това нѣщо несъзнателно. Нѣкои хора държатъ главата си надѣсно, други налѣво, и ние мислимъ, че всичкитѣ тѣзи нѣща сж случайни. Не сж случайни и несжществени — въ тѣхъ има дълбокъ смисълъ. Въ Америка единъ знаменитъ проповѣдникъ държалъ главата си обикновено малко налѣво; неговитѣ слушатели, като имали желание да бждатъ краснорѣчиви като него, почнали и тѣ да държатъ главата си малко налѣво — подражавали му. Човѣкъ, чиято глава е изкривена малко налѣво, показва, че у него чувствата взематъ надмощие, а у когото главата е малко надѣсно — умътъ взема надмощие. А трѣбва да се стремимъ къмъ балансиране,

къмъ познаване и разбиране, сир. да възстановимъ необходимото равновѣсие между ума и сърцето си и да не влагаме въ тѣхъ повече, отколкото трѣбва.

Въ групитѣ, които ще образувате, отъ по 10 или 12 души, трѣбва да вложите познаване и разбиране. Ще ви обясня защо ви казвамъ това и какъвъ е законътъ. Първото число означава онзи великъ принципъ на Бога, който създава, твори нѣщата. Когато запишатъ за прѣвъ на групата, той стои като емблема на принципа, който създава. Второто число прѣдставя онзи принципъ, който отдолу възраства, организира нѣщата. Третото число е законъ на равновѣсие. Четвъртото — законъ на справедливостъ. Ще разчитате на четвъртия, защото той е честенъ, не краде. Ако бихъ образувалъ организация по този Божественъ законъ, четвъртия бихъ направилъ касиеръ. Ако измѣните мѣстото на този, който има числото три, ще измѣните реда на нѣщата. Казахъ, тритѣ е число на равновѣсие ; то е дѣтето, смисълътъ на родителитѣ, защото, щомъ се роди дѣтето, то осмисля живота на родителитѣ си — то е смисълътъ на живота. Въ такъвъ случай, числото едно е бащата, двѣ мѣйката, три дѣтето. Като разбирате числата 1, 2, 3 и 4, имате основнитѣ закони за разбиране на другитѣ числа. Числото петъ означава човѣкъ, който е вече индивидуализиранъ — неговитѣ петъ прѣста. Числото шестъ означава човѣкъ въ своето развитие ; земята сега минава прѣзъ числото шестъ ; зелената краска е числото шестъ ;

сжщо — размножаване, развизане. Числото седемъ е законъ на почивка. Къмъ това число спадатъ всички богати хора, защото тѣ сж завършили работата си и се задълбочаватъ въ себе си, за да се развиятъ, култивиратъ и да станатъ духовни. Числото осемъ е на духа; то означава ония безконечни числа, които сжществуватъ вжтрѣ въ вселената. То е едно отъ най-строгитѣ числа. Числото деветъ е човѣкътъ, който ще обобщи всички нѣща, и затова него ще направите докладчикъ: той ще опише цѣлия процесъ на числата отъ 1—8 и ще даде резюме какъ е вървѣла цѣлата работа. Така вървятъ всички нѣща въ своя редъ. Вие се сърдите кой кое мѣсто да заема, а трѣбва да знаете, че всѣки ще заеме онова мѣсто, което му е опредѣлено. Не може двама въ една група да бждатъ числото едно или двѣ, защото ще се яви борба. А въ групировкитѣ не трѣбва да има дуализъмъ.

Тукъ имаме чисто практически задачи, които трѣбва да реализираме. Искаме да отидемъ на небето, но ако дойде единъ ангелъ и ни каже: „Хайде, пригответе се!“ ние ще го помолимъ, ако може, да ни остави за още малко врѣме на земята. А какво означава това? Че не сме свършили още работата си. Какви духовни хора ще бждемъ, тогава? Подъ „духовни хора“ азъ разбирамъ онѣзи, които сж свършили изоставената си работа и отиватъ на небето за 1—2 мѣсеца, като на ваканция, на гости, дѣто Татко имъ възлага нова работа, и послѣ се връщатъ пакъ на земята да работятъ. На земята ние дохождаме като на училище.

— Ами значението на числото 10?

— Числото 10 е връзка между първата и втората група. То показва, че тѣзи десетъ души ще почнатъ пакъ по десетъ да се групиратъ въ друга група. Послѣдниятъ, десетиятъ, отъ една група е връзка между нея и слѣдващата група. Това число показва и връзка между човѣка и ангелитѣ. Отъ 10—100 сж числата на ангелитѣ, отъ 100—1000 сж числа на човѣцитѣ. Туй показва разстоянието, на което се намираме. Ние, хората, сме по-далечъ, защото сме слѣзли по-дълбоко въ материята, отколкото ангелитѣ.

Това е мистически начинъ на разглеждане числата; то нѣма практическо приложение въ сегашния ни животъ.

— Какво означава стихътъ: „Не знаете ли, че сте богове“? Въ какъвъ смисълъ сж употребени тѣзи думи?

— Подъ думата „Богъ“ се разбира силенъ човѣкъ, собственикъ, човѣкъ, който владѣе нѣщо. Единъ духъ, който владѣе една система, той е Богъ, защото може да прави каквото иска. По отношение на нашето тѣло ние сме малки богове, собственици. Думата „Богъ“ още означава човѣкъ, който служи само на търбуха си. Когато човѣкъ помисли, че е богъ, започва да желае хората да му се кланятъ. Като каза, че е Синъ Божи, евреитѣ разбраха Христа, че иска да Му се кланятъ. Затова Христосъ каза слѣдното: „Азъ дойдохъ не да ми послужите, а азъ да ви послужа и да ви дамъ животъ вѣченъ“.

— Псалмостъвецътъ казва : „Вие сте богове, но като хора ще умрете“.

— Стариятъ завѣтъ е изразъ на стара култура, новиятъ — на нова култура. Сега въ свѣта иде нова свѣтлина, която иска да примири нѣщата. Това примирение нѣма да стане скоро, изисква се дълго врѣме, докато стане прѣвратъ въ умозетѣ на хората, да разбератъ великитѣ Божии замисли.

(Бесѣда, държана на 20 августъ 1919 г. срѣда, къмъ 7 ч., при изгрѣвъ слънце).

V.

ПРАВИАТЪ ПЖТЪ.

Въ едно древно царство живѣлъ великъ мждрецъ. При него дошли двама ученици да се учатъ на великата мждростъ, която той прѣподавалъ на свѣта. Желанието на единия ученикъ било : учителятъ да му покаже начинъ, чрѣзъ който да може да стане голѣмъ сир. да може да увеличава ръста си споредъ желанието си, за да бжде видимъ отъ всички. Учителятъ изпълнилъ желанието му. Ученикътъ започналъ да увеличава ръста си, да става голѣмъ. Този ученикъ се движилъ въ свѣта, всички го виждали, но той не могълъ да влѣзе въ никаква къща, да се разговаря съ хората, защото тѣ били много дребни, а той много голѣмъ. Пожелалъ да се върне назадъ, да стане малкъ,

но не могълъ и си останалъ голѣмъ. Съзналъ, че това го правило много нещастенъ, и се върналъ при своя учителъ, оплакалъ му се, но послѣдниятъ му казалъ: „Нѣма какво — ще носишъ славата на своето величие“. Другиятъ ученикъ пъкъ поискалъ отъ учителя си да го научи на изкуството да става малъкъ, споредъ желанието си. Учителътъ повѣрилъ му тази тайна. Ученикътъ започналъ да се смалява, колкото желалъ. Ставалъ, ставалъ малъкъ, невидимъ за хората, но съ това станалъ и много нещастенъ. Когато поискалъ да се върне назадъ, не могълъ и си останалъ малъкъ. Вие, които ме слушате, спадате къмъ тѣзи дѣѣ категории ученици — вашитѣ желания и стремежи сж като на тѣзи двама ученика.

Една аналогия. Голѣмитѣ на ръстъ сж грѣшнитѣ хора въ свѣта, ония, които владѣятъ много земи, много къщи, много пари; малкитѣ на ръстъ сж праведнитѣ, светиитѣ, които сж невидими за другитѣ хора. Еднитѣ и другитѣ живѣятъ за себе си, иматъ едностранчиви разбирания за живота, не разбиратъ великия Божественъ животъ.

Най-послѣ, при мѣдреца дохожда трети ученикъ, който искалъ да знае срѣдния методъ, сир. въ извѣстенъ моментъ да бжде голѣмъ, а въ други моментъ — малъкъ. Има моменти въ живота, когато трѣбва да бждемъ голѣми, а въ други — малки. Единиятъ и другиятъ методъ сж потрѣбни, но потрѣбенъ е и единъ срѣденъ — да знаете изкуството да прѣминавате отъ едно състояние въ друго, отъ една форма въ друга.

Вие сте учили първитѣ два метода, искамъ сега да научите третия методъ — да ставате и малки, и голѣми. Първитѣ два може да научите отъ двамата ученика. Когато нѣкой иска да научи тайнитѣ на хората, трѣбва да става малъкъ, а когато иска да помага на хората, трѣбва да става голѣмъ — като простре ржката си, да стига. За да помагате на хората, трѣбва да бъдете силни въ всѣко отношение — и въ физическо, и въ умствено, и въ духовно. Но тази сила вие употребявате само за себе си, и злото въ свѣта е именно тамъ, че вие употребявате богатата, които добивате, само за своя полза. Сегашното състояние на хората се отнася къмъ категорията на първия ученикъ: всички сте отъ голѣмитѣ хора, не можете да станете малки. Направете единъ малъкъ опитъ, вижте, дали можете да влѣзете въ връзка съ малкитѣ животинки. Можете ли да проникнете въ живота на една мравка, да разберете състоянието ѝ и да видите, какъ живѣе тя? Между вашия животъ и живота на една мравка има голѣма пропастъ. Ако вие бихте могли да влѣзете въ контактъ съ една мравка, тя ще се спре и ще ви изслуша, какво ще ѝ говорите. Когато, да речемъ, вие говорите на мравката, а тя продължава да си върви по пътя, това показва, че вие не сте въ свѣръзка съ нея, че между вашия животъ и нейния има извѣстни междини. Такива междини съществуватъ между васъ самитѣ — между всички хора. Разбирате ли междинитѣ, които съществуватъ между васъ, между вашитѣ

умове, сърца, души, духъ? Може-би, мисълта ми е много отвлѣчена, та не можете да разберете, какво искамъ да ви кажа, но тя въ сжщностъ е много проста. Междинитѣ, които сжществуватъ между едно и друго състояние, сж като долина между два планински върха. Не е лошо да имате такива междини, но тѣ трѣбва всѣкога да се обработватъ. Въ необработването на междинитѣ вжтрѣ въ вашия животъ се зараждатъ онѣзи неестествени състояния, които ние наричаме зло въ свѣта. Когато говоря за култура и възпитание, всѣкога подразбирамъ обработване на междинитѣ, защото въ тѣзи буренисти междини на човѣшкия животъ се криятъ най-лошитѣ мисли, стремежи и желания.

При сегашното състояние, въ което се намираме на земята, при сегашния нашъ развой, знаете ли, каква е цѣльта на живота ни? Тя е много проста: всички желаятъ да иматъ подслонъ, прибѣжище или най малко единъ приятель въ свѣта. Но, за да имате приятели, вие трѣбва да развизате чувството на приятелство. Въ приятелството се крие онази нравствена, духовна обичъ, която трѣбва да обсебва висшитѣ пориви на вашето сърце. Сърцето не може да се култивира безъ обичъ. Когато човѣкъ каже, че не иска да обича, въ неговото сърце непрѣмѣнно ще се родятъ най-противоположни желания. Сърцето е свѣтъ, къмъ който ние сега слизаеме да живѣемъ, сир. ние слизаеме отъ висотата на човѣшкия умъ, отъ менталния свѣтъ, къмъ свѣта на сърцето. Ето защо трѣбва да учите всички

онѣзи метсди, които облагородяватъ сърцето. Не е умътъ, който ще спаси свѣта: умътъ е само едно орждие, необходимо за обработване на човѣшкото сърце; той е рало, мотика, съ които можемъ да копаемъ. Ума може да подобримъ на какво да е сѣчиво, потрѣбно за работа. Онѣзи, които не сж сформирали своя умъ, трѣбва да го сформиратъ, сир. тѣ трѣбва да създадатъ всичко необходимо за него и отъ тамъ да слѣзатъ въ сърцето си. Бъдещата култура ще бжде култура на сърцето или, както азъ я наричамъ, култура на обичъта. Сегашната обичъ прилича на обичъта на паяка. А знаете ли, каква е културата, обичъта на паяка? Като се оплете нѣкоя мушичка въ паяжината му, паякътъ я хваща, пригръща я и ѝ казва: „Азъ те много обичамъ“, започва да изсмуква сока ѝ и послѣ ѝ казва: „Сбогомъ. Дадохъ ти много добъръ урокъ, да ме помнишъ“. Паяци се срѣщатъ навсѣкждѣ: въ обществения, въ политическия, въ културния и въ духовния животъ. Но онова, което ограничава, което разваля стремитѣ на човѣшката душа, не е обичъ, но е нѣщо противобожествено. Всички желанія у насъ, които разрушаватъ Божественото, трѣбва да ги отмахнемъ, защото тѣ собствено не сж наши, а остатъци отъ една много стара култура, за която азъ сега нѣма да говоря. Колкото по-рано се освободимъ отъ тѣхъ, толкова по-добрѣ ще бжде за насъ, защото ще придобиемъ онова вжтрѣшно състояние, което дава миръ, спокойствие и подемя на сърцето.

Въ този смисъл вие ще трѣба да изучавате Писанието — Библията прѣзъ цѣлата година и да се спирате най-много върху онѣзи стихове, които говорятъ за висшата обичъ. Въ много стихове ще намѣрите и методи, които посочватъ начини за приложение. Напр., имате стиха, въ който се говори : „Азъ дойдохъ да дамъ животъ“. На кого ? Обсж-дете това. Въ другъ стихъ се казва : „Всѣки, който вѣрва въ мене, въ Сина Человѣческаго, ще има животъ въ себе си, а който не вѣрва — не ще има животъ въ себе си“. Значи, ние трѣбва да имаме вѣра въ този Синъ Божи и Синъ Человѣчески, който дава животъ, а не въ онзи, който не дава животъ. За да намѣримъ Христа, за да намѣримъ онова, което дава животъ, ние трѣбва да вѣрваме въ Него. Ако ви попитамъ : намѣрихте ли онова, което ви дава животъ, вие ще отговорите : „Отчасти“. Щомъ отчасти сте намѣрили това, що дава смисълъ на живота, щомъ въ едно отношение сте намѣрили това, що дава животъ, то значи, че вие сте се научили само да растете, да се уголѣмявате, но не и да се смѣлявате. Всѣки казва : „Азъ искамъ да раста, да израсна“. Добръ, ще растете, ще растете и ще дойдете до единъ прѣдѣлъ, когато растенето ще спре, и вие ще се почувствувате недоволни отъ себе си. Какво означава растенето ? Растенето е движение въ една посока. Искате да посѣтите нѣкой вашъ приятель, който стои километъръ далечъ отъ васъ ; като стигнете до вашия приятель, ще пожелаете ли да отидете по-далечъ ? Не. У васъ ще се породи само желание да се върнете на-

задъ, слѣдъ като сте посѣтили приятеля си. Желанието ви да растете не е за друго, а защото искате да постигнете нѣщо, да отидете при нѣкого. Малкото момиченце се стреми да порасне, защото иска по-скоро да бжде възрастно, когато ще бжде обичано отъ онзи, който е опрѣдѣленъ да го обича. Всѣка мома иска да има лице, очи, вѣжди, коси, ръстъ, дрехи такива, които да се харесватъ на възлюбления ѝ — тази е скритата мисль на обичта ѝ. Законътъ е сжщъ, когато нѣкой каже, че иска да бжде ученъ или добъръ. Защо искате да бждете учени, добри? За да се харесате нѣкому. Вие ще възразите: „Ние искаме да сме учени, добри за себе си“. За кои себе си? Значи, сѣ има единъ, билъ той вжтрѣ или вънъ отъ насъ, дали го съзнавате или не, комуто искате да се харесвате. Това е истинскиятъ мотивъ. Добриятъ човѣкъ иска да е приятенъ на Бога, за да каже Богъ, че го обича. Ако Господъ каже, че не ви обича, вие ще приличате на онзи руски студентъ, който искалъ да види Христа — това е станало въ Казанъ — и който, като се молилъ дълго врѣме за това, единъ день, когато въ будно състояние, му се явява Христосъ и му казва: „Не ти харесвамъ очитѣ“, студентътъ, огорченъ, запалва свѣщъ, приближава я до едното си око и го изгаря, слѣдъ това приближава свѣщта до другото си око, и въ момента, когато щѣлъ да изгори и него, дохождатъ другари и го спасяватъ. Този студентъ видѣлъ Христа, но не Го разбралъ. Когато Христосъ казалъ, че не ха-

ресва очитѣ му, то значи, че не харесва неговата алчностъ. Въ този случай очитѣ на студента сж били изразъ на човѣшката алчностъ. Христосъ е искалъ да каже на студента: „Алчността, която виждамъ въ твоя умъ и въ твоето сърце, ми сж неприятни. Ти искаше да ме видишъ не защото ме обичаше, не защото искаше да вървишъ въ моя пжтъ, да се жертвувашъ като менъ и да служишъ на Бога, а съвсѣмъ за друго“. Студентътъ не разбралъ дълбокия смисълъ, вложенъ въ Христовитѣ думи, и затова посегналъ да изгори очитѣ си. Мома, която не е харесана отъ избраника си, иска да се самоубие, да не живѣе. Ако той не я харесва, има причина затова. Когато хората не ви обичатъ, тѣхното неразположение си има причина. Тя е, че тѣ не намиратъ своя идеалъ въ васъ. Щомъ срѣщнете човѣкъ, у когото е вложенъ вашиятъ идеалъ, вие казвате, че го обичате; срѣщнете другъ, но не го обичате, защото не намирате въ него идеала, който търсите. Вие се безпокоите; но и нѣма причина за това, а трѣбва да разсждавате; иначе ще паднете въ едно състояние да се самокритикувате и самоосжждате, а това не е желателно.

Вие се намирате при нозѣтъ на този великъ мждрецъ; мждрецъ наричамъ природата, въ която живѣемъ и която всѣкога ни дава онова, що желаемъ. Нѣма нѣщо, което да пожелаете и да не ви го даде природата. Тя може да не ви го даде веднага, но послѣ ще ви го даде — то е само въпросъ на врѣме. Ако настоявате

неразумно и ненавръменно, тя ще ви го даде, но ще ви струва скъпо. Като ви го даде, тя ще ви каже като великия учителъ : „Ще носите славата на своето величие — послѣдицитѣ на вашата алчност“. Споредъ това какво искате да сте, малки или голѣми, ще опитате двѣтѣ положения, — ще опитате плодетѣ и на доброто, и на злото. Съ това индуситѣ опрѣдѣлятъ образуването на човѣшката карма — причини и слѣдствия. Но съ третия методъ ще можете да прѣвърнете лошата карма въ добра, лошитѣ послѣдици въ добри, а на добритѣ да дадете правилна насока въ живота, защото безъ послѣдното и добритѣ послѣдици може да се извратятъ, да се прѣвърнатъ въ лоши. Навсѣкждѣ въ природата има смѣна на енергии отъ едно състояние въ друго. Азъ не говоря за доброто и злото въ природата, защото доброто си остава добро и злото — зло, но говоря за енергията, която служи за изпълнение на доброто и злото ; енергията е, която може да се прѣвърща отъ едно състояние въ друго. Енергия, която е служила за добро, като се прѣвърне въ услуга на злото, измѣня вече състоянието и вибрацитѣ си на добро. Сжщото нѣщо е и за злото. Тази смѣна може да стане всѣкога. Ако нѣмаше смѣна на енергии у насъ, нѣмаше да има смѣна и въ състоянията ни. Вие трѣбва да се научите да смѣняте енергиитѣ въ васъ. Изучаването на тѣзи два метода е необходимо за всички, които искатъ да правятъ опити. Напр., вие искате да прѣвърнете лошитѣ течения, които идатъ сега въ Бѣлгария,

въ добри, сир. да измѣните направлението на енергията, да ѝ дадете нова насока, да я отклоните отъ лѣво къмъ дѣсно; никога не можете да измѣните тази енергия отъ лѣво къмъ дѣсно, ако сами не вървите отъ лѣво къмъ дѣсно. Това е единъ алхимически законъ, който трѣбва да проучите. Като онзи ученикъ, вие ще кажете: „Велика тайна, да може да прѣвърщаме енергиитѣ“, но, като дойде една енергия въ единъ народъ, вие ще трѣбва да знаете и какъ да я отклонявате, защото на енергия, която служи за добро, като извърши тя своята служба, трѣбва да ѝ се даде нова насока — правиятъ път; не направите ли това, тя ще влѣзе въ услуга на злото. Вие се хвърляте въ живота отъ едно положение въ друго. Виждали сте какъ майкитѣ люлѣятъ дѣцата си—вие се намирате въ положение на тѣхнитѣ дѣца. Майкитѣ казватъ: «Нани, нани, майка», люлѣе дѣтето си отъ лѣво къмъ дѣсно и отъ дѣсно къмъ лѣво, и дѣтето, дѣйствително, взима тази насока въ живота, къмъ която майката се стреми повече. Чрѣзъ своя умъ и желания майката се свързва съ дѣтето си още докато то е въ утробата ѝ — тамъ още тя дава насока на бжещето му развитие. Този законъ работи и може да стане опасенъ ето какъ: ако вие се свържете много тѣсно съ нѣкого, когото много обичате, и ако той измѣни своята насока, между васъ ще настане голѣмъ разривъ, и единиятъ отъ васъ ще пострада. Затова, когато човекъ е рѣшилъ да изуча Божественитѣ тайни, трѣбва да бже много

чистъ. Да видишъ Бога, значи да знаешъ да употребявашъ разумно тази велика сила, съ която Той си служи. Христосъ казва: „Чиститѣ по сърце ще видятъ Бога“; ще рече, безъ чистота въ сърцето не можете да разберете и видите Бога, чистотата е безусловно необходима. Казва Псалмопѣвецътъ: „Когато видя Твоето лице, ще се развесели душата ми“. Смисълътъ на нашия животъ е веселостта; тя е велико благо. Писанието казва: „Блажени ницитѣ духомъ, защото е тѣхно Царството Небесно“. Ницитѣ духомъ сж доволни и радостни, весели. Прочее, ако ме запитате какво бихъ желалъ да имамъ на този свѣтъ, ще отговоря: да бжда нищъ духомъ и да е Царството Божие въ менъ; да бжда чистъ и по сърце, за да видя Бога въ Неговата сжщина, защото, който е чистъ по сърце, той вижда Бога. Чистотата на сърцето е центъръ на блаженствата. Ако искате да имате туй благо, прѣпоръчвамъ ви, като методъ, да придобиете чистота на сърцето.

Какъ разбирате това, че ще видите Бога — като човѣкъ ли ще Го видите? Има два стиха отъ Евангелието, въ които Христосъ казва: „Никой не може да дойде при менъ, ако Отецъ ми не го привлѣче“, това значи: никой не може да дойде при Сина Человѣчески, ако не е привлечень чрѣзъ любовта. Послѣ: „Никой не може да иде при Отца, ако Азъ не му Го извая“. Това има този смисълъ, че Христосъ е вратата, прѣзъ която трѣбва да минемъ, за да видимъ Бога. Защо трѣбва да сме привлѣчени при Христа? Азъ обяснявамъ този стихъ много

естествено. Житно зрънце, което не е посѣто въ земята, на което не е дадена свѣтлина, топлина и влага, може ли да се прояви? Не може то само да влѣзе въ земята, ако нѣма кой да го посади. Трѣбва да се намѣри нѣкое разумно същество, което да го посади въ земята, за да му се дадатъ условията да види онова, къмъ което се стреми. Кое ще види? Слънцето. Слѣдователно, за насъ Христосъ е почвата, въ която като се посадимъ, виждаме Бога, свѣтлината и топлината, сир. истината и любовта. Христосъ е почвата, необходимостта, безъ която разумниятъ животъ не може да се прояви. Ако не сте привлечени отъ Бога, сир., ако Божествената любовъ не слиза отъ горѣ и не дава влага и топлина, вие не ще можете да растете. Като схванете така въпроса, вие ще си изберете подходящия методъ, по който ще работите. Ще ви посоча още единъ методъ, по който, напр., да се помирявате съ човѣкъ, когото не обичате. Ще намѣрите трето лице, което е обично на снзи, когото вие мразите; дзама, когото се обичатъ, иматъ подобие, иматъ и контрасти, затова иматъ и енергия, която може да се използва; това трето лице ще даде условията за помиряване. Този законъ съществува, но вие не сте го схзнали. Азъ ще ви обясня, че това става и по обратенъ пътъ. Момъкъ се влюбва въ нѣкоя мома, която по нѣкои свой съображения му отказва: момъкътъ намразява момата, защото тя не се съгласила на женитба, а се оженила за другъ; ако тя, като се ожени за другъ,

роди момиче, момъкът, на когото тя отказала, се влюбва въ дъщерята и, като я взима за жена, първитѣ се помиряватъ, и по този начинъ разумната енергия взема права посока. Ако нѣкой мрази нѣкого, то е, защото, споредъ кармичния законъ, този послѣдниятъ въ миналото му е сторилъ зло, което го е спрѣло въ еволюцията му, и той иска по единъ или другъ начинъ да си отмъсти; но първиятъ направи ли го зетъ, даде ли му дъщеря си, той се помирява съ него. Има и другъ начинъ за помирение, той е слѣдниятъ: нѣкой момък съ влюбва въ една мома, но тя се оженва за другъ; момъкътъ се влюбва въ сестра ѝ; ако и нея не вземе, влюбва се въ третата сестра; защото, за да се помири, трѣбва да земе една отъ тритѣ. Женитбитѣ, които ставатъ въ този свѣтъ, иматъ кармични причини. Кажете ми защо даденъ мжжъ има стремежъ къмъ извѣсна жена и дадена жена къмъ извѣстенъ мжжъ? Защо нѣкоя жена се оплаква отъ своя мжжъ, дори го мрази? Защо мжжъ говори злѣ за жена си? Вие на тия проявления въ живота — казвате: „Това сж обикновени работи“. Не сж обикновени, но сж естествени работи, почиващи на закона на промѣнитѣ, който сжествува въ свѣта. На всички, които ме слушате, енергиитѣ сж различно сложени.

Нѣкой пѣтъ изпитвамъ вашия животъ, правя сондажи, опитвамъ каква е температурата ви, и знаете ли какво усѣщамъ и колко скжто ми костуватъ тѣзи опити? Защото, когато човѣкъ иска да опита нѣкого, какъвъ е той

като човѣкъ, прѣживява неговитѣ състояния. Па не може и да обърнешъ единъ човѣкъ къмъ Бога, докато не прѣживѣшъ и доброто, и зло-то, които сж вложени въ него. Онзи, който не разбира този законъ, се чувствува въ положението, като въ нѣкой котелъ, и се прѣска отъ мжка, защото изпитва едно тягостно състояние, което не може да си обясни. Павелъ казва: „Лошитѣ общения раз.алятъ добритѣ нрави“. Христосъ формулира този законъ така: „Не давайте осветенитѣ нѣща на псетата, защото ще се повърнатъ и ще причинятъ зло.“ Това е великъ законъ, че не бива да влизате въ пряма свръзка съ човѣкъ, докато не го разберете, защото иначе ще страдате. Послѣ ще кажете: Господи! Защо стана така, когато азъ искахъ да му помогна?“ Какво ви прѣчи прасето, че ровило, оставете го да рови — има много мѣста за ровене. На първо врѣме гледайте да се изолирате отъ лоши влияния, които спиратъ вашата еволюция, защото, като влѣзете въ закона на развитието, вие ще дойдете до извѣстно положение, когато трѣбза да държите изпитъ. Нѣма да се мине много врѣме, и Господъ ще изпрати комисия, да види, доколко сте силни въ добродѣтели, ще провѣри, доколко сте усвоили Божествената правдѣ, милосърдието, доколко сте щедри и доколко сте изучили закона на пожертвуването. Нѣма да има човѣкъ на земята, малъкъ или голѣмъ, който да не бжде подложенъ на изпитъ. Ако сте приготвени и издържите изпита, комисията ще каже: „Много добръ из-

държахте, минете въ втори класъ*, и учителтъ ще почне да ви прѣподава прѣдметитѣ за този класъ. Слѣдя, какъ нѣкои отъ васъ, когато по-стѣпятъ въ това братство, идватъ много жарки, бързо заучватъ нѣкои нѣща и казватъ: „Е, разбрахме вече всичко!“ Не, вие едва сте научили да сричате. А други казватъ: „Толкоза години слѣдваме, цѣли 10 години учимъ тази наука“. Отговарямъ: Хиляди години сте разрушавали, имали сте търпѣние да вървите въ една посока, а сега въ 10 години искате много бърже да измѣните всичко, като съ магически замахъ. Не зависи отъ менъ да ускоря работата: азъ мога да ви посоча методи за по-бързото ви еволюиране, но има други сили, които контролиратъ дѣйствиата ви безъ лицепрятие. Слѣдователно, трѣбва да влѣзете въ тази права посока за развитие.

Друга опасностъ, която се срѣща въ окултнитѣ школи, е слѣдната: между ученицитѣ се заражда състезание. Хубаво нѣщо е състезанието — чозѣкъ се учи да расте. Всѣка школа има желание да даде свобода на ученика. Но въ това стремление да освободимъ себе си ние ограничаваме другитѣ. Да допуснемъ, че съмъ падналъ въ единъ кладенецъ между 10 души, успѣя да се кача на главитѣ имъ и да излѣза отъ кладенеца. Ако, слѣдъ като излѣза, не имъ помогна отъ своя страна, дѣ е тукъ моята култура, дѣ е моето развитие? Ако имамъ 10 души слуги и ги използвамъ за свои цѣли, а послѣ ги оставя да погинатъ, това култура ли е, хри-

стиянство ли е? Всѣки трѣбва, като има, да дава и на другигѣ свободата, която Христосъ му е далъ, като и Той го е извадилъ отъ кладенеца — ада. Азъ трѣбва да употрѣбя всички срѣдства, да освободя поробенигѣ същества, само по този начинъ смѣтамъ, че извършвамъ своята длъжностъ. Тѣзи хора сж стояли дълго врѣме на дъното, затова азъ ще трѣбва да слѣза и да ги изкача всички. Искамъ всѣки, който излиза на повърхността, да спусне своето вжже и да започне да тегли своигѣ другари отъ кладенеца. Ще поясня тази истина въ малко по-друга форма. Да допуснемъ, че въ кладенеца сж паднали нѣколко овци, а не хора; у мене ще се породи силно желание да ги спася и извадя. Защо? Защото, като ги избавя, азъ нѣма да ги пусна туку-така да си вървятъ, а ще острижа вълната имъ, и ще изямъ месото имъ. Е, това култура ли е? Така че, отъ една стрѣна, ние може да освободимъ единъ човѣкъ, да промѣнимъ състоянието му отъ едно въ друго, но, отъ друга страна, може и да го поробимъ. Така постъпватъ съврѣменнитѣ хора: изжаждатъ човѣка отъ кладенеца, направятъ му ужъ добро, а слѣдъ това го поставятъ въ положение да се чувствува робъ. Главното нѣщо е, като освободимъ нѣкого, да го поставимъ въ положение да се чувствува дѣйствително свободенъ. Обичаме ли нѣкого, трѣбва да му дадемъ свобода да се изкаже, да го изслушаме. Трѣбва да сме внимателни и да не изнуздаме оногова, когото обичаме. Къмъ всички трѣбва да сме внимателни.

Искамъ да имате помежду си взаимно уважение, обичъ, и то не само между васъ, но и когато сте между другитѣ хора. Въ тази школа дойдѣ единъ господинъ, който бѣше много набоженъ, смиренъ, готовъ на всички жертви; първата година той носѣше вода и всичко вършеше, и другитѣ си казаха: „Какъвъ добъръ примѣръ дава!“ Останалитѣ ученици, които бѣха постъпили поотдавна въ училището, се държаха като аристократи. Не се мина година, този новодошълъ господинъ започна да се налага на другитѣ, започна да заповѣдва. Изглежда, че всѣки, който влѣзе въ тази школа, счита се, че първата година може да работи, да се подчинява, а втората трѣбва да заповѣдва. Не, трѣбва да работимъ не само първата, но и втората, третата, прѣзъ всичкитѣ години; отношенията ни винаги трѣбва да сж едни и сжи. Искамъ всичко, което вършите, да изтича отъ вашата добра воля. Не искамъ да се чува: „Направихъ това, онова“ Болно става, когато се чува такова нѣщо. Ако това, което вършите, служи за вашето развитие, вие трѣбва да го приемете на драго сърце. Слѣдователно, вие всички сте абсолютно свободни въ доброто и прѣзъ първата, и прѣзъ втората, и прѣзъ останалитѣ години. Нѣкои отъ васъ, като влѣзатъ въ школата, мислятъ, че всички тукъ сж много добри хора, и си казватъ: „Ние имаме много добро мнѣние за този и този човѣкъ“. Както много други, тъй и той не е разбралъ тази школа. Ако ние приложимъ Питагоровъ методъ, първата година ще трѣбва

да ви освиркаме, да ви подиграемъ, да ви искажемъ всички недостатъци, та, като минете прѣзъ този изпитъ, втората година да сте добри. Когато дойде нѣкой новъ, всички казватъ: „Да се пазимъ да не го съблазнимъ“. Добрѣ, но, ако не пѣрзата, втората година може да го съблазнимъ. Ако го съблазнимъ, по добрѣ да го съблазнимъ отначало, защото по-късно е вече опасно. Не искамъ да си служите съ примки и да примамвате хората. Искамъ отношенията ви да сж чисто Божествени, да възстановите между васъ онѣзи връзки, които сж били още отначало, за да дадете ходъ на Божественото, което е въ васъ, да се развива; тъй че, ако дадете свобода на този духъ, ще станете отлични ученици. Тогава ще ви олекне на душата, всички ще бждете здрави, бодри, нѣма да има между васъ неизлѣчими болести. Не казвамъ, че ще бждете винаги здрави, винаги разположени, но всичко неприятно лесно ще минава. Болестъта зависи отъ миналото, а здравето зависи отъ отношенията, които имаме съ хората, отъ връзката ни съ Бога. Господъ работи. Като ви говоря сега, виждамъ около васъ ангели, които копаятъ съ мотика въ ржка, дигатъ голѣмъ шумъ наоколо си. Казватъ за нѣкой проповѣдникъ: „Той е направилъ много за паството си“. Нищо не е направилъ той, но направили сж го онѣзи хиляди ангели, работници, които вие не виждате. Доброто вжтрѣ въ насъ и великитѣ блага, които търсимъ, могатъ да израснатъ само благодарение на Бога и на Неговитѣ помагачи-служители.

Не търсете великото благо вънъ, а го търсете въ душата си: вашата душа е *въ* и *вънъ* отъ тѣлото ви, и тя е много велика. Вие още не знаете кждѣ сж вашитѣ души. Не сте ли изпитвали такова състояние, като че нѣкой пжтъ сте въ тѣлото си, а другъ пжтъ — далечъ-далечъ отъ него. Англичанитѣ казватъ: „Присжтствува съ тѣлото си, а отсжтствува съ ума си“. Питамъ: кждѣ е умътъ? Умътъ, значи, е нѣкждѣ вънъ. Но между ума и тѣлото има извѣстна връзка. Когато душата ни е въ тѣлото, ние се чувствуваме голѣми и силни, нѣма ли я, усѣщаме се малки и слаби. Ние трѣбва да научимъ закона — да направимъ тѣлата си жилища, въ които душата да живѣе за по-дълго врѣме. Като дойде душата у насъ и постои извѣстно врѣме и послѣ си отиде, ние се усѣщаме неразположени, гнѣвни, недоволни, и работитѣ не вървятъ добръ. Ако си ученикъ, урокътъ ти не върви; ако си домакиня, кухнята ти не вързи; ако си проповѣдникъ, проповѣдитѣ ти не вързятъ. Нѣкой пжтъ казвате: „Когато съмъ доволенъ, като срѣщамъ хора, всички ме поздравляватъ, усмихватъ ми се, и идва ми да ги разцѣлувамъ“. Това значи, че душитѣ имъ сж въ тѣхъ. Срѣщнете ли познати хора, и не ви поздравляватъ, това показва, че душитѣ имъ не сж въ тѣхъ. Въ Писанието се казва: „Ще се всели Богъ въ душитѣ имъ, ще имъ се изяви, и всички ще Му сж синозе и дъщери“. Трѣбва всички да се подготвятъ, за да възприематъ Неговитѣ мисли и желания; тогава злото отъ насъ ще изчезне, нѣма

да има спорове и ще се възстанови Царството Божие. Нѣма да се оплаквате, че, откакъ сте дошли на земята, нѣма миръ. Казвамъ: Богъ не е дошълъ още въ васъ, и затова се оплаквате че нѣма миръ.

Ще спра до тукъ.

Записвайте всички въпроси, които се повдигатъ тука, и всички въпроси, които изпъкватъ въ нашия умъ. Утрѣ ще разискваме върху тѣзи въпроси, по които говорихъ, за да видя, дали отгорѣ на ситото е останало нѣщо отъ тѣхъ или не. Това ще бжде практическа тема. Ще видимъ, дали ви е ясно какъ става прѣвърщането на енергията, дали ще можете до слѣдната година да прѣвърнете енергията отъ лѣво къмъ дѣсно. Като измѣните енергията отъ лѣво къмъ дѣсно, вие ще прокарате въ градинитѣ си по една малка вадичка, за да поливате; и тогава ще имате: зеле, прасъ, бобець, рѣпа, моркови, жито и разни плодове.

Нѣщо за конференцията, която заседава. — Конференцията, която заседава надъ насъ, ще продължава до идната година до туй врѣме, макаръ че ние ще я приустановимъ, защото ние и да прѣкъснемъ, онѣзи отъ горѣ нѣма да прѣкъснатъ. Планътъ на тази конференция е да разработва прѣзъ цѣлата година въпроситѣ, които тукъ се подигнаха. Идната година конференцията пакъ ще се събере. Затова да не помисляте за прѣкъсване. Отъ тамъ ще ни дадатъ наставления какво да работимъ. Идната година, като дойдемъ пакъ на конференция, ще видимъ

кой какво е свършилъ. Конференцията не е нищо друго, освѣнъ отиване и връщане при Бога. Събирането е отиване при Него, а разпрѣсването е работене на земята. Ще се прѣснемъ по четиритѣ краища, но единъ день ще се съберемъ на конференция на друго мѣсто — горѣ. И то ще стане.

Нѣкои да кажатъ нѣщо отъ своята опитность, за да се ползуваме единъ други. — Само ще спазвате едно нѣщо — ако нѣкои отъ васъ искатъ да разкажатъ своитѣ поважни опитности, ще трѣбва да употребятъ най-много 5—10 минути и да нѣма никакви прѣувеличения. Всичко да бжде тѣй ясно, кратко, че никой да не се усъмни. Да бжде описанието като Йосифовото — кратко и добро, и да се избѣгне всѣко нѣщо, което може да породи съмнѣние у нѣкои, че се прѣувеличава. Щомъ се прѣкали, ще има дисхармония. Ако всички взематъ да разправятъ нашироко прѣживѣлицитѣ си, ще ни трѣбватъ двайсетина дена. (Единъ отъ братята разказва една случка изъ своята сѣдийска опитность. Другъ запитва за главоболието).

Главоболието, отъ което се оплаквате, произтича отъ това, че всички клѣтки у васъ ставатъ положителни, поражда се между тѣхъ борба, гласъкъ. Ако се разгледа човѣшкиятъ мозъкъ, ще се види едно бѣлникане, вслѣдствие на което въ него става едно сътресение. Когато единъ вагонъ се удари о другъ, всички вагони се разтрѣсватъ, разтрѣсването ще бжде най-силно въ първитѣ вагони, а по-слабо въ слѣд-

вашитѣ и най-слабо въ най-крайнитѣ, затова и пътниците въ послѣдния ще усѣгятъ най-слабо това сътресение. Ако единъ човѣкъ въ свѣта е тласнатъ по посока на злото, а вие искате да му помогнете, по-добрѣ е да не се противопоставяте, да не се изпрѣчвате насрѣща му, да му дадете мѣсто, нека си замине, отколкото да се мъчите да го спрете. По-добрѣ да умре единъ човѣкъ, отколкото двама. Ако може да го спрете, добрѣ, но, ако не можете, оставете го да си замине. Никога не се стремете да спрете човѣка, у когото се зародило силно желание да направи нѣщо. Напр., нѣкоя мома иска да се жени, западила се отъ всички страни, а майката и бащата не сж доволни, не обичатъ момъка. „Не, казва тя, ще се самоубия, ако не се омъжи за него“ — готова е да прибѣгне до крайни срѣдства. Не я спирайте по никой начинъ. Ако желаете нейното добро, оставете я да се ожени. Слѣдъ врѣме, като разбере своята грѣшка, тогава ѝ помогнете да се избави. Ако я спратъ отъ пътя и въ това врѣме, когато има силно желание, тя ще изпадне въ по-голъмо зло. Когато и ние имаме едно желание, Господъ не ни спира, а казва на служителитѣ си: „Дайте имъ всички условия да постигнатъ желанието си“. Когато започнеме да пъшкаме и охкаме, Господъ казва: „Радвамъ се, че постигна желанието си; твоето охкане е единъ плодъ, който и азъ опитахъ“. Мъченията и страданията, които човѣкъ изпитва, създаватъ извѣстни настроения у Бога. Когато видимъ, че Богъ е намръщенъ, то е за-

щото нашите мисли сж такива и тѣ се повръщатъ къмъ насъ. Сжщиятъ законъ дѣйствува между мъже и жени. Напр., мъжътъ е недоволенъ отъ жена си, има око на друга, неговата страда, защото е свързана съ него, и ходи да го слѣди като нѣкой детективъ. Не се свързвайте съ мъжа си, сир. не ограничавайте свободата му. Ако го обичате, въздѣйствувайте морално, на неговия умъ и на неговото сърце; но настоява ли той да изпълни желанието си, не се противопоставяйте. Нека опита своите желанія. Ама ще кажете: „Азъ искамъ да го спася“. Колко момци сж се оженили за момъи съ цѣль да ги спасятъ, но не сж успѣли. Оставете всѣка душа сама да опита това, което силно желае, и, като извлѣче урокъ отъ него, тогава се опитайте да ѝ въздѣйствувате. Има закони, чрѣзъ които може да въздѣйствувате на хората. Най-лесниятъ начинъ е Божествениятъ — да въздѣйствувате морално, сир. да се прѣвърне енергията на едно сжщество отъ едно състояние въ друго.

Знаете ли какъ може да излѣкувате дъщеря си, която се е влюбила въ нѣкой момъкъ? — Даякъ.

— Не. Въздѣйствувайте на момъка да намѣри друга, по-красива мома, да се влюби въ нея — той ще прѣнебрѣгне дъщеря ви. Така тя ще опита горчевината отъ отхвърлянето, ще се успокои и ще бѣде спасена. Ще рече, друга мома ще спаси вашата.

— Ами ако се обичатъ взаимно, но единиятъ не се нрави на родителитѣ на другия, трѣбва ли послѣднитѣ да прѣчатъ на младитѣ?

— Азъ гозоря за случаи, когато чувствата отъ двѣтъ страни не сж еднакво искрени. Когато се обичатъ, тѣ спадатъ въ друга категория — тамъ никой не може да имъ прѣпятствува. Законътъ изисква да ги оставите свободни. Въпросътъ е за прѣвърщане на енергиитѣ отъ едно състояние въ друго, а не е въпросъ за моми и момци. Напр., срѣщнете нѣкой човѣкъ и мислите, че е добъръ, а въ душата си питаете къмъ него нѣ какво отвращение. Нѣкога обичате нѣкого съ сърцето си, а виждате, че е лошъ. Такова противорѣчие се заражда въ вашитѣ души. Много въпроси има тукъ, които бихъ могълъ да ви обясня, но ще отидемъ въ друга посока. Въ Ветхия Заветъ се казва: „И глупазиятъ, като мълчи, минава за уменъ“. Достатъчно е единъ човѣкъ да стои дълго врѣме тихо, мирно, да не приказва, той ще набере вжтрѣ въ себе си енергия, и ще я запази. Другитѣ заобикватъ тази енергия въ него и искатъ да я използватъ; то е отъ обичъ не къмъ душата му, а къмъ енергията му. Казватъ си: „У този човѣкъ има добъръ потикъ, може да се използва“. Използуване въ свѣта може, но то не бива да става въ едно такова братство, въ християнството. Хората се покварватъ, понеже подплъзватъ душитѣ си. Въ общества, дѣто има използване, Христосъ и Неговото име служатъ само като уловка, докато използватъ човѣка; послѣ отхвърлятъ и Христа, и човѣка. Тсва не се търпи отъ законитѣ на Бѣлото Братство. Всѣки, който озлоби, изневѣри, изнуди своя братъ, се

изключва отъ това братство веднага и не го приематъ, докаго въ него не стане корененъ прѣвратъ, докато той не дойде до пълно разкаяние. Законитѣ на Бѣлото Братство сж безпощадни. Прѣстѣпишъ ли единъ, послѣдствията сж много жестоки. Въ свѣта тѣзи закони дѣйствуватъ и отниматъ всичко спечелено незаконно. Когато хората се рѣшатъ да изпълняватъ тѣзи закони, тѣхнитѣ работи веднага се измѣнятъ къмъ добро. Когато българитѣ напуснаха солунския фронтъ и казаха: „Не искаме да се биемъ“, Господъ веднага излѣ благословението си — настана голѣмо плодородие, когато пъкъ, до като се биеха още, нѣмаше такова. Въ Франция, въ Англия сега има голѣма суша, понеже законитѣ, за които ви говорихъ, не одобряватъ тѣхнитѣ дѣйствия. Щомъ воювате, плодородие нѣма да имате. Сила ще имате, контрибуции ще налагате, но хлѣбъ нѣма да имате.

(Бесѣда, държана на 20. августъ 1919 год., срѣда, въ 4½ часа слѣдъ пладне).

VI.

ЖИВОТЪ ВЪЧЕНЪ.

„Богъ толкова възлюби свѣта, щото даде своя единороденъ Синъ за да не погине всѣки, който вѣрва въ него, а да има животъ въ ченъ“.

Въ този стихъ подъ думата „свѣтъ“ се разбира външната страна на проявлението — това, което е оформено, което има форма, съдържание и смисълъ. Богъ толкова възлюби свѣта, щото даде разумното Слово, своя Синъ, за да спаси реалността на нѣщата, да не се развали вътрѣшната хармония. Този стихъ има съотношение къмъ васъ: вие вътрѣ въ себе си сте единъ свѣтъ, който Господъ е възлюбилъ, та праща Словото си, за да не би вашиятъ животъ — вашитѣ мисли, желания и стремежи — да се развалятъ и всичко това да отиде нахалосъ. И когато се говори, че човѣкъ трѣбва да бжде спасенъ, подразбира се, че не бива да се разваля онова, което свѣтлината е създала. Въ стиха се крие велика мисълъ. Ще си послужи съ една аналогия, за да направя мисълта си по-ясна. Допуснете, че двѣ червейчета се срѣщнатъ, допратъ се едно до друго; каква приятностъ може да извика тази имъ срѣща въ съзнанието, което тѣ иматъ? Мислите ли, че тѣ схващатъ живота и отношенията въ него тъй, както вие ги схващате? Не, тѣзи червейчета,

като се срѣщнатъ, побутнатъ се, всѣко си поправи пѣтъ и се разминаватъ; послѣ пакъ се срѣщатъ и разминаватъ. Дойдатъ ли тѣхнитѣ интереси въ стѣлкновение, минаватъ прѣзъ други пѣтища и така се разминаватъ. Когато ме попитате какъ да примирите своитѣ интереси съ интереситѣ на другитѣ, ще ви посвѣтвамъ и вие да хванете разни направления въ граденето на гашитѣ дупки, единъ въ една посока, а другъ въ друга. Подъ „дупка“ разбирамъ вашитѣ кжци. По отношение на висшия животъ вашитѣ кжци сж дупки. Материята, въ която сте заровени, която за васъ е толкова приятна, погледната отъ свѣта на ангелитѣ, на по-висшитѣ същества, е такава, каквато е оная на червеитѣ; каквото е положението на червеитѣ въ земята, такова е и вашето — розене. Спѣнката, която ви прѣчи, произлиза отъ туй, че вие мислите, какво вашето положение е много по-високо отъ онова на червеитѣ; че вие сте културни хора и т. н. Ако схванете, че вашето положение е като онова на червеитѣ, веднага ще се поправите. Вие сте доволни отъ вашитѣ дупки и мислите, че нѣма нищо по-хубаво въ свѣта. Посѣтете кои и да сж евангелисти, православни, всички ще ви кажатъ, че, като тѣхнитѣ дупки, като тѣхнитѣ вѣрвания нѣма подобни по хубостъ въ свѣта. Всинца сж правовѣрни: и онзи, който не вѣрва въ Бога, обира, само че по единъ начинъ, и онзи, който вѣрза, обира, само че по другъ начинъ, но и двамата обиратъ. Азъ намирамъ само една малка разлика въ дѣйствиата,

въ културата на вѣрующия и на невѣрующия: грубиятъ, който не вѣрва, ще вземе дърво, ще го стовари върху васъ, ще чули ржката или крака ви и ще ви обере, а онзи, който вѣрва, нѣма да ви чули нищо, но сѣ пакъ ще ви обере. Обирането е се обиране, макаръ и да не става по единъ и същи начинъ: азъ и въ двата случая се нуждая отъ това, що ми е взето, та какво ще ме ползува дали ме е обралъ вѣрующъ или невѣрующъ въ Бога? Ще възразите: „А! Има разлика“. — Да, единиятъ ми чули ржката, а другиятъ не, но и двамата ме обраха. Не, приложете навсѣкждѣ въ вашитѣ разсѣждения Христовото учение. Вие искате да минете за правовѣрни, и, наистина, вие сте правовѣрни даже и отъ поповетѣ, но това не ви прѣчи да обирате хората по единъ или другъ начинъ. Тогава, каква разлика ще има между васъ и онѣзи, които не сж правовѣрни или сж невѣрующии? Разлика би имало, ако вие не само не счупвате ржка на никого и не го оберете, но още кажете: „Господине! Онзи ти чули ржката и те обра, но азъ нищо нѣма да ти взема, а ще ти дамъ 10 лева, за да послужатъ за нуждитѣ ти“. Това е истинска култура, прогресъ въ културата. Единиятъ е счупилъ ржката и взелъ паригѣ, другиятъ не счупилъ ржката, но взелъ паригѣ, а третиятъ казва: Хайде отъ мене да замине, азъ ще ти дамъ 10 лева и съ нищо нѣма да ти наврѣдя“. Тогава чозѣкътъ ще каже: „Ти си най-благороденъ отъ всички“. Точно таква ли е сегашното положение въ об-

ществото? Много дами ходятъ и събиратъ хиляди левове за Господа, обертатъ богатитѣ и послѣ ги раздаватъ на бѣднитѣ, на този 10 лева, на онзи 10 лева и т. н. Ама ще кажете: „Тѣзи богати разбойници обираха паритѣ на бѣднитѣ хора“. Азъ ви прѣдавамъ какъ гледатъ на тази работа отъ горѣ, а не какъ гледа тукашното общество. Онѣзи благотворителни дружества, общества сж сдружения отъ разбойници, които казватъ: „Ние не сме толкова лоши човѣци; хайде отъ насъ да замине, нѣ ви 10 лева, за да знаете, че и ние сме културни хора“. Но отъ гледището на християнството това не е култура. Ние сме раздвоени въ нашето съзнание, и отъ това произлизатъ всичкитѣ наши злини. Всѣки отъ насъ си е съсрѣдоточилъ мисълта въ тоза какъ да се осигури, а съ другитѣ да става каквото ще. И вие проявявате такъвъ интересъ: едни отъ васъ тичатъ, гледатъ да бждатъ тукъ първи, и нѣкой пжтъ затова помежду ви имаританица. То е сѣ сжщото полжение, каквото е въ свѣта. Нѣкой може да бжде при мене първи, а послѣденъ по схващане на идеитѣ, а другъ да бжде послѣденъ, на опашката, а по схващане на идеитѣ пръвъ. Азъ бихъ прѣдпочелъ да имамъ наоколо си повече опашки, отколкото глави.

Този намекъ, който ви правя, е по отношение на вашето вътрѣшно разположение: ако искате да се възпитате, трѣбва да знаете, че, каквото мислите и чувствувате въ даденъ моментъ, това едноврѣменно засѣга и невидимия свѣтъ. Ще

запитате: „Какъ може всѣка мисль да застѣга невидимия свѣтъ?“. Всѣка ваша лоша мисль се проявява въ висшитѣ полета на астралния свѣтъ като единъ магарешки трънъ, а сѣмената на този магарешки трънъ отъ астралния свѣтъ се култивиратъ тукъ на земята, която е тѣхенъ разсадникъ. Невѣжитѣ жители на астралния свѣтъ се мжчатъ да изкоренятъ този трънъ, а повисшитѣ същества казватъ, че слизатъ на земята да освобождаватъ хората отъ тѣзи магарешки тръне и да прѣобразуватъ сърцата имъ. Защо висшитѣ същества трѣбва да работятъ за вашия прогресъ? За да ви освободятъ отъ тѣзи магарешки тръне. Извѣстни болести, лоши мисли и желанія, които се проявяватъ въ васъ, се прѣдизвикватъ отъ нѣкои млѣкопитающи животни, и тѣ по сѣщия законъ образуватъ за васъ много тръне, които израстватъ и ви създаватъ голѣми страдания. За да се освободите отъ тѣзи страдания, трѣбва да се постараете да смекчите отношенията си къмъ животнитѣ. Често умразата на куче може да повлияе тѣй, както умразата на човѣкъ. Има кучета, които съ години мразятъ и си отмъщаватъ. Въ Николаевка, Варненско, нѣкой си Драгни имаше едно малко бѣло кученце, което обикновено никого не лаеше; единъ день минава покрай него единъ господинъ и силно го ритва; кученцето само го погледва и си отминава; обаче, слѣдъ двѣ години, когато този господинъ отива въ сѣщата къща, кученцето веднага го познава, доближава се до него и забива збитѣ си въ крака му. То ка-

зало: „Господине! Ти прѣди двѣ години меритна, но трѣбва да знаешъ, че азъ не забравямъ“. Така и вие, когато изнудвате, напр., единъ конь, макаръ той и да не ви отмъсти, но у него могатъ да се породятъ такива лоши желания и мисли, съ които може да ви отмъсти и да причини зло на вашия домъ. Не смѣтайте, че мислитѣ на животнитѣ сж много слаби, не; тѣ сж много опасни за свѣта. Всичко, което Богъ е създалъ въ свѣта, е чисто и свято, и ние не бива да нарушаваме Божествения редъ на нѣщата. Една муха или пчела, която Богъ е създалъ, стои по-горѣ отъ единъ обикновенъ човѣкъ, роденъ отъ човѣкъ. Писанието казва: „Има хора, родени по плѣтъ отъ човѣшко сѣме“; но въ този смисълъ една Божествена пчела е много по-интелигентна, отколкото единъ обикновенъ човѣкъ тукъ, на земята. Азъ ви давамъ едно правило за мѣрило, което еднакво трѣбва да засѣга и животни и хора — всички. Най-малкото зло, което направите на едно насекомо, което работи за Бога, единъ день ще се развие въ голѣма форма. Човѣкъ, който може да стѣпчи мравка, може да стѣпчи и човѣкъ. И обратното: човѣкъ, който може да направи пѣть на мравка, ще направи пѣть и на човѣка. Видите ли, че нѣкой човѣкъ тѣпчи нѣкоя мравка, а говори, че е културенъ, извадете 75% отъ неговата културностъ и му оставете само 25%, пъкъ билъ той философъ, ученъ, писателъ, свещеникъ, или кой и да е другъ, щомъ той върши това съзнателно. Когато Христосъ е казалъ да въз-

любите Господа Бога твоего съ всичкото си сърце, умъ и сила, той е подразбиралъ именно този великъ законъ — да любите всичко. Ако можете да любите най-малките насѣкоми и дървчета, вие може да обичате и Бога; ако не можете тѣхъ да обичате, не можете да обичате и Бога; защото, ако не обичате малките същества, които виждате, какъ ще обичате Бога, когото не виждате? Не любите това, което ви заобикаля, какъ ще любите далечното? Затова прилагането на Евангелското учение трѣбва да започне отъ малките правила и да върви къмъ голѣмитѣ. Голѣмото правило е: да имате обичъ къмъ всичко, което Богъ е създалъ. Не ви говоря за сѣнките на нѣщата, а за реалноститѣ. Единъ день ще направимъ екскурзия, да видите, че и растенията сж тъй жици, както и хората. Едно дърво може да ви бжде тъй признателно, както човѣкъ. Може да направите и сами такъвъ опитъ. Ако минавате прѣзъ нѣкоя гориста мѣстность, дѣто мѣстото е сухо, и намѣрите тамъ нѣкое безплодно дърво, поради сушата на почвата, вземете малко торъ и го наторете, полѣйте го и ще видите, че идната година, като минете покрай сжщото дърво, то има вече плодъ, приготвенъ и за васъ. То казва: „Господине! Ти миналата година ми помогна, сега може да си вземешъ отъ моитѣ плодове“. Нѣкой пжтъ и растенията мислятъ: едно дърво може да внуши на човѣка да не се качва горѣ. Вие ще схванете, че духътъ на това дърво е извънъ него и той ви внушава да се не качвате.

Когато растенията не чувствуватъ, това показва, че духътъ имъ е вънъ отъ тѣхъ, сир. отсѣствува; когато, обаче, духътъ имъ е въ тѣхъ, тѣ работятъ, растатъ, живѣятъ, даватъ плодъ. Духътъ на растенията обикновено дохожда, когато тѣ цвѣтятъ и завръзватъ плодъ; щомъ прѣцвѣтятъ и плодътъ зрѣе, душата имъ се оттегля и отива горѣ, въ другъ свѣтъ. Прѣдметътъ, по който ви говоря, е отвлѣченъ; но азъ само искамъ да ви покажа да не мислите какво въ растенията нѣма съзнание. Не, въ извѣстни моменти тѣ сжщо иматъ съзнание Въ Търновско единъ господинъ ималъ въ градината си едно дърво, което цѣли 5—6 години не давало никакъвъ плодъ; единъ день взема брадвата и се готви да го отсѣче; другъ единъ неговъ приятель, гледалъ какъ той се тъкмѣлъ да отсѣче дървото и започналъ да го увѣщава да не върши това, но увѣщанията му били напразно: дървото било отсѣчено; какво, обаче, става послѣ? Наскоро слѣдъ отсичане на дървото и двамата умиратъ. Има много подобни примѣри, отъ които се вижда, че дърветата могатъ да си отмъщаватъ за нѣкоя голѣма пакостъ, която сме имъ сторили. Нѣкой пжтъ минавате покрай нѣкое дърво и си откършвате клончета отъ него. Нѣмате право да вършите това. Ако искате да откършите клонче, ще се спрете прѣдъ дървото и ще го попитате: „Мога ли да си отчупя едно клонче?“ Ако не постѣпвате така, ще дойде день, когато ще ви сполетятъ голѣми бѣди — ще се намѣри дърво, което ще счули ржката, която е отсѣкла клончето.

Нашето съзнание още не е добръ развито, затова наведемъ клона на дървото и, хайде, отчупваме си. Не, спри се малко, помоли се, искай разрѣшение да си отчупишъ. Най малко, ути-востъта въ свѣта изисква това. Когато отивате нѣкждѣ, вие запитвате: „Мога ли да влѣза?“ Така трѣбва да постѣпвате и съ дърветата. Ако постѣпвате така, това показва, че вие сте започнали да развивате Божествената любовъ въ себе си — да любите Бога съ всичката си душа, умъ и сърце. Като се научимъ да разбираме въпроситѣ така, тогава ще разберемъ великото Христово учение; ако искате да станете културни, трѣбва да започнете отъ дърветата, отъ растенията. Като минете покрай нѣкое дърво, спрете се подъ неговата сѣнка, помилвайте го малко и кажете: „Колко е хубаво при тебе, подъ твоята сѣнка!“

(Бесѣда, държана на 22. августъ, петъкъ, 8 ч. 45 м. прѣди пладне).

VII.

МЕТОДИ ЗА ЛѢКУВАНЕ

И ОТГОВОРИ НА ЗАПИТВАНЯ ПО ТѢХЪ.

Вие искате да се лѣкувате, затова ще ви дамъ нѣкои методи.

Нѣкой отъ васъ е боленъ отъ неврастения или е духомъ неразположенъ; нека направи една малка разходка до близката градина или гора, да се обърне къмъ изтокъ и да подпре

гърба си на нѣкое дебело дърво, било то брѣстъ, джбъ или боръ, като тури дѣсната си ржка отпрѣдъ на гърдитѣ, а лѣвата отзалъ на гърба; въ едно малко съзерцание да започне да мисли за влиянието на дървото, и нѣма да се минатъ 5, 10, 15 минути или най-много единъ часъ, и неговото настроение ще се измѣни, той ще почерпи извѣстна сила — ще стане обмѣна между неговия магнетизмъ и магнетизма на дървото и ще почувствува извѣстно подобрене. Да иде при това дърво единъ, два или три пѣти, и то ще го излѣкува. Това е природенъ начинъ на лѣкуване. Въ старо врѣме хората така се лѣкуваха. Нѣкой старецъ си вземе тояжката и отива при нѣкое дърво, подпре гърба си на него, а които го гледатъ, си казватъ: „Този старецъ защо ли подтира това дърво?“ Старецътъ не подтира дървото, а дървото него подтира. Старецътъ казва на дървото: „Днесъ хората сж много егоисти — нищо не даватъ, ти можешъ ли ми да малко отъ своята енергия, за да се освѣжа?“

Втори начинъ за лѣкуване: пакъ, ако сте неразположени, страдате отъ неврастения, лѣтно врѣме, когато житото започне да зрѣе, идете въ нѣкое село, поискайте позволение отъ селянитѣ да обиколите нѣколко пѣти нивитѣ, да минете прѣзъ житата; като изходите 1—2 километра, съсрѣдоточете мисълта си въ живота на житото, слѣдъ единъ часъ ще почувствувате голѣмо облекчение. Ако всѣки день можете да правите такива разходки, още по-добръ ще бжде: то ще ви държи топло съ мѣсеци.

Друго правило : когато излизате на разходка или екскурзия, избирайте за пиене води, които иматъ южно изложение, защото изворитѣ на води, поставени въ такова положение, сж пълни съ творческа енергия — сж здравословни. Никога не пийте вода, изложена на сѣверъ, защото енергията имъ е положителна.

Често, като ви пече слънцето, вие казвате, че това ви смущава. Знаете ли защо не обичате да излагате лицето си на слънцето? Защото лицето ви отблъсва слънчевата енергия, вслѣдствие на което това ви причинява известна неприятностъ. Космитѣ винаги поглъщатъ слънчевата енергия, а тя трѣбва да се поглъща, за да бъдете винаги здрави.

— Иматъ ли значение дрехитѣ, съ които сме облѣчени — бѣли или черни?

— Иматъ. Дрехитѣ, които носимъ, оказватъ голѣмо влияние върху насъ. Бѣлиятъ цвѣтъ е негативенъ, той върши повече съзидателна работа.

Ще ви дамъ другъ начинъ за саморазвитие, защото вие още не знаете възникнитѣ признаци, по които да познавате недостатъцитѣ си. Известни органи у хората сж недоразвити, което се дължи на липса на храна. Да допуснемъ, че има между васъ нѣкси, които сж по-груби; главата на такива хора надъ ушитѣ е широка; като се пипнатъ отъ страни по главата, ще забѣлѣжатъ голѣми издадини. Ако главата отпрѣдъ е сплескана, това показва, че е развито милосърдието. Ако е из-

дадена отзадъ, при ушитѣ, такъвъ човѣкъ е грубъ, жестокъ, въ него има грамадна енергия, която търси мѣсто да се прояви. Тази енергия се набира именно въ тѣзи области на главата, и най-малкото побутване, раздразване на това мѣсто прѣдизвиква електрически искри, и такъвъ човѣкъ скоро избухва и казва: „Господине! Ти ме удари и ми причини голѣма връда“. Не, причината за това е токътъ, който се проявява вслѣдствие на докосване до бутона на жицата. Ако вие сте чувствителенъ субектъ, ще се спрете, ще поразгледате човѣка — не бива да се доближавате много до него — и ще се вслушате въ гласа, който ви говори, че тамъ, при ушитѣ му, има събрана енергия, която чака моментъ веднага да избухне, да изкочи навънъ. Всичката енергия на коня е събрана около задницата му, затова, като се доближите до него и го побутнете тамъ, веднага рита. Когато коньтъ рита, той не върши това съ зла умисль, но казва: „Като искашь енергия, азъ ще ти дамъ, защото я имамъ въ излишъкъ“. Само че той не знае какъ да ви прѣдаде тази енергия, а вие не знаете какъ да я приемете, затова става стълкновение. Азъ прѣпоръчвамъ на индивиди, главата на които при ушитѣ е развита, да дружатъ съ такива, на които главата на това мѣсто е сплесната; такива хора ще се обичатъ. Човѣкъ, у когото на това мѣсто главата е сплесната, не може да бѣде толкова жестокъ къмъ другитѣ, и има начини за поглъщане на неговата излишна енергия. Тогава хора, у които липсватъ или не съ

пъкъ сж причина на цѣлата растителностъ на земята; астралниятъ свѣтъ съставя моретата и океанитѣ, а етерното тѣло — малкитѣ и голѣмитѣ рѣки, които сж проектирани въ физическия свѣтъ. Етерниятъ свѣтъ е, който свързва астралния съ физическия свѣтъ. Етерното тѣло е така свързано съ физическото, че прѣзъ неговитѣ канали се прѣдава енергията и се оплодотворява земята. Това не е само едно философско учение, а дѣйствително обяснение на въпроса.

— Какъ ще се съсредоточимъ — какъ ще изолираме извѣстенъ центъръ, за да проектираме мисълта си къмъ други центъръ?

— Когато ви казвамъ да проектирате мисълта си, то значи да се съсредоточите. Затова, първо ще се помолите на Господа, да ви помогне какъ да проектирате мисълта си. Като мислите постоянно върху единъ органъ, ще започнете да чувствувате нѣкаква промѣна — едно силно чувство на вѣра, и тамъ, дѣто почувствувате напрежението, тамъ е мѣстото на този органъ. Когато нѣкой ви обиди силно, вие почувствувате едно напрежение, стѣгане отзадъ къмъ върха на главата.

Така ще развивате и милосърдието, музикалното чувство, вѣрата, религиозното чувство, което е въ срѣдата на главата, но за това трѣбва да работите дълго врѣме. Въ всѣки животъ ние прѣсъздаваме органитѣ си, но главното — постоянно работимъ надъ тѣхъ. Тѣ не се разрушавагъ, нищо не се разрушава. Вѣрата не се разрушава, а се носи и се постоянно развива.

любишъ Господа съ всичката си душа, съ цѣлия си умъ, съ цѣлото си сърце и съ всичката си сила, защото, като обичате всички хора, Господъ ще ги промѣни веднага. Послѣ, не мислете, че, когато единъ човѣкъ се много моли, дига ржцѣтъ си нагорѣ, е много религиозенъ; не, той е формално религиозенъ. Въ истински религиозния човѣкъ има учтивостъ, скромностъ и страхопочитание, обаче не като страхопочитанието на нѣкой слуга, който стои прѣдъ господаря си съ скръстени ржцѣ, трепери, страхува се отъ него, но заминете ли господарьтъ му, всѣкакъвъ страхъ изчезва, и той хвърля по неговъ адресъ най-недостойни думи — хули, псувни и пр. Не такава религия. У истински религиозния човѣкъ страхопочитанието, напротивъ, се усилюва слѣдъ отминаване на господаря му. Нѣмате ли такова разположение, не сте религиозни хора. Религиозното чувство има три функции: почитание къмъ стари, почитание къмъ баща и майка, и любовъ къмъ Бога. Това значи: да обичашъ и почиташъ мѣстото, въ което си роденъ, да обичашъ и почиташъ баща си и майка си, и да любишъ Бога. Всичко това изтича отъ една сила, отъ единъ и сжщъ центъръ, който дѣйствиува вътрѣ.

Ако искате да развивате милосърдието си, проектирайте ума си въ онзи центъръ на главата, който е 2 см надъ челото; тогава ще стане прилизъ на кръвта къмъ това мѣсто, и тя ще започне да подхранва съотвѣтните клѣтки, а щомъ започнатъ да се развиватъ тѣзи клѣтки,

тѣ ще прѣдизвикатъ и възприематъ вибрациитѣ на невидимия свѣтъ, и вие ще започнете да ставате милосърдни по интуиция.

Искате да станете музикални, да разбирате музиката, проектирайте ума си къмъ двѣтъ страни на този рѣбъ, надъ краищата на вѣждигѣ. Като продължавате около година тѣзи опити, ще обикнете музиката, и ще се зароди въ васъ желание да пѣте. Нѣкои мислятъ, че музиката е отвлъкъ. Не, тя е вжтрѣ. Господъ казва: „Азъ съмъ посадилъ сѣменцата, ти ще ги поливашъ, и музиката ще дойде“.

Нѣкои се оплакватъ отъ слаба вѣра. У които вѣрата е силно развита, това мѣсто, което е надъ областта на музиката, е подигнато. Когато и тѣзи центрове сж силно развити, главата е широка. Тѣй че, когато мислите, че вѣрата ви е слаба, постоянно проектирайте ума си нагорѣ къмъ посочения центъръ, почнете да го поливате и обработвате, и постепенно ще се създаде онова разположение къмъ вѣрата, което е скрито въ васъ. На вѣрата се дължи ясновидството, интуицията и други способности, около 12. Единствено безкористно чувство е вѣрата. Тя нѣма никакво практическо приложение на земята. Вѣрватъ, че нѣкой човѣкъ е добъръ; може да не е такъвъ, обаче, знаете, че, ако вѣрватъ въ това, този човѣкъ въ бждеще ще бжде добъръ. Който има вѣра, той развива кесията си, той е безкористенъ, щедъръ, а това му донася богатство, а онзи, който нѣма вѣра, завива кесията си. Въ ущърбъ на вѣрата се развива друго чув-

ство, което поглъща енергията, и слиза между астралния, етерния и физическия свѣтове. Споредъ съвременнитѣ окултни науки, трѣбва да знаемъ дѣ на главата ни се намира астралниятъ свѣтъ. Най-горѣ на главата е райтъ, причинниятъ свѣтъ, къмъ срѣдната на главата отъ прѣдъ — менталниятъ свѣтъ, а долу, отзадъ на главата — низшата областъ, астралниятъ свѣтъ. Ще проектирате постоянно ума си нагорѣ. Христосъ казва: „Ако имавте вѣра колкото едно синапово зърно, планини щѣхте да помѣствате“. Защо сравнява вѣрата съ синаповото зърно? — Защото само онази вѣра лѣкува, която прави пришки, като синаповото зърно. Когато давате нѣкому, правите пришки на себе си, на кисията си, навсѣкждѣ. Кесията ви е вътрѣ въ васъ, затова я извадете вънъ. Като казва Христосъ да имате вѣра като синаповото зърно, то значи тази вѣра да стане активна, да има ефектъ, да изважда всичко навънъ. Когато искаме да имаме това - оновъ, то не се дължи на вѣрата. Понеже вѣрата принадлежи на активния свѣтъ, тя е Божествено чувство, и затова тя не може да бѣде никога пасивна. Когато не е развита, тя е пасивна. Плодоветѣ на вѣрата зрѣятъ горѣ, въ причинния свѣтъ, и тя винаги казва: „Богъ е добъръ за насъ“. Плодоветѣ на вѣрата не зрѣятъ нито въ менталното поле, нито въ астралното, а само въ причинния свѣтъ. А кои сѣ плодоветѣ ѝ? Безкористието. Безкористни ли сте, имате вече единъ малкъ плодъ въ причинния свѣтъ.

— Желанието да станемъ духовни безкористно ли е?

— Вие имате желание да станете духовни хора, за да се проявите; обаче, за да станете духовни, първо, трѣбва да развиете духовното си чувство, сир. любовъ къмъ Бога, почитание къмъ ближнитѣ си, и послѣ безкористна вѣра. У духовния човѣкъ трѣбва да има любовъ къмъ Бога и къмъ всички същества, били тѣ най-малкитѣ, а също да има развити милосърдіе, вѣра, надежда и съвѣсть, центроветѣ на които сж въ причинния свѣтъ. Хора, у които тѣзи центрове не сж развити, нѣматъ понятие за право, за съвѣсть. Човѣкъ, у когото органитѣ на съвѣстьта нѣматъ коренитѣ си въ причинния свѣтъ, е човѣкъ безплоденъ, човѣкъ безсвѣстенъ. Отъ това гледище ние разглеждаме нѣщата малко по-другояче. Както се развива тази философия въ теософията, тя прѣдства езотеричната, вътрѣшната страна на това учение, и не е за вашитѣ умове. Даже и писателитѣ, които пишатъ теософски книги, не разбиратъ както трѣбва теософията, и нѣматъ методи на приложение. За да се пишатъ такива книги, се изисква голѣма напѣдналость — умътъ и сърцето да бждатъ тѣй развити, че да схващатъ нѣщата и отъ най-малко загатване.

Физическиятъ свѣтъ съставя почвата на живота, астралниятъ — водата на Божествения свѣтъ, а менталниятъ — атмосферата, въздуха на този Божественъ свѣтъ. Причинниятъ свѣтъ се прѣдства отъ свѣтлината и топлината, които

пъкъ сж причина на цѣлата растителностъ на земята; астралниятъ свѣтъ съставя моретата и океанитѣ, а етерното тѣло — малкитѣ и голѣмитѣ рѣки, които сж проектирани въ физическия свѣтъ. Етерниятъ свѣтъ е, който свързва астралния съ физическия свѣтъ. Етерното тѣло е така свързано съ физическото, че прѣзъ неговитѣ канали се прѣдава енергията и се оплодотворява земята. Това не е само едно философско учение, а дѣйствително обяснение на въпроса.

— Какъ ще се съсредоточимъ — какъ ще изолираме извѣстенъ центъръ, за да проектираме мисълта си къмъ други центъръ?

— Когато ви казвамъ да проектирате мисълта си, то значи да се съсредоточите. Затова, първо ще се помолите на Госнода, да ви помогне какъ да проектирате мисълта си. Като мислите постоянно върху единъ органъ, ще започнете да чувствувате нѣкаква промѣна — едно силно чувство на вѣра, и тамъ, дѣто почувствувате напрежението, тамъ е мѣстото на този органъ. Когато нѣкой ви обиди силно, вие почувствувате едно напрежение, стѣгане отзадъ къмъ върха на главата.

Така ще развивате и милосърдието, музикалното чувство, вѣрата, религиозното чувство, което е въ срѣдата на главата, но за това трѣбва да работите дълго врѣме. Въ всѣки животъ ние прѣсъздаваме органитѣ си, но главното — постоянно работимъ надъ тѣхъ. Тѣ не се разрушавагъ, нищо не се разрушава. Вѣрата не се разрушава, а се носи и се постоянно развива.

— Може ли да обърнемъ внимание на всички центрове ?

— Ако въ единъ животъ успѣете да развиете 2—3 органа, вѣрата, съвѣстѣта — много сте извършили. То е много дълга школа. Като постоянно проектирате ума си къмъ единъ отъ тѣзи центрове, ще може да развиете органитѣ си. Вие не може да развиете органитѣ на горната частъ на главата си, защото мисълѣта ви е проектирана къмъ долната частъ на главата, дѣто нахлува всичката кръвь, храни тѣзи клѣтки, а до горнитѣ не достига, вслѣдствие на което тѣзи органи закъсняватъ. Човѣкъ, у когото едни чувства сж развити за смѣтка на другитѣ, трѣбва да дружи съ такива хора, отъ които може да се допълни. Ако търсите религиозни хора, търсете ги изъ свѣта, а не въ църквитѣ. Като ги намѣрите, пазете ги като зѣницата на окото си: тѣ ще ви прѣдадатъ енергията си, и вие ще почувствувате това, което трѣбза да почувствувате. Като говоря върху тѣзи нѣща, като посочвамъ на нѣкои отъ васъ, кои органи сж развити и кои не, не казвайте: „А, знаемъ го ние него — той нѣма развити тѣзи или онѣзи чувства“. Другъ пъкъ ще каже за васъ сжщото. Никого не трѣбва да търсите у хората недоразвититѣ нѣща, защото съ това вие вързвате по обратенъ пътъ, прѣчтите на себе си. Господъ знае у кого какво има, затова не се подигравайте съ вашитѣ души. Като срѣщнете брата си, кажете му истината: — „Братко имашъ едно петно около 1 см., едва се забѣлѣзва, дай да го изтрия“; не

казвайте, че петното е много голѣмо и много тъмно ; констатирайте нѣщата тъй, както си сж, винаги говорете истината, ни позече, ни по-малко. Ако има сламка въ око̀то, сламка кажете, не я правете греда. Трѣбва у васъ да се развиятъ благородни отношения и почитание къмъ хората, които да ви потикватъ къмъ благородното и възвишеното въ свѣта. Мислете за хората че сж добри, и тѣ ще бждатъ добри. Дяволътъ, кога ви срѣцне, казва: „Ти си такъвъ, онакъвъ, нѣмашъ вѣра, нѣмашъ милосърдие и т. н.“, а всичко това ви се отразява злѣ. Господь не мисли тъй за васъ.

— Религиозното чувство безъ вѣра какво може да ползува? — Какво съотношение има?

— Голѣмо. Между религиозното чувство и вѣрата има съотношение, съотношение има и между всички причинни чувства. Причинните чувства когато слизатъ въ умствения свѣтъ, възприематъ извѣстни форми. Всѣка сила се обуславя отъ извѣстна форма, а пъкъ всѣка форма въ своитѣ дѣйствия се обуславя отъ вжтрѣшната сила, вложена въ нея. Астралниятъ свѣтъ дава горивото, съ което ще се оформи всѣка сила, етерниятъ свѣтъ дава пжтя, а физическиятъ показва мѣстото въ свѣта, дѣто трѣбва да падне силата и какъвъ резултатъ ще трѣбва да произведе; тъй че, физическиятъ свѣтъ е почва само на резултата. Човѣкъ трѣбва силно да развие не само религиозното си чувство, но и вѣрата, надеждата, съвѣстѣта, разума и милосърдието. Туй, което ние наричаме разумъ, то съставя

само една област. Подъ „причиненъ свѣтъ“ подразбирамъ сжщността на нѣщата. Когато говоримъ за разума, и той е връзка между причинния свѣтъ и висшия менталенъ свѣтъ. Той опрѣдѣля съотношенията на причинитѣ, които влизать въ менталното поле. Когато искате да развиете извѣстни органи, не трѣбва да се заемете едновременно съ всички, но послѣдователно, единъ слѣдъ другъ. Когато почувствувате любовъ къмъ Бога, ще развивате това чувство. Щомъ проектирате ума си въ духовния свѣтъ, и искате тамъ да живѣете, ще развивате вѣрата. Искате ли да стигнете ангелитѣ, започнете да развивате въображението си. Въображението може да се развива само съ силата на вѣрата.

— Може ли да се ползуваме отъ книгата „Мислителната сила“ ?

— Можете. Само че тия книги не сж ясно изложени.

— Бива ли, позволено ли е да се кжсагъ цвѣтя, когато цвѣтятъ ?

— Позволено е по нѣкой пжтъ да се кжсать.

— Когато то не се дава ?

— Не бива да го кжсате.

— Като се кжса цвѣтъ, не се ли кжса живогъ ?

— Не.

— Моля, дайте една кратка дефиниция за разума.

— За втора бесѣда.

Ако имате екзема, ако ви падатъ коситѣ, ако имате ревматизъмъ въ ставитѣ си или пъкъ нѣкакви полутини въ корема си, ако сте богатъ, направете си нѣкаква веранда, тераса, изложена къмъ слънцето и оградена съ стъкла, хвърлете ризата си до пояса, легнете на единъ креватъ съ главата на сѣверъ, а краката на югъ, изложете гърдитѣ си на слънцето, като пазите главата си отъ него и стойте така $\frac{1}{2}$ ч., послѣ $\frac{1}{2}$ ч. гърба, $\frac{1}{2}$ ч. пакъ гърдитѣ, $\frac{1}{2}$ ч. гърба си и т. н., докато се изпотите. Ако направите 20—30—40 такива бани, всичко ще ви мине и екзема, и ревматизъмъ ще изчезне. Като се подобри веднѣжъ стомашната ви система, храносмилането ще почне да става правилно, и кръвта ви ще започне да функционира правилно.

— Ако сж болни ржцѣтѣ, краката?

— Може да излагате на слънце цѣлото си тѣло.

— Прѣзъ кой частъ на деня?

— Сутринъ отъ 8—10 ч. Ако тѣзи бани произведатъ ефектъ върху гръбначния стълбъ, мозъка, дробовѣтѣ ви, вие ще почувствувате ефекта и върху цѣлото си тѣло. Всичко зависи отъ мозъка: той е като батерия; щомъ тази батерия започне да възприема, щомъ пълненето ѝ съ слънчева енергия става правилно, тя послѣ я разпраща къмъ всичкитѣ удове на тѣлото, и тази енергия, това електричество започва да лѣкува.

— Страхътъ отъ слънчевъ ударъ?

— Слънчевият ударъ зависи отъ утайките вътрѣ въ мозъка. При слънчевия ударъ етерното тѣло излиза навънъ, а физическото тѣло остава безъ съединение

— Защо да си пазимъ главата отъ слънцето?

— Главата не трѣбва да се излага много на слънцето, защото мозъкътъ ще привлече слънчевата енергия изведнѣжъ и не ще успѣе да я разпрати по останалитѣ части на тѣлото.

— Нѣкои прѣпоръчватъ да се покрива главата съ зеленина.

— Да.

— Прѣзъ кой мѣсецъ на годината да се правятъ слънчевитѣ бани?

— Добрѣ е да се правятъ прѣзъ май, юний, юлий и августъ. Когато се лѣкувате, добрѣ е да правите това по нѣколцина заедно. Може да направите това заедно по десетъ души въ група, дори съшитѣ тѣзи групи които сте избрали, за да видите, дали можете да се лѣкувате чрѣзъ вѣра. Ако нѣкой отъ васъ е боленъ, опитайте, дали бихте могли да съсредоточите мисълта си къмъ него, да го излѣкувате. Лѣкуването не трѣбва да вързи безразборно, а всѣкога по закона — ако първата група не успѣе да го излѣкува, тогава втората и т. н. Когато лѣкувате, резултатътъ ще бѣде споредъ силата на вѣрата. Ако човѣкътъ, когото ще лѣкувате, не е свързанъ съ причинния свѣтъ, не може да го лѣкувате по духовенъ начинъ. Затова Христосъ казва: „Ще ти бѣде споредъ вѣрата.“ А това значи: ако си израсналъ въ причинния свѣтъ, ще може да те

лѣкувамъ съ вѣра, иначе не може, защото не се дава свято на прасетата.

— Ами дѣцата, които нѣматъ никаква вѣра?

— Дѣца, които нѣматъ никаква вѣра, се лѣкуватъ отъ родителитѣ имъ съ тѣхния магнетизъмъ — майката ще лѣкува дъщеря си, а бащата — сина си.

— Ако бащата е невѣрующъ, а майката вѣрующа, ще се получи ли сѣщиятъ резултатъ?

— Стига да има магнетизъмъ онзи, който лѣкува.

— Нали всички го иматъ?

— Не.

— Какъ може да познаемъ дали имаме магнетизъмъ?

— Разположени ли сте, имате магнетизъмъ, неразположени ли сте, енервирани ли сте, нѣмате такъвъ. Магнетизмътъ дава разположението.

— Въ обикновената медицина противъ треска даватъ хининъ, противъ главоболие — аспиринъ и т. н., които цѣрове, вѣрватъ или не, помагатъ, даватъ извѣстни резултати. Има ли при лѣкуването, въ духовния свѣтъ, нѣкакъвъ положителенъ методъ и ефикасни срѣдства?

— Това лѣкуване, което ви прѣпорѣчвамъ, е сто пѣти по-ефикасно.

— Прѣди малко казахте, че може да има резултатъ, ако има съзръзка при лѣкуването.

— Да, иначе не може да се дадатъ на болния елементитѣ отъ причинния свѣтъ. Когато медицински лѣкаръ разтрива крака на човѣка

1—2 години и едва тогава има малък резултатъ, въ причинния свѣтъ чрътъ вѣрата болниятъ може да бжде излѣкуванъ моментално — ще му се каже: „Стани, ходи!“, и ще се свърши.

— Които не сж свързани съ причинния свѣтъ, може ли да прибѣгватъ къмъ лѣкаръ?

— Всички, които сж свързани съ тази школа, които прилагате новото учение, нѣматъ нужда отъ лѣкаръ. Само онѣзи, които не признаватъ туй учение, иматъ нужда отъ лѣкаръ, а не вие. Лѣкаритѣ сж за свѣта, а не за васъ. Забѣлѣзалъ съмъ, че нѣкои фиксиратъ мисълта си къмъ нѣщо, напр. че сж болни, че иматъ нужда отъ лѣкаръ, и не минава много врѣме, създава си условия за лѣкаръ. Ако кажете: „Нѣмамъ нужда отъ лѣкаръ“ — положителнитѣ и отрицателнитѣ явления създаватъ резултатъ — вие именно не създавате причина, за да имате нужда отъ лѣкаръ. Но не казвайте: „Нѣмамъ нужда отъ лѣкаръ“, а казвайте: „Азъ имамъ нужда всѣкога отъ Бога“ и тогава ще имате Бога като лѣкаръ. Лѣкарътъ е вжтрѣ въ насъ — Богъ. Щомъ кажете: „Нѣмамъ нужда отъ лѣкаръ“, то е вече възгордѣване. Господъ ще ви каже: „Азъ ще те застава да видишъ, че имашъ нужда отъ менъ, за да се сломи твоята гордостъ.“ И лѣкаръ, ако има Божественото изкуство, мога да го оставя да ме лѣкува, но, ако нѣма туй изкуство, да ме масажира и осакати — това нѣма да му позволя никога.

— Когато отиваме да лѣкуваме боленъ и влизаме въ контактъ съ него, не взимаме ли частъ отъ неговата болестъ върху себе си?

— За туй не мислете. Най-първо ще се запитате: „Трѣбва ли азъ да го лѣкувамъ?“ И ако трѣбва да го лѣкувате, не трѣбва да отстѣпвате прѣдъ никакви послѣдствия. Ще си кажете: „Какъвто и да бѣде резултатътъ, за менъ е безразлично.“ Трѣбва ли да лѣкувамъ — то е важниятъ въпросъ. Ако трѣбва, ще почна да лѣкувамъ, и ще науча какъ — ще изуча методитѣ.

— Какъ ще познаемъ трѣбва ли да лѣкуваме?

— Щомъ обичате човѣка, ще трѣбва да го лѣкувате.

— Въ старо врѣме сж лѣкували чрѣзъ минералнитѣ извори, и който прѣвъ е влизалъ, бивалъ е изцѣляванъ; дали това не иска да покаже, че и сега, който прѣвъ влѣзе, ще получи изцѣление? Дали има истина въ тази приказка?

— Има. Топлитѣ извори не сж туку-тъй създадени — тѣ иматъ своето прѣдназначение.

— Първото влизание въ водата дали ще има ефектъ? Защото нѣкои вѣрующи братя се кжпятъ цѣла година, и все пакъ не добиватъ изцѣление.

— Стига изворътъ да е посѣщаванъ отъ такъвъ ангелъ, ще има резултатъ. При такива случаи лѣкува главно вѣрата.

— Кога ще се еманципиратъ женитѣ?

— Женитѣ и мжжетѣ ще се еманципиратъ, когато намѣрятъ вжтрѣшната връзка между любовта и мждростта.

— Какво е бракътъ?

— Бракътъ е обратенъ процесъ. Когато мъжътъ и женитъ намѣрятъ вътрѣшната връзка между любовта и мъдростта, ще има бракъ.

— Какви сръдства за поминъкъ ни сж нужни и какви занятия трѣбва да упражняваме?

— Да знаете да ритате и напредъ и назадъ. Но, като ритате, енергията, която излиза отъ васъ, трѣбва да лѣкува хората. Всѣко занятие безразлично, съ което бихте били повече полезни, отколкото вредни, на вашитѣ ближни, дръжте го и не се бойте. Онѣзи отъ васъ, които искатъ да лѣкуватъ, да не ставатъ кръчмари и касapi.

— На скотовѣдството какъ гледате?

— Новото учение не позволява да използвате никакво същество за ваша полза. Може да го използвате, но само за да дадете потикъ на неговата еволюция. Една крава може да се използва само за да се повдигне въ своето развитие. Тя е изпратена сжщо да страда, да се пожертвува, сир. да научи закона на щедростта. Като гледамъ какъ кравата дава доброволно млѣкото си, питамъ се: „Изпълнявамъ ли, като нея, тъй добръ и азъ своето занятие?“ Ако една крава, която постоянно ни дава толкова блага, не роптае, имаме ли право ние да роптаемъ? Защо да не отдадемъ Богу своя умъ, сърце и воля тъй доброволно, както кравата дава млѣкото си? И тъй, всѣко занятие, което принася повече полза, отколкото вреда на другитѣ, може да упражнявате, и напротивъ, всѣко занятие, която принася повече вреда, отколкото

полза, не ви е позволено да го практикувате. Занятие, което дава 75% полза, а 25% вреда може да се упражнява, но, ако дава само 25% полза, а 75% вреда — не бива. Принципно разрешавамъ въпроса.

— Кое отъ политическитѣ течения работи въ съгласие съ Божествения планъ?

— Всички течения работятъ въ името на Бога, но не всички работятъ въ съгласие съ Него. Ако измѣните въпроса си, ще измѣня и азъ отговора.

— Какви трѣбва да бждатъ нашитѣ отношения къмъ сега съществуващитѣ политически течения и трѣбва ли да ги поддържаме?

— Всѣко политическо течение, което дава въ резултатъ 75% за повдигане на обществото и народа, трѣбва да се поддържа, защото е Божествено. Тѣй че, всичкитѣ лѣви течения и въ обществения, и въ политическия, и въ културния, и въ духовния животъ работятъ въ съгласие съ Божествения планъ. Всички сегашни лѣви течения работятъ въ съгласие съ този планъ, а дѣснитѣ — противъ Него. Ако единъ социалистъ проповѣдва лѣво течение съ цѣль да забогатѣе, той е дѣсенъ; той има само надписа на лѣвото течение, а прилага методитѣ на дѣсното. Прѣди всичко, всѣки човѣкъ, отъ каквото и да е течение, който схваща идеално живота, работи винаги въ съгласие съ Божествения планъ. Сегашнитѣ лѣви течения трѣбва да се стремятъ да подобратъ положението на страждущото човѣчество, сир., неговото морално състояние. Не

да подобрятъ жилищата, защото, щомъ се подобри моралното състояние на хората, въпросътъ за жилищата ще се разрѣши самъ по себе си. Всички проповѣдници и свещеници казватъ : „Като отидете на онзи свѣтъ, тогава ще ви бѣде добръ . Кой е онзи свѣтъ ? Той е лѣвиятъ свѣтъ ; сега е въ ума ни, а единъ день ще се проектира, реализира на физическото поле въ друга форма.

— Нѣма ли да се изкажете конкретно върху нѣкои лѣви течения, напр., болшевизма и анархизма — кои сж добритѣ и слабитѣ имъ страни ?

— Въ окултизма има извѣстни опрѣдѣления, и, който не ги разбира, ще попадне въ грѣшка.

— Едно отъ качествата на лѣвитѣ течения е това, че тѣ не сж народни, а сж общочовѣшки течения ; дѣснитѣ сж обществени и народни течения. Забѣлѣжете, всички, които сте отъ лѣвата ми страна, сте лѣви, когато съмъ обърнатъ къмъ изтокъ ; но обърна ли се на западъ, лѣвитѣ ставатъ дѣсни, ако, разбира се, вие не измѣните положението си. Подъ думитѣ „лѣвъ“, „лѣво течение“ въ окултизма разбиратъ човѣкъ, който работи изключително за свое лично благо, само за себе си. Разбирайте това въ широкъ смисълъ. Подъ „лѣво течение“ азъ разбирамъ течението на сърцето. Дѣсната страна подразбирамъ мъдростта, а лѣвата — любовта. Лѣвото течение не може да се прояви въ лѣвата рѣка. Когато лѣвото течение се проектира чрѣзъ мъдростта, тя му даде направление, имаме криво направление, крива посока.

Дѣсното течение е спрѣмо любовта, а лѣвото — спрѣмо мъдростта. Това може да ви се вили схоластично или, както го наричатъ, извъртване на истината. Когато единъ човѣкъ се е заелъ да проучва мъдростта, а същевременно вързи въ течението на любовта, той е лѣвъ и не може да изучи мъдростта ; той непрѣмѣнно ще изпадне въ стълкновение съ нея. Мъдростта, за да ви направи мъдри, ви причинява много страдания, а любовта ви дава всички блага, за да ви направи добри. Мъдростта казва : „Азъ живѣя надѣсно, но дѣйствувамъ налѣво, затова ще вървишъ въ друга посока“. Мъдростта прѣдизвиква всички страдания, а любовта докарва всички добрини и радости.

— Какво трѣбва да бжде нашето гледище по съществуващитѣ течения, които работятъ за прѣустройството на общества ?

— Ако лѣвитѣ течения служатъ на любовта, тѣ сж дѣсни, а ако служатъ на мъдростта — тѣ сж лѣви. Но, ако тѣзи нови течения идатъ да създадатъ нови форми, тѣ ще причинятъ много страдания.

— Какзи отношения трѣбва да имаме къмъ политическитѣ партии — трѣбва ли да взимаме участие въ тѣхъ, да бждемъ тѣхни членове или не трѣбва ?

— Не може да бждете членове на никакви партии. Мъжъ, който е свързанъ съ една възвишена жена, нѣма право да се свързва съ друга жена. Той може да има общение съ тази жена, колкото да се разговаря съ нея, да ѝ ус-

лужва, да ѝ помага, да ѝ прави добрини, но да има връзки съ нея, нѣма право.

— Безъ да имаме връзки съ нѣкоя партия, може ли да гласуваме?

— Това е услуга, може да гласувате.

— Нали трѣбва да имаме гледище, кои партии съдѣйствуватъ на Божествения планъ за въдворяване по-скоро на Божественъ редъ на нѣщата?

— Засега и двѣтѣ течения, и лѣвото и дѣсното, дѣйствуватъ въ съгласие съ Божествения планъ, но тѣ не може да съградятъ свѣта — ние ще го съградимъ: дѣснитѣ държатъ главата, лѣвитѣ — краката, а ние ще извършимъ операцията.

— Ако отрѣжемъ главата нѣкому, ние не сме отъ новото течение. Ние не сме нито лѣви, нито дѣсни по отношение на тѣхъ, а по отношение на Божествения планъ сме дѣсни. Дѣсни сме въ това отношение, че искаме да дадемъ мѣсто на любовта — тя да оправи свѣта. Щомъ пуснемъ любовта, тя веднага ще го оправи. Не трѣбва да вземаме страната нито на еднитѣ, нито на другитѣ. Това, което твърдя, обосновавамъ на единъ естественъ законъ. Ще ви обясня какъ стои този въпросъ. Допуснете, че влизаме въ една градина съ разни цвѣтя и зеленчуци, които сж клемнали — повѣхнали; виждамъ вънъ, край градината, рѣка и казвамъ, че, ако се прокара водата ѝ да тече полека върху всички цвѣтя и зеленчуци, нѣма да се минатъ 5—6 часа, и всичко ще се освѣжи. Ние, съвременнитѣ хора,

сѣ за любовь говоримъ, но страдаме отъ липса на любовь, нѣмаме я въ себе си — нѣмаме вадичка съ вода. Нашата любовь е съвсѣмъ друга, различна отъ любовта, за която говоря. Изпиемъ 1—2 чашки разхладено винце, развеселимъ се, но туй е изкуствена проява на любовь у насъ.

— Може ли човѣкъ, духовно развитъ, да се нагърби да управлява единъ народъ?

— Човѣкъ духовно развитъ, у когото има любовь, може да управлява единъ народъ.

— Съ какви закони ще си служи? Трѣбва ли да прѣмахне сегашнитѣ?

— Разбира се, той ще прѣмахне сегашнитѣ, и, ако е уменъ, ще може да управлява. Но този човѣкъ всѣкога ще бѣде единъ колективенъ човѣкъ, сир., ще прѣдставлява не единица, а цѣло общество отъ хора, високо просвѣтени. Единъ отъ тѣхъ ще изпъкне като водителъ, а останалитѣ ще му бждатъ помощници.

— Това управление монархическо ли ще бѣде? Теократическо ли?

— Да не ви стѣза тази мисль. Пакъ ще си послужи съ примѣръ. Прѣдставете си голѣмо колело, което има, да кажемъ, 5,000 зжбци, скачено съ друго зжбесто колело така, че зжбцитѣ на едното влизатъ въ междинитѣ на другото колело и се докарватъ взимно въ движение; единиятъ зжбецъ е достатъченъ, за да подкара цѣлото колело; всички останали зжбци му помагатъ, но и всѣки зжбецъ отдѣлно управлява. Такъвъ е законътъ и при хората. Единъ царъ управлява, напр., 20 години, умира, послѣ,

вмѣсто него, дохажда синъ му, който е единъ отъ збжцитѣ на колелото. А онзи, който ще оправѣ свѣта, е внѣнка отъ колелетата и трѣбва да бжде внѣтъ отъ свѣта. Вие не можете да извадите единъ човѣкъ, който е потъналъ въ тинята, ако не сте извътъ тинята. Ако отидете при него, и той и вие ще потънете. Каква е, тогава, ползата за него, че сте влѣзли да го спасявате? Нѣмате опорна точка. Вие трѣбва да сте извътъ условията, при които той живѣе.

— Въ една бесѣда бѣхте казали: „Ако ми дадете едно село, ще туря такива образцови закони, които ще оправятъ хората“; какъ може да се приложи това?

— Намѣрете село.

— Ние го намѣрихме — България.

— Мѣчно го даватъ (обажда се другъ).

— Когато го дадатъ.

— Да го вземемъ насила!

— Законитѣ, по които се ржководимъ, не позволяватъ насилие. Може да учите хората, но никога не бива да си позволявате насилие надъ тѣхъ.

Ние може да проповѣдваме на хората, може да ги учимъ, но не може и не бива да употребяваме тѣхнитѣ методи. Ако злоупотребяваме съ тѣхъ, ние ще приличаме на тѣхъ, а съ тѣзи методи свѣтътъ нѣма да се повдигне нито съ единъ прѣстъ нагорѣ.

— Нали искаха да направятъ Христа царъ?

— Искаха да го направятъ царъ, но той се отказа, защото намираше, че тѣхното учение е

старо. Той каза : „Моего царство не е отъ този сѣтъ“, което значи, че не е съ тѣзи разбирания и поредки.

— Какъ може да се засили плодородието?

— Ако имате кокошка, не я дръжте много гладна, но и много не я хранете ; ако имате нива, не я торете много, но и слаба не я оставяйте ; само така ще засилите нейното плодородие.

— Има ли окултни закони, по които да удвояваме или утрояваме количеството на плодетъ ? Това бѣше смисълътъ на въпроса.

— Като обичате дървета или пивитъ си. Има и други методи, които свърѣменнитъ хора употребяватъ, но тѣ сж насилия. Потенциалната енергия, която е складирана въ земята, тѣ я напълно използватъ, а трѣбва постоянно да се събира тази енергия отъ слънцето, защото плодородието зависи именно отъ тази енергия. Кинетическа енергия има много — тя е въ изобилие. Да допуснемъ, че имате кинетическа енергия — имате 100 дървета ябълки, насадени нагжсто — но нѣма потенциална енергия, която да мине въ тѣхъ ; тѣзи дървета нѣма да падатъ плолъ, защото е изчерпана тази енергия.

— Затова ли нѣкои дървета раждатъ прѣзъ година ?

— Чакатъ да се набере такава енергия, понеже е изчерпана. Че става изчерпване на потенциалната енергия, това виждате отъ слѣдния примѣръ : да допуснемъ, че нѣкой сказчикъ държи сказка около два часа врѣме ; въ врѣме

на сказката той е изразходвалъ своята потенциална енергия, и тъкмо слиза отъ трибуната уморенъ, дойде нѣкой и му иска обяснение по нѣкои отъ разгледанитѣ въпроси; започва да се енервира, да се мръщи, недоволенъ е — защо? — Не защото нѣма желание да ви обясни това, но нѣма какво да ви даде, нѣма материялъ, за да изрази мисълта си въ добра форма, и започва да работи съ обратни материи. Понѣкога човѣкъ може да говори и 10 часа, безъ да се умори — защо? — защото той черпи отъ потенциалната енергия на другитѣ хора. Но какъ трѣбва да се постѣпва въ този случай? Азъ ще хвана нѣкого и ще го запитамъ: „Готовъ ли си да ми дадешъ отъ потенциалната енергия, която имашъ въ излишѣкъ?“ Ако ми даде, ще започна да въртя своето колело. Но онзи, отъ когото съмъ заелъ, ще почне да се енервира. Това трѣбва да се прави съ позволение, а сегашнитѣ хора взиматъ безъ позволение, и слѣдъ това се явява неразположение и умраза. Освѣнъ това, трѣбва да искате само опрѣдѣлено количество отъ тази енергия, излишната, а не всичката. Трѣбва да сме искрени въ всичкитѣ си дѣйствиия. Хората отъ новото учение трѣбватъ да иматъ много възвишенъ мораль и да искатъ всичко съ позволение, защото има невидими кражби въ свѣта. Ако бѣхъ въ нѣкоя гора, азъ ще мога да ви говоря повече време, по продължително, безъ да се уморя — защо? — защото растенията и дърветата ме разбиратъ и отъ тѣхъ мога да си взема повече потенциална енергия.

Ще се поспра при едно дърво, ще взема малко енергия отъ него, ще отида при друго и отъ него ще взема, и така ще набавя своята която съмъ изгубилъ. Тукъ има малко дървета, и може нѣкое да изсъхне. Загова Христосъ се отдалечавалъ да се моли винаги въ гората, при маслиненитѣ дървета, коего не е било туку-тъй — отъ тамъ той е почерпвалъ много, защото хората постоянно сж го изчерпвали. Дърветата сж го разбирали и сж му казвали: „Не се бой, ние сме живѣли по дълго врѣме отъ тебе, познаваме хората и загова ще ти помогнемъ“.

Какъ да се боримъ съ болеститѣ по растенията?

— Болеститѣ по растенията, това сж ларви, които сега излизатъ отъ земята, понеже намиратъ почва за вирѣяне, условия за изкачване по растенията. Понеже отъ хората излизатъ лоши изпарения, гѣ отиватъ по растенията, поглѣщатъ се отъ тѣхъ, като натрупватъ върху имъ лоша материя, а тази лоша материя извиква ларвитѣ, и тѣ я поглѣщатъ. Ако ние промѣнимъ нашитѣ мисли и желания, ако прѣстанемъ да изхвърляме нечистотии, ще изчезнатъ и болеститѣ по растенията. Ако отидемъ десетина души на нѣкое лозе, което страда отъ филоксера или перноспора, и разнесемъ въ атмосферата само добри мисли и желания, болестъта ще изчезне. Тѣй че, всички лоши мисли и желания, нечистиятъ животъ на хората, изпаренията сж органи, които, като излизатъ отъ хората, покварятъ растенията. Изпаренията сж отровни, и растенията не

могатъ да ги прѣработятъ, и поради това се създаватъ живи микроби, чиито интереси сж противни на оцѣзи на растенията.

— Ами гжсеницитѣ?

— Гжсеницитѣ не сж паразити и тѣ иматъ право да се ползуватъ отъ растенията.

— И ги изсушаватъ понѣкога.

— Какво трѣбва да бжде бждещето възпитание на дѣцата?

— На майкитѣ и на дѣцата трѣбва да се дадатъ добри условия; дѣцата, докато сж още малки, трѣбва да живѣятъ при най-добри условия. Кои сж добритѣ условия? Да храните дѣцата съ плодове. Ако дѣтето е малокръвно, давайто му повече круши; ако е грубичко по характеръ, хранете го съ ябълки; ако му липсватъ благородни чувства, хранете го съ череши, които едновременно урегулирватъ стомаха; динитѣ, дрѣнцитѣ, тиквитѣ сжщо урегулирватъ стомаха.

— Варени или сурози?

— Сурови. Плодоветѣ изобщо развиватъ благородни чувства. Като се хранятъ дѣцата само съ плодове, друга храна не имъ трѣбва — тя ще имъ даде най-доброто възпитание. Само че не трѣбва да прѣяждатъ, да прѣтоварватъ стомаха си. Ако бихъ ималъ дѣте, щѣхъ да взема една червена ябълка и ще му дамъ, първо, да я разгледа нѣколко минути, за да се породи въ него чувството на благодарностъ и любовъ, да произведе нѣкакъвъ ефектъ у него, безъ да му говоря азъ какво и да е за нея, и слѣдъ това ще му кажа да я изяде. Съ сливитѣ и черешитѣ

--- сжщо. Ако ме попитате: защо Господь създаде плодетъ, ще ви отпоря: за да възпита своитъ дѣца.

— Да се дава ли млѣко на дѣцата?

--- Слѣдъ седмата годишна възраст може да имъ даватъ млѣко отъ животни. Майчиното млѣко е отъ голѣмо значение за дѣтето. Когато дѣтето се допира до гърдитъ на майка си, върху него оказва влияние не само млѣкото, което то поглъща, но и магнетичната сила, която изтича ту отъ лѣвата, ту отъ дѣсната гръдь на майката. Друга жена ако го храни, не ще произведе сжщия ефектъ. Отъ майката излиза сила, която облагородява дѣтето. Когато майката кърми дѣтето си, тя трѣбва да има най-добро разположение, да не се гнѣви. Мжжетъ не обръщатъ никакво внимание върху разположението на майката прѣзъ този периодъ. Когато жената е брѣменна, трѣбва да бжде заобиколена съ най-хубави образи, за да бжде въ добро разположение на духа. Туй нѣщо старитъ гърци сж го знаели и сж създавали изкуствено такава обстановка на брѣменната. Когато жената е брѣменна, мжжътъ трѣбва да бжде съ нея въ отношения добри и да е винаги спразедливъ. Най-малка сѣнка отъ неразположение у мжжа се отразява и върху дѣтето. Въ този периодъ мжжътъ трѣбва да бжде за жената идеалъ, да вижда тя въ него най-хубави качества, защото, породилъ ли се най-малкото съмнѣние въ нея, то се отразява злѣ върху дѣтето.

— Като зачене, тя не трѣбва да бѣде недоволна отъ него, че я направилъ нещастна, защото и дѣтето ще бѣде нещастно — и нему ще се отрази нейното състояние. Възпитанието на дѣтето трѣбва да се засегне много издълбоко. Ние сме изопачили дѣйствиата на природата и се мъчимъ съ невѣжество да изправимъ грѣшникѣ си. Така не може. Днесъ вече само Господъ може да ни обърне и възпита. Христосъ е съзналъ тона и е казалъ: „Ако не се родите изново, не може да влѣзете въ Царството Божие“, което ще рече: не може да се възпитате. Възпитанието подразбира, че трѣбва да се родимъ отъ Духа, и само тогава ще можемъ да възпитаваме другитѣ.

— Какви начини има за бързо развите на ума, сърцето и волята?

— Такива начини нѣма.

— Какви методи има за освобождение отъ лоша карма?

— Да си платишъ борча. Този въпросъ евангелиститѣ го разрешаватъ така: повѣрвай въ Господа Иисуса Христа и ще бѣдешъ спасенъ ти и домътъ ти. Азъ казвамъ: повѣрвай въ Господа Иисуса Христа и твоята карма ще бѣде ликвидирана. Този стихъ за повѣрването има отношение къмъ спасението само въ този смисълъ, че Христосъ само те връща отъ една посока въ друга, но не ти изплаща кармата. Падналъ си долу, хваща те и те издига, изважда те отъ потъване, но съ това изваждане ти не си станалъ изведнѣжъ благороденъ, а си оставашъ

сжиятъ човѣкъ. За да станешъ благороденъ, трѣба да работишъ върху себе си. Само чрезъ работа и страдания може да изплатишъ кармата си. Най-добри и най-бързи методи за ликвидирание на кармата сж безкористието и самопожертвуването; по-бързи отъ тѣхъ нѣма.

— Какви начини има за обръщане умразата въ любовь?

— На този въпросъ се отговори вчера.

— Какво е влиянието на разнитѣ видове храна върху характера и темперамента?

— Тона е обширенъ въпросъ, който ще оставимъ за други пътъ.

— Какви сж начинитѣ, съ които може да се оградимъ отъ лоши духове и влияния.

— Вие мислите, че лошитѣ духове сж по-силни отъ васъ. Не мислете така, а знайте, че вие сте по-силни отъ тѣхъ, само че не ги дразнете съ нищо. Когато минава лошъ духъ, не му се изпръчвайте на пътя, сторете му мѣсто, оставете го свободно да си върви. Не го викайте, не приказвайте съ него, не разсжждавайте, не спорете. Дайте пътъ на злото да си върви. Отъ лошитѣ духове човѣкъ не може нищо да научи. Вие сте имъ като прѣпятствие на пътя, затова искате да ви прѣмахнатъ. Не заставайте на пътя имъ — и нищо повече.

— Ако тѣ дойдатъ на нашия пътъ?

— Отбийте се.

— Ако дойдатъ такива духове въ нѣкоя къща и постоянно безпокоятъ обитателитѣ, какво ще трѣбва да се прави?

— Напуснете кжщата — кжщата е тѣхна.

— Ако и въ другата кжща дойде нѣкой отъ тѣхъ?

— Като върви сѣ по диритѣ ви, това показва, че има кармическа причина. Може да е нѣкой духъ, който иска да се прѣроди чрѣзъ васъ, а вие не му давате възможность. Той ще ви прѣслѣдва по цѣлия свѣтъ, и прѣзъ цѣль животъ докато си изплатите кармата.

— Отъ дѣ се е взела въ рая змията, която измами Ева, щомъ се знае, че раятъ е мѣсто на блаженство?

— Змията е човѣшкиятъ умъ. Забѣлѣжете, че змията дойде въ рая слѣдъ създаването на Ева.

— Защо не дойде по-рано?

— Защото Адамъ имаше умъ, а Ева нѣмаше такъвъ, и змията ѝ каза: „Азъ ще се намѣстя въ тебе, защото въ тебе има сърце, а въ мене — умъ, който ти търсишъ, и така заедно ще вършимъ работа въ живота“. „Ами какъ ще влѣзешъ въ мене?“ политала Ева. — „Като ядешъ отъ този плодъ“.

— Нали Ева бѣше създадена отъ реброто на Адама?

— Наистина, жената бѣше направена отъ реброто на Адама, и той ѝ даваше всичко, но не и своя умъ. Той бѣше благороденъ и разуменъ и знаеше каква сила е умътъ, но не ѝ го даваше, защото се опасяваше. Като остана Ева безъ него, дойде змията и ѝ прѣдложи ума си, който Ева искаше отъ Адама, и ѝ рече: „Азъ

съмъ, когото търсишъ“. Адамъ и Ева не представятъ нищо цѣло. Отношенията на Адама къмъ Бога бѣха такива, каквито — отношенията на Ева къмъ Адамъ. Адамъ не искаше повече да се разговаря съ Бога, дотегнаха му разговоритѣ съ Бога, и той се отказва отъ Него. Господь тогава му рече: „Ти се отказва отъ мене, но и тази, която искашъ, ще се откаже отъ тебе“; и наистина, Ева се отказва отъ Адама. Затова въ сегашнитѣ врѣмена всички жени се отказватъ отъ мъжегѣ си. Когато мъжегѣ поправятъ отношенията си къмъ Бога, тогава и женитѣ ще поправятъ своигѣ къмъ мъжегѣ. Щомъ Адамъ искала да се индивидуализира, да се почувствува свободенъ, тогава и Ева поиска да се освободи. Тѣй стои въпросътъ. По-ясно по него не може да се говори, защото, който е слабъ, ще се съблазни.

— Осъдителни ли сж неволнитѣ убийства на животни и растения? Може ли да се убиватъ вреднитѣ животни?

Вашката, която е паразитъ и която вие сте създали, можете да я убие, да я натиснете съ нокътъ, ако ви прави лошо. Всичкигѣ паразити сж черупки.

— Кои животни сж черупки и кои сж безсмъртни?

— Мишкитѣ, зайцитѣ и всички гризачи спадатъ къмъ животнитѣ, които се стремятъ къмъ паразитство. Ще ме попитате: защо растатъ тѣй бърже горнитѣ зъби на гризачитѣ, защо заднитѣ крака на заяка сж по-дълги? Ще ми отговорятъ нѣкои, че заднитѣ крака на зайцитѣ сж по-дълги,

за да бѣгатъ по-лесно нагорѣ. Ами, като се търкалятъ надолу, лесно ли имъ е съ тѣзи крака? На всички страхливи хора краката сж дълги, защото сж користолобиви. Зайцитѣ сж страхливи, и, за да видятъ резултата отъ своето користолоубие, хръткитѣ ги гонятъ и казватъ: „Обичате користолоубието — защо го обичате?“ И това ще се продължава дотогава, докогато зайцитѣ дойдатъ въ съзнание. Затова нѣкои хора сж користолобиви, за да бждатъ гонени и да видятъ сладоститѣ на своето учение. Користолоубието е родено отъ страха. Господъ дава възможность на користолоубитѣ да изпитатъ страха, като пуца тѣхнитѣ врагове да ги гонятъ.

— Освѣтътъ паразититѣ, има ли и други животни, които е дозволено да се убиватъ, безъ да се създава карма?

— Всичко, което хората сж създали, е черупки и може да се унищожи.

— Ако нѣкоя змия дойде и ухапе нѣкое отъ нашитѣ дѣца, трѣбва ли да я убиемъ?

— Змиитѣ не хапятъ хората отъ новото учение. Не трѣбва да се убиватъ. Тѣ сами ще си огминатъ, безъ да ги убивате. Дървеницитѣ и въшкитѣ, които сж създадени отъ колективния човѣкъ, може да се убиватъ. Ще кажете: защо Господъ проклѣ змията? Господъ, наистина, проклѣ змията така: „Проклетъ е свѣтътъ поради тебе“, но то значи: проклетъ е дѣто те е родилъ съ такива желаня, стремежи и наклонности. Тѣй че, ако нѣкое вѣдно животно не ни напада, ние нѣмаме право да го убиваме.

— Ако нѣкое отъ хищнитѣ животни, като бѣсно куче, вълкъ или друго нѣкое животно нападне и станатъ жертва много дѣца, не трѣбвали да му теглимъ куршумъ и да избавимъ другитѣ?

— Това сж второстепенни въпроси. Изобщо трѣбва да знаете, че всичко човѣшко ще трѣбва да изчезне, и ще остане Божественото.

— Какъ да се наричае?

— Ученици на Бѣлото братство. Всички религии сж методи на Всемирното Бѣло братство. Съ тѣхъ то иска да сближи народитѣ. Пратеницитѣ негови създаватъ и ръководятъ религиитѣ.

— А философитѣ и проповѣдницитѣ на безбожието?

— Тѣ сж членове на черното братство. Дѣѣ братства се борятъ, кое отъ тѣхъ да завладѣе свѣта — човѣчеството. Спиритизмътъ и теософията сж методи на Бѣлото братство; тѣ подготвятъ пътя му.

— А онѣзи религиозни учения, които не сж успѣли?

— Тѣ сж опити — въведение. Организирането на свѣта се дължи на Бѣлото братство. Провинили се нѣкой, поставенъ да работи, отклони ли се отъ пътя, който това братство му посочва, то го праща нѣкъдѣ, отдѣто да бѣде безопасенъ за хората, както, напр., прати на о. Св. Елена Наполеона, който искаше да поѣмахне феодализма и да даде права насока на църквата, обаче не устоя докрай, и затова падна.

— За Бѣлото братство апостолъ Павелъ загатва въ посланието си къмъ евреитѣ — гл. 12, а какво става съ послушнитѣ и непослушнитѣ, говори се у Йова — пакъ гл. 12. Въ архивитѣ на Бѣлото братство се пазятъ всички тайни и всичко добро — нѣма нищо пропуснато. Ржководителитѣ на това братство сж горѣ — тамъ се посветяватъ, а долу работятъ. Всички светии сж негови членове и дѣйствуватъ отъ Божие име, чийто Духъ се проявява въ разни времена и въ различни методи — религии, учения и т. н. (Цадени на 22. августъ 1919 г., петъкъ, 2 ч. слѣдъ пладне)

(ПРОДЪЛЖЕНИЕ)

Когато се опирате на дърветата, съ цѣль да се лѣкувате, добрѣ е да стоите отъ 5—30 минути облепени съ гърба си, а главата ви да бжде малко наклонена. Когато стоите на камъкъ, трѣбва да стоите около 1—2 часа. Хубави мѣста за лѣкувано сж камениститѣ, защото, като стоите върху камънитѣ, намагнитизирате се. Такива камъни има, напр., въ Арбанаси. Тѣ не трѣбва да сж ржбести, защото прѣзъ ржбоветѣ имъ ще изгичатъ магнитнитѣ сили. Камънитѣ сж особено лѣковити прѣзъ септемзрий. Червенитѣ коне сжщо иматъ много магнетизъмъ, затова язденето върху тѣхъ е добро.

Когато се правятъ слънчеви бани, добрѣ е да сте облѣчени въ бѣли или яснозелени дрехи — тѣзи цвѣтове сж хубави. Важно е изпотяването. Ако сте на открито мѣсто, завийте се съ

тъчка мушама. Когато се лѣкувате по този начинъ, трѣбва да съсредоточите мисълта си да се излѣкувате направо отъ природата.

Ако стане нужда да викате лѣкаръ, не викайте такъвъ, който да не е въ хармония съ вашитѣ сили. Инжекциитѣ, които правятъ лѣкаритѣ, не сж толкова полезни.

Ако ви дойде нѣкоя болестъ — тя е за изпитание: — затова, макаръ и да страдате, издрѣжете си я, за да калите характера си. Страдание отъ болестъ е въ реда на нѣщата. Не издържите ли болестъта, ще ви дойде друго страдание.

— Какзи трѣбва да бждатъ отношенията помежду ни и къмъ по-слабитѣ икономически?

— Защо не ни е възможно днесъ да реализираме комуната?

— На тѣзи два въпроса нѣма да ви отговоря, защото не искате да ги разрѣшите.

— Какво би трѣбвало да направи единъ баща или майка, когато видятъ, че тѣхнитѣ сине или дѣщери иматъ нѣкои пороци, напр., крадатъ, играятъ на комаръ и др.? Дали не се дължатъ тѣзи пороци на обсебване?

Този въпросъ е трудно да се разрѣши, нали, защото майкитѣ и бащитѣ търсятъ полесенъ методъ да поправятъ дѣщата си. Въ такъвъ случай, отъ чисто окулно гледище, за да се излѣкува възиятъ синъ или дѣщеря, ще имъ дойде нѣкоя сериозна болестъ, въ която животътъ имъ ще дойде на косъмъ. Родителитѣ още при първото заболѣване ще се уплашатъ, ще започнатъ

да се молят да не умре дѣтето, но съ това всичко пропада. Трѣбва у сина или дѣщерята да дойде единъ краенъ процесъ, който да внесе нѣкаква примѣна, нѣкакво физическо или морално сътресение. Тѣй че, разболѣе ли се вашиятъ синъ, не се плашете и не бързайте да го излѣкувате, а го оставете, докато организъмътъ му се изтощи. А родителитѣ, съ силното си желание да се подобри, го спиратъ на срѣдата на неговото лѣкуване. Вие спирате болестта съ лѣкарства, и болниятъ физически се излѣкува, но духовно не.

— Зная единъ случай (обажла се една сестра, дѣто синътъ на едно семейство заболѣ много сериозно, и лѣкарътъ се произнесе, че нѣма да оздравѣе, затова го причестиха. Но съ силни молитви той оздравѣ, защото обѣща, че, като оздравѣе, ще бѣде послушенъ, ще има вѣра въ Бога и т. н. Като оздравѣ, обаче, забрани обѣщанието си: започна да нагрубѣява родителитѣ си и дори казваше на баща си: „Ти си магаре, защото не можа да ме излѣкувашъ“.

— Той, разбира се, не се излѣкувалъ духовно, не почерпилъ урокъ отъ дошлото страдание.

— Нѣма ли окултенъ методъ, по който да свързватъ онзи, който го обсебва?

— Има. Ще трѣбва да го хипнотизирате 1—2 пѣти и да му внушите.

— Но съ това нѣма ли да се спре неговата карма?

— Това е именно.

— Когато дойде болестта, тя докарва по желанието на родителитѣ или по други нѣкои причини ?

— Не, по закони, които стимулиратъ неговата карма. Има много начини, но не е позволено да се казватъ. Тѣ сж свети нѣща, и нарушителите ги, тѣ ще ви се отразятъ злѣ. Единствениятъ методъ, когато синъ ви краде, собира, продава, създава ви главоболия, или когато дъщеря ви води безжтень животъ, е слѣдниятъ: поровете се въ вашия миналъ животъ, вижте какво сте сгрѣшили прѣдъ Бога, направете прѣдъ него такава изповѣдь, че да не остане никаква скрита мисль въ васъ. Щомъ синъ ви краде и пакости, ще обѣщавате, че ще изплатите всички материални щети, които ще направи, като помогнете на бѣднитѣ. Може да ви струва това 20—30 хиляди лева, обѣщайте да ги дадете: иначе, и паритѣ ще похарчите, и пакостта ще прѣтърпите — въ бъдеще пакъ ще краде и ще краде повече.

— За да краде и обезчестява, дължи се на обсебване; нѣма ли нѣкоя висша сила, да тури виновника на мѣстото му ?

— Бащата и майката трѣбва да иматъ тази сила, че да могатъ да освободятъ сина или дъщеря си отъ онзи, който ги обсебва. Ако имаше добро общество, то щѣше да имъ въздѣйствува, но при сегашнитѣ порядки това не е лесно.

— Ако откажатъ родителитѣ да плащатъ ?

— Въ бъдеще синътъ ще краде повече.

— Когато при нѣкой сеансъ единъ отъ при-
сѣдствующитѣ е обсебенъ и започне да лудува,
и има даже опасностъ за живота му, кой е най-
лесниятъ методъ да се освободи човѣкътъ ?

— Молитва и обратни паси.

— Кой е най-лесниятъ и безопасенъ способъ,
който би могълъ да употреби единъ духовенъ
човѣкъ, за да влѣзе въ сръзка съ духовния
миръ и да получи отъ тамъ нѣкакво откровение
или съобщение ?

— Чисто сърце. За да постигне човѣкъ чи-
стота на сърцето, най-първо трѣбва да бжде
чръзмѣрно търпѣливъ, милостивъ, да има тол-
кова непоколебима вѣра, щото никакви неща-
стие, никакви страдания да не може на го раз-
колебаватъ ; да бжде еднакво спречелливъ къмъ
себе си и къмъ другитѣ, да бжде безкористенъ
и самоотверженъ.

— Тѣзи сж качества, които трѣбва да при-
тежава всѣки, обаче ние искаме да знаемъ
способи.

— Когато успѣете на концентрирате ума си
и да се поздигнете — ето способитѣ.

— Какътъ е смисълътъ и съдържанието на
кръста, на кръщението, на вѣнчанието, на палене-
то свѣщи и кандила — изобщо, на религиознитѣ
символи и обряди, ако може да ни кажете ?

— При вѣнчаването най-важни нѣща сж
пръстенътъ и вѣнецътъ. Изобщо тѣ нѣматъ ни-
какво практическо приложение ; тѣ сж чисто ми-
стически и нѣма нищо да ви ползуватъ.

— Какъ ще се познае човѣкъ, който лъже ?

— По очитъ ще го познаете: има извѣстни признаци, безпогрѣшни, по които не може да се излъжете. Има ли ги нѣкой човѣкъ, нѣма съмнѣние, че лъже, нѣма ли ги — ще се резервирате. Ако ви обясня признацитъ, ще почнете всички хора да подозирате. Тази материя е деликатна. За оногова, когото подозирате, може да се помолите и, ако има прѣстѣпления у него, той ще се прѣвърне на нѣкое животно. Ако знаете да тълкувате тѣзи емблеми, ще имате напълно разрѣшенъ въпроса. Невидимиятъ свѣтъ е много внимателенъ и по нѣкой пиктъ не иска да извади налице прѣстѣпленията на хората, държи ги затворени. Безопасно е за онѣзи, които се освобождаватъ, а опасно за другитъ.

— Много пжти нѣкои наши постѣпки, които ние считате за грѣхове, въ духовния свѣтъ не сж грѣхове, а добродѣтели, и това, което ние не считате за грѣхъ, въ духовния свѣтъ го иматъ за грѣхъ. Напр., момъкъ цѣлуе мома, тукъ го считате за грѣхъ, но въ духовния свѣтъ го смѣтатъ за добродѣтель: тази мома щѣше да се разврати, и момъкътъ, като я цѣлува, свава нейнъ идеалъ и съ това я спасява.

— Въ духовния свѣтъ сж важни мотивитъ на дѣйствиата.

— Напр., нѣкой ви открадне пари. това въ духовния свѣтъ се счита за добро, а нѣкога, като ви дадатъ пари, това може да се счита за зло — въ зависимостъ отъ резултата на сторената постѣпка. Но има извѣстни прѣстѣпления, за които и въ духовния свѣтъ нѣма прошка. То

сж моралнитѣ прѣстѣпления. Морално прѣстѣпление е, ако убѣдите нѣкого, че нѣма Богъ; съ това вие потопявате душата му въ мракъ, огъ който не може да излѣзе, линавате го отъ най-великото благо въ живота. Когато покзарите сърцето, волята и ума на човѣка, това сж сжщо морални прѣстѣпления. Въ духовния свѣтъ наказватъ много строго за такива прѣстѣпления. Противъ тѣхъ сж говорили и еврейскитѣ пророци.

Отъ 9/22. септемврий да се прилага законъ за десѣтка. Въ прилагането на този законъ вие ще калите вашето сърце, умъ и воля. Какви ще бждатъ резултатитѣ отъ прилагането на този законъ, това ще видите слѣдъ хиляди години.

Отъ наше гледище Св. Богородица е любовъ, Христосъ мждростъ, а религията — това сме ние. Христосъ е Божествената мждростъ, която се проявява чрѣзъ любовта. Религията е връзката. Любовта и мждростта се съединяватъ, за да ни създадатъ. Иисусъ, като дойде на земята, взе формата на човѣкъ, за да покаже, че любовта ражда хората. Мжжетъ трѣбва да любятъ женитъ си по Бога, а женитъ да ги почитатъ по Бога. Жени или мжже, които нѣматъ никаква любовъ и мждростъ, не сж религиозни. Въ Бѣлото братство женитъ и мжжетъ сж разни. Когато мжжътъ замѣства жената, той е жена и обратно.

Ониѣ велики народи, които сега разрѣшаватъ важни въпроси, ако не се подчинятъ на Божията воля, ще станатъ по-малки отъ българския народъ — ще бждатъ наказани.

Важно е сега моралното падане и подигане на човѣка. Онѣзи, които паднагь морално, ще останатъ за хиляди-хиляди години назадъ. Всичко, което става сега, става по Божията воля. Болшевицитѣ вършатъ онова, което е прѣдсказано — ни повече, ни по-малко.

Ако българскиятъ народъ ви приеме като добръ дошли у него, всичко ще му върви на добръ, но, ако не ви приеме, на злъ ще му върви; ако той приеме учението, което му носите, Господь ще го благослови; ако не го приеме, ще бжде наказанъ. Ако ви приеме, нѣма да плаща контрибуция, но, ако не ви приеме, контрибуция ще плаща.

(Дадени на 22 августъ 1919 г., петъкъ, въ 4 ч. и 30 м. слѣдъ пладне)

VIII.

ПРАВИЛНОТО РАЗБИРАНЕ НА ИНДИВИДУАЛНИЯ, ОБЩЕСТВЕНИЯ И ДУХОВНИЯ ЖИВОТЪ.

Говоря ви за индивидуалния, общественя и духовния животъ на човѣка, не и за политическия, защото той е външна дреха и защото, като разберете тритѣ първи вида животъ, вие ще разберете и политическия. Жена, която ражда дѣца, знае какъ да си приготви пеленитѣ, какъ да ги ушие. Азъ уподобямъ политическия животъ на пелени. Вложете въ душата си слѣдната мисль: планътъ на нашия сегашенъ животъ е прѣдвидѣнъ още прѣди 250 милиарди години, и

тоя планъ ние не може да го измѣните. Той ще се измѣни самъ по себе си въ слѣдното ви слизание на земята. Всички ваши съвѣршени нещастия, несполуки и неразбирания се състоятъ въ това, че вие си правите съ нови планове за живота. Прѣстанете да правите това.

Схемата на сегашния ви планъ на животъ седи въ добродѣтелята, която ще се прояви човѣкъ вашия физически животъ — вашето тѣло. Последното ще развие всички сили, всички елементи, всички възможности, които ще дадатъ форма на човѣшкия духъ, форма на неговитѣ прояви — добродѣтелята. И тъй, добродѣтелята прѣдстава земята въ нейното твърдо състояние. Въ духовния свѣтъ подъ „твърдо състояние“ се подразбира всѣкога резултатътъ; добритѣ послѣдствия.

Правдата прѣдставя водата на земята: каквото е водата по отношение на твърдата почва, такова е отношението на правдата къмъ човѣшкия животъ, защото тя е, която смекчава твърдитѣ тѣла. Хора, които сж се озлобили, атвърдили сж се, защото нѣматъ правда, а онѣзи, които сж станали меки, иматъ правда. Жена или мъжъ, които иматъ правда, които иматъ пражо, се смекчаватъ. Дайте на единъ човѣкъ пражо, не въображаемото, а сжщественото, което той иска, което му се пада, и той ще омекне. Сжщото нѣщо е и съ растенията: сжщественото за тѣхъ е водичката. Когато се озлобите единъ спрямо другъ и станете твърди, това тълкувамъ съ липса на влага у васъ — на правда. Отдѣ

ще намѣрите тази влага — тази правда? Ще я вземете отъвнъ, отъ извора, и ще я налѣете въ вашата саксия. Тази влага се налива прѣзъ ушитѣ по 1—2—3 капчици и отъ тамъ влиза въ мозъка. Като налѣятъ тази влага въ ушитѣ на жената и ѝ кажатъ: „Слушай, отстъпвай на мъжа си!“ жената отива при мъжа си и му казва: „Моля ти се, извини ме“, и съ това тя му налива прѣзъ ушитѣ отъ същата влага. Мъжътъ казва: „А, ти налѣ и менъ вода въ ушитѣ“, и ѝ прощава. Най-добриятъ методъ е, да отдаваме на всѣки човѣкъ правото, което му се пада, защото, както водата е необходима за растенията, за организираниѣ същества, тъй и правдата е необходима за нашитѣ умове, души и сърца. Безъ нея растежъ не може да има. Всѣки, който иска да еволюира правилно, непременно трѣбва да влага правда въ себе си, въ другитѣ, а тѣ — въ него. Който не върши това, той е голѣмъ прѣстѣпникъ. Схващате ли ме ясно? Когато трѣбва да кажете правдата, истината, кажете я, макаръ и земята да се обърне съ главата надолу, дори когато това ви коштува и живота. Немá, ако се запали къщата на нѣкого, вие ще я оставите да гори, и нѣма да я заливате съ вода, докато не получите разрѣшение отъ господаря и да гасите? Ще заливате и безъ позволение, защото, ако не сторите това въ дадения моментъ, цѣлата къща ще изгори. Много пѣти се питате: „Какво ще кажатъ хората, ако кажа истината“? Каквото и да кажатъ хората, заливайте къщата съ котли в ѳа, и я

гасете. Принципъ, който нѣма никакво изключение, е този : поливайте, и свършена работа. Запивайте съ вода всѣка къща, която гори ; поливай съ вода всѣко сухо цвѣте ; отдавай право на всѣки обиденъ, оскърбенъ човѣкъ. Но какво ще каже свѣтътъ ? Какво то и да каже свѣтътъ, не мислете за послѣдствията, защото вие страдате отъ това, че сѣ искате да угаждате на хората, на свѣта. Кажете : „Отсега нататъкъ искамъ да угоди на Бога“.

Та, отсега нататъкъ искамъ да поливате хората съ вода, защото всѣки отъ васъ е едно цвѣте. Въ висшия свѣтъ вие сте саксии цвѣтя, растения, а мислитѣ ви въ духовния свѣтъ сж рози, каранфилчета, слизи, ябълки, круши и други плодове. Въ свѣта сжществува само едно право — Божественото, а не човѣшкото. Само съ това право ще обърнемъ свѣта, ще го тикнемъ въ посоката, въ която трѣбза да вързи. Нѣма никаква сила въ свѣта, която може да се противопостави на този Божественъ пътъ, на тази Божествена правда. Цѣлото пространство, цѣлото небе и всичката земя сж заобиколени съ хиляди и милиарди сжщества, които идатъ съ своитѣ оржжия, да направятъ всичко на пухъ и прахъ. Това е прѣдвидѣно. Отъ това, което виждате сега въ свѣта, нѣма да остане нито поменъ, даже и архизитѣ ще излезнатъ. Въ бъдеще ще останатъ само картини отъ сегашното. Отъ стария свѣтъ нѣма да остане нищо въ новия, сир. нищо старо нѣма да влѣзе въ новия свѣтъ. Като слушате това, вие ще се изплашите.

Христосъ казваше на ученицитѣ си : „За да влѣзете въ Царството Божие, вие трѣбва да се родите изново“. И когато Никодимъ запита : „Може ли старъ човѣкъ да влѣзе въ утробата на майка си и да се роди изново“ ? Христосъ му отговори, че старъ човѣкъ не може да влѣзе въ утробата на Божествената си майка, докато не стане малко дѣте; че стариятъ човѣкъ, стариятъ свѣтъ трѣбва да си замине и че опзи, който иска да влѣзе въ Царството Божие, който иска да служи на Бога, който иска да го люби, трѣбва да стане като малко дѣте; че Царството Божие е за малкиятъ дѣца. Това е великото спасение, великото новорождение за всички.

Любовъта е центъръ на човѣшкия духъ, изворъ на живота. Да любимъ, значи да сме на мѣрили онзи изворъ, който постоянно извира отъ насъ. Коя бѣше онази жена при извора ? Самарянката. Христосъ ѝ каза : „Азъ ще ти дамъ жиза вода“, повъ животъ, който ще извира, чийто изворъ изтича само отъ любовта. Следователно, ние трѣбва да възприемемъ любовта, или да отпушимъ старитѣ извори, които сме запушили, иначе ще умремъ отъ жажда. Трѣбва да прѣвърнемъ старитѣ извори въ нови, сир., отъ душитъ ни трѣбва да извиратъ извори на любовта. Любовта е свѣтъ, безъ който Духътъ не може да живѣе. Ако ме питате, що е любовъ, азъ я опредѣлямъ така : любовта е свѣтъ, дѣто живѣе Божествениятъ Духъ. Ней-великиятъ, най-възвишениятъ свѣтъ, който знаятъ старитѣ мѣдрети : Христосъ, е любовта. И когато каз-

вать, че Богъ е любовъ, подразбирамъ сжщината, отъ която произлиза всичко. Отъ иззора на любовта милиони години ще произлизатъ всички свѣтове.

Друга добродѣтель е мъдростъта. Мъдростъта означава свѣта на вѣчнитъ Божествени форми, изгъкани отъ любовта. Когато говоря за любовта, подразбирамъ любовъ, която означава сжщината, сир., самия животъ. Нѣкои наричатъ любовта душа или духъ, но и въ единия и въ другия случай тя е сжщината на човѣшкия животъ. Въ това разграничение мъдростъта прѣдставя формитъ на хармонията, на музиката и на поезията въ свѣта. Музиката принадлежи на мъдростъта, и всичко, което човѣшкото ухо и човѣшкиятъ съикъ могатъ да схванатъ, то е нейно. Поезията е дъщерята, а музиката — синатъ. Затова мъжкиятъ полъ е по-грубъ отъ женския — момчетата по-груби отъ момичетата. Музиката не е тъй нѣжна, не е тъй деликатна, както поезията; ников инструментъ не е тъй нѣженъ, както поезията: сѣ прави извѣстни презгазини. И тъй, мъдростъта е свѣтъ, въ който се криятъ отъ незапомнени врѣмена всички нѣща, които Богъ е създалъ, всички нѣща, които възвишенитъ духове сж създали, и всички нѣща, които ние сме създали на земята; затова този свѣтъ е достояние на насъ. И тъй, мъдростъта съставлява атмосферата, въ която живѣе човѣшкиятъ духъ. Азъ ви говоря върху практическата страна на въпроса, върху психологията

на този въпросъ, а не върху анатомията, нито върху физиологията на менталното поле.

Друга добродѣтель е истината. Тя съставя свѣтлината и топлината на човѣшката душа, и затова я наричатъ свѣтъ на душата. Само въ свѣта на истината може да се намѣри цѣната на всички нѣща. Тамъ се оцѣнява, тамъ се сформирава човѣшката карма. Въ този свѣтъ се намиратъ възпитѣ, чрѣзъ които се опрѣдѣля, какъвъ ще е бъдещиятъ човѣшки животъ, какво направление и какви сили да му се дадатъ и т. н. Отъ тамъ се черпятъ всички възможности. Когато казвамъ, че трѣбва да сте добродѣтелни, схващате ли какви трѣбва да бъдатъ вашитѣ съотношения? Трѣбва да имате почва, на която да стѣпите. Когато казвамъ, че трѣбва да сте справедливи, значи трѣбва да имате влага, която е носителка на живота. Когато казвамъ, че трѣбва да сте умни, интелигентни, мъдри, значи трѣбва да имате атмосфера, която да прѣнася сѣмената отъ едно мѣсто на друго, и да се поливатъ тѣзи сѣменца, докато израснатъ. Когато говоря за Божествената любовъ, подразбирамъ всички възможности, които сж скрити въ всѣко живо зрънце, всички сили, които сж скрити въ всѣко живо сѣменце, и съ тѣзи възможности и сили да използвате елементитѣ на външния свѣтъ за изграждане на новия животъ. Когато любовта дойде на земята, тя дава възможностъ на всѣко сѣме, на всѣко живо зрънце да расте и да се развива. Понеже истината е свѣтлина и топлина, тя е тѣсно свързана съ любовта и

дава възможност на любовта да развива скритите сили отвътрѣ навънъ. Мждростѣта оформява тѣзи скрити сили и ги туря въ редъ и порядѣкъ. Приложете тѣзи думи въ себе си, до колкото ги схващате. Писанието казва : „Двоеумниятъ човѣкъ е непостояненъ въ всичкитѣ си пѣтища“. Защо ? Защото нѣма почва. Всѣки трѣбва да има основа, върху която да гради, почва сж добродѣтелитѣ. Христосъ казва, че човѣкъ, който нѣма добродѣтели, прилича на онзи, който съградилъ кжщата си на пѣсъчлива почва, сир. почва безъ добродѣтели. А човѣкъ, който има добродѣтели, прилича на онзи, който построилъ кжщата си на канара ; здравата почва е мждростъ. Ако не сте добродѣтелни, животътъ ви ще се събори заедно съ зданието и ще ви затисне отдолу.

Методи за приложение.

Вие се колебаете въ нѣщо, не знаете кой пжтъ въ живота да хванете, не знаете кое учение е право, за да го възприемете : дали православното или евангелското, дали учението на Библията или науката, изобщо въ борба сте. При такива случаи кажете на ума си : азъ искамъ да бжда добродѣтеленъ, и свийте юмрука си. Ако у васъ се роди нѣкакво противорѣчие, то е споръ, който става между интеллигентнитѣ духове вътрѣ въ васъ ; свийте юмрука си и кажете : „азъ искамъ да бжда добродѣтеленъ“. Поуспокоите се малко, дожда изново борбата — този споръ ; пакъ сзийте юмрука си и кажете : „азъ искамъ да бжда добродѣтеленъ“. При всѣко

казване на тѣзи думи — единъ, два, три или повече дни, мѣсеци или години — у васъ ще се прояви една Божествена свѣтлина, умътъ ви ще започне да се разсвѣтлява. Това значи да бъдете добродѣтелни въ Бога. Когато Христосъ казва: „Азъ съмъ лжтътъ“, подразбира се: азъ съмъ добродѣтеля, лжтътъ, по който може да ходишъ въ безопасностъ.

Стекатъ се условията въ живота ви така, че, като започнете нѣкаква работа, не ви вързи; започнете друга. Дѣцата ви умиратъ, кждата ви се събаря, приятелитъ ви гонятъ, и вие се слисате, не знаете какво да правите; стиснете юмрука си и кажете: „азъ искамъ да бъда справедливъ“. Продължавайте така мѣсецъ, два или година, и ще забѣлжките, какъ тѣзи нѣща започватъ да отгизватъ. Когато свиете юмрука си, всички мъчности се побѣждаватъ, и то много лесно. Вие сте стари философи, съмнѣвате се и си казвате: „не знамъ, дали, като свия юмрука си, ще уотѣя“. Щомъ търсите правдата, ще успѣете. Мислете, че всички нещастия ви сполетяватъ, защото не сте справедливи. Трѣбва да намѣрите влага, да я постажите на мѣстото, и всичко ще се поправи. Отсега нататкъ искамъ да казвате: „ние искаме да носимъ Божествената пражда въ себе си, затова на всѣко растение, на всѣки човѣкъ ще я дадемъ“. Тогава всичко ще бѣде изобилно, всички ще се задоволятъ и ще започнатъ да растатъ. Когато срѣщнете нѣкой човѣкъ да ви се оплаква, стиснете ржката си и кажете: „ние ще ви дадемъ

Божествената правда“, и си отминете по пжтя. Попитайте го, вѣрва ли въ това? Ако не вѣрва, нѣма да услѣе въ нищо, но, ако вѣрва, ще му се даде всичко. Той трѣбва самъ да отвори устата си, за да му се налѣе вода; ако зжбитѣ му сж стиснати, отъ дѣ ще му се налѣе вода? Това е алеторично. Ржката, юмрукътъ, които свизате, показва, че вие хзащате Господа, който е въ васъ, и праздата, която е вънъ, а това значи, че ще далете нѣкому празда. Какъ може да дамъ нѣкому правца? Срѣщна нѣкой, който ми се оплаква, че му откраднали хиляда леза, азъ извадя, та му дамъ толкова пари; съ това не възстановявамъ ли Божията правда? Имате ли правда, всѣкога можете да възстановите Божията правда. Обрали нѣкой боленъ човѣкъ, и дохаждатъ да ме питатъ да го лѣкувамъ ли? Ако имате пари въ кесията си лѣкувайте го, ако нѣмате пари, не може. Този методъ е за васъ, които искате да бъдете ученици, а не за свѣта. Направете тѣзи опити, та идната година, като се срѣщнемъ, ще видя какъвъ е резултатътъ отъ това свиване на юмрука, дали сте го свивали по всички правила. Отварянето на ржката показва, че сме свършили работата, която ни е прѣдстояла, а свиването, че вършимъ работа. Когато дигнемъ нагорѣ ржцѣтъ си и се помолимъ, това означава: „Господи, свършихме вече работата си, дай ни друга работа“.

Другъ методъ: смуцава ви нѣкой въпросъ, не можете да го разрѣшите — кажете въ себе си: „азъ искамъ да бжда мждъръ“. Мислете

върху тази дума, свизайте юмрука си и поздравяйте я често. Съ честото повтаряне на тази дума вие ще създадете въ себе си условия, за да се събудят въ васъ извъсгнни спящи чувства. Вие не знаете каква сила има всѣка произнесена дума. Прѣзъ тази година азъ ще ви свържа съ всички магнетични сили. Ако прѣзъ годината изговаряте всички думи, които ви казвамъ, вие ще имате отлични резултати. Свържете ли се прѣзъ другата година, вие, и да искате да направите нѣщо, нѣма да успѣете. Често ме питате : „какво да правимъ ?“ Свизайте юмрука си и пожелавайте да бъдете мъдри.

По сѣщия начинъ казвайте : „Господи, азъ искамъ да любя“. Нѣкои казватъ : „Господи, изпълни душата ми съ любовъ“. Любозъта не иде отъ вѣнъ. Свийте юмрука си и кажете : „Господи, азъ искамъ да любя“. Като свивамъ юмрука си, то значи, че азъ искамъ да влѣя въ васъ любовъта, та да разберете какво значи тя. Тази година ще свия юмрука си срѣщу всинца ви и по този начинъ ще влѣя въ душитѣ ви това, което никога не сте имали. Това сѣ принципи, върху които нѣма нужда да правите никакви разисквания, никакви философствования. Приложете ги по който и да е начинъ. Ще ви дамъ нѣкои методи, които да прилагате, когато нѣмате успѣхъ въ работата си, или по-право за уякчаване на всичко казано досега.

За уякчаване на побродѣтелята всѣки отъ васъ прѣзъ тази година ще посади по 10 сѣмки отъ сливи, 10 сѣмки отъ ябълки, 10 сѣмки

отъ череша и 10 сѣмки отъ круши; ще ги на-
торите добръ и ще ги наглеждате. Ако имате
своя градина, ще ги посадите въ нея, ако нѣ-
мате своя, то въ градината на нѣкои ваши по-
знати; но, ако и тамъ не може, то нѣкъдѣ въ
гората. Ако искате, може да ги посадите въ нѣ-
кое сандъче или саксия. По този начинъ ще
проучите условията за посаждане и отглеждане
на плодни дървета. Ако не може да посадите
нѣколко дръвчета, какъ бихте могли да посадите
вашиятъ мисли? Божествениятъ законъ изисква
да сте точни въ най-малкитѣ нѣща, затова, ако
сте колебливи въ изпълнението имъ, нищо нѣма
да излѣче. И всѣко нѣщо искамъ да вършите
добро и олно.

За уякване на справедливостта ще
прилагате слѣдния методъ: прѣзъ годината ще
полѣете вода на 40 плодни дървета, било въ
вашата градина, било въ градината на ваши
познати, приятели или въ нѣкое лозе, или къ-
дѣто и да е другаде. При поливане на дърве-
тата ще свивате юмрука си и ще казвате: „азъ
искамъ да бъда справедливъ“. То значи: както
азъ поливамъ дръвчетата, така и Господъ ще
полива слѣдъ мене. Съ това вие поставяте една
солидна основа на вашия животъ, и искамъ да
ви науча да служите първо на растенията, а
послѣ на хората, защото растенията ще ви оцѣ-
нятъ. Човѣкъ, който е готовъ да полива вода
на нѣколко дръвчета, който е готовъ да изми-
нава за тѣхъ по нѣколко километра пътъ, той ще
е готовъ и на много хора вода да поднесе. Чо-

вѣкъ, който не е готовъ да полѣе на една череша, той не ще донесе никому другиму вода. Вѣрниятъ въ малкото е вѣренъ и въ многото. Единъ турчинъ въ Русе, по занятие шивачъ, всѣки день до обѣдъ си шиялъ, а слѣдъ обѣдъ лѣтно врѣме вземалъ двѣ голѣми стомни, напѣлвалъ ги съ прѣсна студена вода и трѣгвалъ отъ дюкянъ на дюкянъ да черпи хората съ студена вода. Всички го знаели за много добъръ, но си казвали, че е малко халосанъ; въ сжщностъ той се готвилъ за работа въ живота, а въ бждеще обѣщава да бжде единъ досбъръ ученикъ. Който поднесе една чаша вода на нѣкой жедеиъ, ще получи голѣми блага на онзи свѣтъ. Като почерпите нѣкого, кажете: „азъ искамъ да бжда справедливъ“. Като се черпите единъ другъ съ вода, ще придобиете учтивость, готовность да си услужвате. Като ходите на екскурзия, носете по-голѣми манерки, за да черпите повече хора. Като прилагате и изпълнявате това правило, въ година врѣме ще бждете неузнаваеми. А днесъ, като седнете на трапезата, и ви помолятъ да донесете нѣкому малко вода, вие негодувате, че ви безпокоятъ. Вие трѣбва да сте толкова внимателни, че да прѣдугаждате, кому се пие вода, и да услужвате съ готовность.

Методъ за уякчаване на истината: прѣзъ цѣлата година да намѣрите най-малко 40 сжщества онеправдани въ нѣщо или находящи се въ нѣкое нещастие и да ги успокоите въ името на истината. Напр: нѣкое дѣте е хзанало пеперудка или насѣкомо и го измжчва; спрете се и поста-

райте се да убѣдите дѣтето, да не развѣля крилцата на пелерудката или да не измѣчва на-
сѣкомото. Влѣзете въ нѣкоя къща, дѣто мж-
жѣтъ или жената сж онеправдани, намиратъ се
въ безизходно положение, никой не разбира
тѣзи огорчени души; спрете се прѣдъ тѣхъ и
кажете: „Господи, азъ искамъ да бѣжа истино-
любивъ, сир. да влѣя истината въ тѣзи души“,
„Господи, великото благо на живота, тѣй си каз-
валъ въ миналото, тѣй казвашъ и сега — Азъ
съмъ истината“; „ние искаме да работимъ и да
внесемъ истината въ нашитѣ души и въ души-
тѣ на нашитѣ ближни“. Ако постѣпвате така, като
ви срѣщна слѣдъ една година, нѣма да ви
познае.

(Бесѣда, държана на 23. августъ 1919 г., сѣбота, въ
10 ч и 30 м. прѣди пладне).

IX.

(Слѣдва втората публична бесѣда „Козмич-
ната обичъ“, държана на 24. августъ 1919 г.,
недѣля, 10 ч. и 30 м. прѣди пладне, въ модер-
ния театъръ, гр. Търново).

X.

НАЧИНЪ ЗА СЕБЕКОНТРОЛЪ.

— Бихъ желалъ да зная какво мислите да
вършите прѣзъ тази година до идната, по това
врѣме.

— Да работимъ за Господа, да се подиг-

немъ духовно, и всичкитѣ ни работи да сж извършени съ мъдростъ.

— Това е хубаво. Но искамъ да бъдете естестваени и да имате ясно понятие за работата. Ако попитате нѣкой ученикъ, какво иска да прави, ще отговори: „искамъ да уча“. Когато ви питатъ, и вие ми отговаряте: „искаме да работимъ за Господа“, вие трѣбва да постигните като ученика, който, като каже: „искамъ да уча“, като се породи въ него туй желание, търси училище — да започнете работа. Слѣдъ като намѣри и постигнѣ въ училището, ученикътъ казва ли: „азъ се моля училището да ми даде съзнание да се уча“? Не, като е влѣзълъ вече, той трѣбва да има волята да се учи. Училището може да му нареди предметитѣ, които трѣбва да учи, и да му даде само разяснения върху тѣхъ; воля да учи той трѣбва да има въ себе си. Виждамъ, вие имате желание да вършите волята Божия, но се питате какъ. Ще ви покажа какъ да я вършите.

Ще започнете съ геометрията — да се научите да чертаете. Ще си начертаете равно-страненъ тригълникъ, голѣмъ най-много до 50 см., но не по-малкъ отъ 10 см. Вжтрѣ въ него ще начертаете още два по-малки равно-странни тригълника. Голѣмината имъ ще бжде споредъ

странитѣ и полетата:

10 с/м	5 м/м
20 с/м	10 м/м

30 с/м

15 м/м

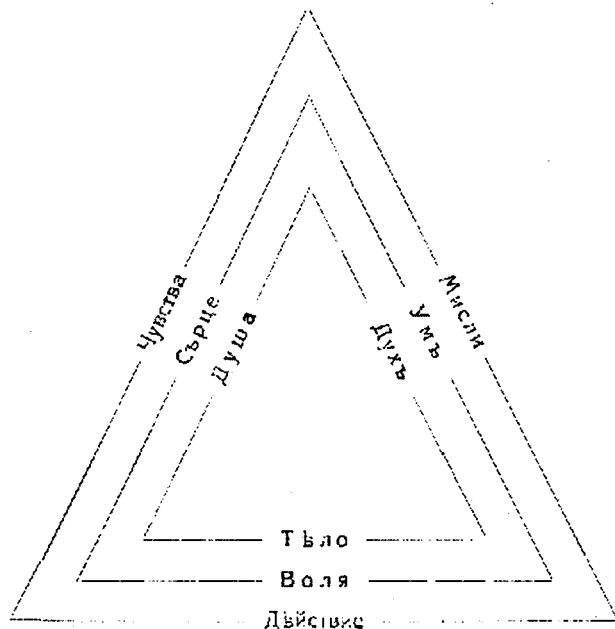
40 с/м

20 м/м

50 с/м

25 м/м

На странитѣ имѣ ще напишете както е тукъ
показано:

Трижгълника ще поставите нѣйдѣ въ стаята или ще го имате въ бѣлѣжникъ у себе и всѣка вечеръ, прѣди лѣгане, ще отбѣлѣзвате по странитѣ му точки съ съотвѣтни краски, като наблюдавате върху мислитѣ, желанията и постъпкитѣ си, доколко сте запазили равновѣсие, кждѣ сте се отклонили прѣзъ деня, кждѣ куцате, изобщо дали вървите въ пѣтя на правилното развитие. Този трижгълникъ ще бѣде една схема, който ще показва дѣ куцате най-много, дали въ ума, сърцето или волята, дали въ душата, духа или тѣлото, дали въ чувствата, мислитѣ или дѣйствиата. Законътъ е такъвъ: като направите погрѣшка, измѣнявате трижгълника, у васъ нѣма равновѣсие. Тогава ще се постараете да го възстановите. Нѣма да си легнете съ неразположение на духа, но ще гледате да въдворите хармония въ него; иначе ще съборите онова, що градите. Това, що ви давамъ, е практически методъ за самопознание и исправление.

Сега ще ви дамъ упътване съ какви краски да отбѣлѣзвате точикитѣ въ трижгълникитѣ — какъ да ги нашарите, да ги направите по-красиви.

Съ точкици	Ще отбѣлѣвате:	
Черни	Дисхармония на	{ Чувствата Мислитѣ Дѣйствиата
	Слабостъ на	{ Сърцето Ума Волята
	Упадѣкъ на	Тѣлото
Червени	Подемъ на	{ Чувствата Мислитѣ Дѣйствиата
Зелени	Подемъ на	{ Сърцето Ума Волята
Сини	Подемъ на	{ Душата Духа Тѣлото
Виолетови	Крѣпостъ на	{ Сърцето въ добродѣтель
	Непоколебимостъ и смѣлость	{ Въ истината и вѣрата
	Побѣда на	грѣха

Точкицитѣ ще се поставятъ тамъ, дѣто дѣйността и проявата сж най-силни — чернитѣ извънъ трижгълницитѣ и ще вървятъ отгорѣ надолѣ, а за основата отдѣсно налѣво; цвѣтнитѣ пъкъ ще вървятъ отдолу нагорѣ, а за основата отлѣво къмъ дѣсно.

Неволнитѣ грѣшки въ чувства, мисли и дѣйствия сж въ подсъзнанието, волнитѣ на сърцето, ума и волята — въ съзнанието, а ония на душата, духа и тѣлото — въ самосъзнанието.

Обяснение. Когато чувствата ви сж въ дисхармония, на страната на трижгълника, дѣто е отбѣлѣзано „чувства“, ще турите горѣ черна точкица. Ако мислитѣ ви сж въ дисхармония, ще поставите на страната, дѣто стои „мисли“, горѣ, черна точкица. Ако има дисхармония въ дѣйствиата ви, на страната, дѣто е писано „дѣйствие“, ще поставите черна точкица, като вървите отлѣво къмъ дѣсно. Ако сърцето ви е неразположено, усѣщате слабостъ, ще поставите черна точкица на съотвѣтната страна. Злѣ ли сте разположени, точкицитѣ ще слизатъ отгорѣ надолу, добрѣ ли сте разположени — отдолу нагорѣ. Ако цѣлия день сте добрѣ и сте доволни отъ работата си, ще поставите червена точкица отдолу нагорѣ. Ако прѣзъ деня сте правили усилия и сте постигнали нѣкакъвъ резултатъ, имате подемя въ развитието на сърцето си, ще поставите зелена точкица. Ако сте направили усилия и сте подигнали душата си въ вѣра и добродѣтель, ще поставите синая точкица. Ако сърцето ви е било крѣпко въ добродѣтель, не сте се поддали на изкушение, на грѣхъ, ще поставите на съотвѣтното мѣсто виолетова точкица. Сжщото нѣщо ще бжде и за ума и мислитѣ. Ако вашиятъ умъ и вашитѣ мисли сж спомогнали за усиляване на вашия животъ, на тѣхнитѣ мѣста ще поставите отжтрѣ трижгълника червена точкица — да по-

хвалите ума. Ако той ви е спялът живота, ще поставите черна точка. Ако видите, че вашият умъ е далъ права посока на вашия животъ, ще поставите зелена точка. Ако умътъ ви празо разрѣшава въпроситѣ на истината и вѣрата, ще си турите синя точка — нима подемъ. Ако сте били смѣли и рѣшителни въ истината и вѣрата, ще поставите виолетова точка. Ако волята ви се застѣпва за правъ и добъръ животъ, ще поставите на съотвѣтното мѣсто отлѣво къмъ дѣсно червена точка. Ако тя се застѣпва добръ за вашето саморазвитие, ще поставите зелена точка. Ако е твърда и положителна въ истината — синя точка. А ако е непоколебима въ пѣтя на истината — виолетова точка. Можете ли по тази схема сами да разрѣшите какво ще правите съ духа, душата и тѣлото си? Ще се водите по сѣщия пѣтъ. Отъ работата си върху този тригълникъ ще може да познаете дѣ сте се отклонили, за да се поправите.

Чернитѣ точки ще съберете поотдѣлно въ особенъ бѣлѣжникъ и ще ги умножите съ 2 — число на борба — споредъ съотвѣтната краска, дѣто сж поставени чернитѣ точки. Черненитѣ, означени съ 4, ще умножите съ $2:4 \times 2 = 8$; зелениитѣ, означени съ $3:3 \times 2 = 6$; синитѣ, означени съ $5:5 \times 2 = 10$; виолетовитѣ, означени съ $7:7 \times 2 = 14$; ще рече, съотвѣтната грѣшка ще поправите съ толкова добри дѣла. Както виждате, ще започнете да боравите съ математиката. Ще намѣрите чернитѣ точки, които прѣнатъ на вашия животъ, на вашето развитие,

на вѣрата, на силата ви, и на всички тѣзи числа ще турите минусъ; другитѣ сж плюсъ. Всѣко число, което сте изгубили, ще умножите съ 2. Напр., въ живота имате 4 минусъ — ще го умножите: $4 \times 2 = 8$. Цифрата 8 е законъ на Духа; той ще ви научи да работите. За да можете да изправите една своя погрѣшка съ механическа точност, непрѣмѣнно трѣбва да я умножите. Не разплѣляйте, защото дроби не учимъ. Другъ примѣръ: имате слуга при васъ и сте общали да му плащате по 10 лева на день, но му дадете само 5 лева; ако искате да попразите грѣшката си, трѣбва да я умножите съ 2, а именно $2 \times 5 = 10$. Дѣтѣ показватъ, че трѣбва да му платите два лжти повече отъ оноза, що сте му задържали, сир. 10 л. Петътѣ лева, които сте му дали, ще отидатъ за лихва. Господъ казва: „Четворно ще му въздамъ“, ще рече, и съ лихзитѣ. Вие не можете да поправите една своя погрѣшка, докато не я умножите. Имате ли да давате нѣкому 3, ще умножите съ 2 и всичко ще се свърши. Чрѣзъ умножение вие поставяте вашия умъ въ дѣйствиe и въ работа съ Божествения умъ.

Това, що ви давамъ, е за поправление, а не за наказание, защото наказанието не всѣкога поправя. Въ училищата има установени наказания за поправяне на дѣцата. А вие ще мислите и дѣйствувате по Божествения законъ; умътъ ви ще работи като какъ да ликвидирате грѣшките си. Въ духовния свѣтъ законътъ е такъвъ: послѣдниятъ часъ отъ деня и послѣдниятъ день

отъ годината компенсира, поправя всичко, и обратно. Той дава условията за ликвидирането на кармата. Впрочемъ, този законъ е вѣренъ и въ живота. Вие може да сте изгубили 365 дни, а въ послѣдния да спечелите; той компенсира всички. И обратно: може да сте спечелили 365 дни, а въ послѣдния да изгубите. Настоящиятъ день е Божествениятъ, той компенсира, заглажда всичко; той е послѣденъ день за работа. Има дни, които не сж послѣдни. Може да имате дни, но да нѣмате волове и орждия за работа. Та, не отлагайте работата си за другия день — да казвате: „утрѣ ще направя това—онова“; не, трѣбва да се мисли, че всѣка вечеръ е послѣденъ день отъ живота ви. Ако ви се приспи и не изпълните работата си, ще отбѣлѣзвате въ бѣлѣжника си, че сте били немарливи.

Въ туй себеконтролиране да нѣма никакво самоосжждане, да не ставате роби; но, като видите черна точица, умножете я на 2 и се зарадвайте, че ви се дава случай за работа. Да сждимъ постжпкитѣ си, значи да се стремимъ да се изправимъ; но да казваме: „моята работа е свършена!“ — тоза не е изправление, а самоосжждане, което ученикътъ не бива да прави.

Тази работа ще започнете отъ 9. септемврий старъ стилъ. Прѣвъ цѣлата година ще шарите тригълниците и ще си давате отчетъ за всичко помислено, почувствувано и сторено.

(Дадено на 24. августъ, недѣля, 7 ч. сутринята).

XI.

НАРЯДИ.

НАРЯДЪ I.

За 1919/20 г. Начало 21/8. септемврий 1919 г.

Прѣзъ тази година ще имате за нарядъ работа по изучване на Библията по слѣдния редъ :

Въ една торбичка ще турите надписани бюлетинки съ всички заглавия на книгитѣ отъ Библията: Битие, Изходъ, Левитъ и пр. отъ Стария и Новия Завѣтъ. Ще почнете наряда отъ 21/8. септемврий 1919 г., недѣля. На тази дата ще срѣкнете въ торбичката, и която книга отъ Библията извадите, отъ нея ще четете. Изтегленото жребие тургате въ друга торбичка или пликъ. Щомъ изчетете опрѣдѣленитѣ стихове отъ всѣка глава на книгата, ще теглите ново жребие за нова книга и т. н. Почвате да четете по ваше нареждане отъ толкова глави на день, колкото искате. Най-добрѣ, цѣлата Библия, която има 1189 глави по 66 книги, да разпрѣдѣлите по день; тогава ще имате 94 дни по 4 глави = 376 и 271 дни по 3 глави = 813, или всичко 1189 глави и отъ всѣка глава по единъ стихъ (10. стихъ). Всѣки за себе си да си състави планъ за четене и го приведе въ изпълнение. Всѣки прочетенъ стихъ ще се вписва текстуално въ специална тетрадка най-късно до вечерята сжция день. При пътуване, ако Библията не е подъ ржка, за удобство при изпълнение наряда, прѣдварително се изтегля по

жребие книгата, опрѣдѣлятъ се отъ нея стихо-
ветъ, които ще се четатъ прѣзъ днитъ на ог-
сѣтствие — пѣтуване — написватъ се въ тетрад-
ката и отъ нея се четатъ всѣки день по реда имъ.

Ставане отъ сънь: всѣки день, най късно
половинъ часъ прѣли изгрѣвъ слънце, трѣбва
да бждете накракъ, готови за работа: омити,
облѣчени, тихи, спскойни, съ миръ на духа.

Постни дни ще бждатъ онѣзи дни, въ
които нѣмаме разположение да ядемъ. Тѣзи
дни могатъ да бждатъ единъ, два и повече въ
мѣсеца. Може прѣзъ мѣсеца да нѣма постни
дни. Постътъ трѣбва да дойде по разполо-
жение, сир да бжде естественъ, да дойде самъ,
а не да бжде наложенъ — да се не чувствува
нито гладъ, нито апетитъ. Продължителността
на поста ще бжде също по разположение.
Прѣзъ траянето на всѣки постенъ день или дни
ще размишлявате върху една отъ слѣднитъ
добродѣтели: прѣзъ врѣме на първия постъ —
за милосърдието, прѣзъ втория — за радостта,
третия — за търпѣнието, четвъртия за вѣрата,
петия — за надеждата, шестия за сърцето, сед-
мия — за волята, осмия — за лъшата, десетия —
за духа, десетия — за чувствата, единадесетия
— за Царството Божие и дванадесетия — за
Божията любовъ и Божията мъдростъ. Ако
постнитъ дни надминаватъ 12, тогава ще се
повторятъ въ сѣщия редъ отъ първия, втория,
третия и т. н. постни дни.

Въ съгласие съ горното, прѣзъ врѣме на
постнитъ дни, ще се прочетатъ слѣднитъ бесѣди

отъ „Сила и животъ“: прѣзъ първия постъ — „Ето човѣкътъ“, прѣзъ втория — „Житното зърно“, прѣзъ третия — „Явлението на духа“, прѣзъ четвъртия — „Талантитъ“, прѣзъ петия — „Любовта“, прѣзъ шестия — „Служенето“, прѣзъ седмия — „Сънищата на Йосифа“, прѣзъ осмия — „Миръ вамъ“, прѣзъ деветия — „Необходимостта да познаемъ Бога“, прѣзъ десетия — „Митаръ и Фарисей“, прѣзъ единадесетия — „Страхътъ“, прѣзъ дванадесетия — „Условия за вѣчния животъ“. Ако се случатъ повече постни дни, тогава ще четете още и: „Приливи и отлизи“, „Новото основание“, „Многоцѣнниятъ бисеръ“, „Учителитъ“, „Марта и Мария“ и „Истината“. Ако се случатъ още повече постни дни, направете запитване.

Къмъ настоящето се прилага едно упътване за изпълнението на този нарядъ, въ което е систематизиранъ по седмици и дни всичкиятъ материялъ и дѣйностъ и по изпълнение на наряда.

Настоящиятъ нарядъ се дава за изпълнение на онзи членъ или не членъ, който желае да го изпълнява точно.

УПЪТВАНЕ.

ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НАРЯДА I ПРЕЗЪ 1919/20 г.

Недѣля, 21/8. септемврий 1919 г.

Седмица I. (день I. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь: най-малко 1/2 часъ прѣди изгрѣвъ слънце бждете готови за работа, тихи, спокойни.

2. Почване : размишление, молитви и четиво :

а) „За вселяване на Божествения Духъ“ — да се всели въ насъ и да разработи всичко онова, което ни е прѣподадено.

б) Изказване на мотото-лозинка „Богъ, който е любовъ и мъдростъ, чрезъ тази мъдростъ да насади въ нашигѣ души добродѣтеля“.

в) Четиво отъ Библията : прочетете най-малко десетигѣ стихове отъ 4 (3)-тѣ глази отъ оная книга на Библията, която ще ви се падне по жребие ; ако имате разположение, прочетете главитѣ изцѣло и размишлявайте. Прочетенитѣ десети стихове прѣпишете текстуално въ специална тетрадка.

Забѣлѣжка : Ако главата, отъ която ще четете десетия ѝ стихъ, нѣма десетъ стиха, то десети стихъ ще считате онзи отъ слѣдната глава, който слѣдъ нумерацията отъ прѣдидущата глава се падне десети по редъ.

3. Зазършване на сутринната молитва :

а) Добрата молитва.

б) Обливане за задържане благословието, прѣподадено при годишната срѣща.

4. Ако постите прѣзъ този день, помнете да изпълните (справка въ дадения нарядъ) :

а) Размишляване върху дадената и опрѣдѣлената добродѣтель за тоя нумеръ постенъ день или дни.

б) Прочитане на съотвѣтната и дадена за тоя нумеръ постень день или дни бесѣда отъ „Сила и животъ“.

в) Отбѣлѣзване точно въ специална тетрадка атмосферното състояние прѣзъ постния день или дни: облачно и къмъ коя часть на небосклона, ясно, тихо, вѣтровито, съ посочване насоката и силата на вѣтъра, мъгливо, студено, топло и пр.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ за дѣлата ви прѣзъ деня и отбѣлѣзване дневната точка въ тригълника (четете даленитѣ обяснения върху тригълника).

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата — понеделникъ, вторникъ, срѣда, четвъртъкъ, петъкъ и събота, до 27. септемврий включително, ще изпълнявате съотвѣтното за тия дни само отъ пунктъ 1, п. 2в, п. 3 — като почнете съ Добрата молитва и завършите съ Господнята молитва, и пунктове 4 и 5.

Недѣля, 28/15. септемврий 1919 г.

Седмица II. (день II. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь, както въ седмица I, п. 1.

2. Почване : размишление, молитва и четиво :

а) „За вселяване Божествения духъ“ — както въ седмица I, п. 2 а.

б) Изказване на мотото-лозинка отъ седмица I, п. 2 б.

Молитва за идване Царството Божие на земята.

в) Четиво отъ Библията, както седмица I, п. 2 в, съ забѣлѣжката.

3. Завършване на сутринната молитва :

а) Господнята молитва.

б) Обливане — както въ седмица I, п, 3 б.

4. Ако постишъ прѣзъ този день, изпълни отъ седмицата I, п. 4, букви а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ, както е отбѣлѣзано въ п. 5, седмица I.

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата, до 4. октомврий включително, ще изпълните съответното за всѣки день само отъ п. 1, п. 2 в; п. 3, като започнете съ Добрата молитва и завършите съ Господнята молитва, и п. п. 4 и 5.

Недѣля, 5. октомрий/22. септемврий 1919 г.

Седмица III. (день III. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънъ, както въ седмица I, п. 1.

2. Почване : размишление, молитва и четиво :

а) „За вселяване на Божествения Духъ“ — както въ седмица I, п. 2 а.

б) „За идване Царството Божие на земята“.

За благословение на нашитѣ братя по духъ, по душа, по умъ, по сърце и по сила.

в) Четиво отъ Библията — както въ седмица I, п. 2 в, съ забѣлѣжката.

3. Завършване на сутринната молитва:

а) Добрата молитва.

б) Обливане, както въ седмица I, п. 36.

4. Ако постите прѣзъ този день, изпълнете отъ седмица I, п. 4 а, б, в.

5. Вечерта, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ, както е отбѣлѣзано въ седмица I, п. 5.

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата — до 11. октомврий включително, ще изпълнявате съответното за всѣки день, споредъ както е указано въ п. 6 в, седмица I.

Недѣля, 12. октомврий/20. септемврий 1919 г.

Седмица IV. (день IV. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь, както въ седмица I, п. 1.

2. Почване: размишление, молитва и четиво:

а) „За вселяване на Божествения Духъ“ — както въ седмица I, п. 2 а.

б) „За идване Царството Божие на земята“.

За благословение на нашитѣ души и души на всички наши близки и да ни даде Богъ повече просвѣта и свѣтлина.

в) Четиво отъ Библията: — споредъ изясненията на седмица I, п. 2 в, съ забѣлѣжката.

3. Завършване сутринната молитва:

а) Господнята молитва.

б) Обливане, както въ седмица I, п. 36.

4. Ако постишъ прѣзъ този день, изпълни отъ седмица I, п. 4 а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ, както е отбѣлѣзано въ п. 5, седмица I.

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата, до 18. октомврий включително, ще изпълнявате съответното за всеки день, споредъ както е указано въ п. 6, седмица I.

Недѣля, 19/6. октомврий,

Седмица V, (день V отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънъ, както въ седмица I, п. 1:

2. Почване: размишление, молитва и четиво

а) „За вселяване на Божествения Духъ“ — както въ седмица I, п. 2 а.

б) „За идване Царството Божие на земята“.

За благословението на българския народъ, за да дойде Царството Божие въ него.

За обединението на всички християнски народи по лицето на земята.

За благословението на нашитѣ домове и на самитѣ насъ и за благословението домовеѣ на нашитѣ близки и приятели.

За идване Царството Божие въ насъ въ своята пълнота, въ сърцата ни, въ душиѣ ни, въ уловеѣ ни, въ духа ни и въ волята ни.

Да благоволи Господь да скъса всички връзки, които прѣчатъ на духовното ни повдигане и за служене на Господа.

Да даде Господь здраве, сила и животъ на насъ, на дѣцата ни, на близкитѣ ни, които искатъ да служатъ Господу.

Да се възвори Царството Божие между насъ и да благослови Господь дѣлото на веригата прѣзъ тази година.

Да благослови Господь слушателитѣ, членоветѣ и ученицитѣ на Бѣлото братство.

Да благослови и насъ съ своята милостъ, за да вършимъ добрата воля Божия всѣкога.

Ние призоваваме Господа на милостъта, Който я е изявилъ.

в) Четиво отъ Библията: — споредъ изяснения въ седмица I п. 2в съ забѣлѣжката.

3. Завършване на утринната молитва :

а) Добрата молитва.

б) Обливане, както въ седмица I п. 3 б.

4. Ако постите прѣзъ този день, изпълнете отъ седмицата I, п. 4 а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ, както е отбѣлѣзано въ п. 5. седмица I.

6. Прѣзъ другитѣ дни отъ седмицата, до 25. октомврий включително, ще изпълнявате съответното за всѣки день, споредъ както е указано въ седмица I, п. 6.

Недѣля, 26/13 октомврий 1919 г.
Седмица VI. (день VI. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь, както въ седмица I., п. 1.

2. Почване: размишление, молитва, четиво-

а) „За вселяване на Божествения духъ“ —
както въ седмица I., п. 2 а.

б) Върху връзката между законитѣ за само-
пожертвуването и възкръсението съ молба:

За въдворяване Божествената правда въ
нашитѣ сърца.

За въдворяване Божествената мъдрость въ
нашитѣ умове.

За вселяване Божествената любовь въ на-
шитѣ души.

За постигане истината въ нашитѣ духове.

За осъществяване Божествената добродѣ-
тель въ нашия животъ.

Пропускътъ на тоза е: „Господи! Изпълни
всичко тоза споредъ Духа на твоего милосърдие“.

в) Четиво отъ Библията: — споредъ изясне-
нията въ седмица I., п. 2 в съ забѣлѣжка.

3. Завършване на утринната молитва:

а) Господнята молитва.

б) Обливането — както въ седмица I., п. 3 б.

4. Ако постите прѣзъ този день, изпълнете
отъ седмица I., п. 4 а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ
отчетъ, както е отбѣлѣзано въ п. 5, седмица I.

6. Прѣзь другитѣ дни отъ седмицата, до 1. ноемврий включително, ще изпълните съответното за всѣки день, споредъ както е указано въ п. 6, седмица I.

Недѣля, 2. ноемврий/20. октомврий 1919 г.

Седмица VII. (день VII. отъ годишната срѣща).

1. Ставане отъ сънь: както въ седмица I, п. 1.

2. Почзание: размишление, молитва и четиво:

а) „За вселяване Божествения духъ“ — както въ седмица I., п. 2 а.

б) Размишление върху всичко изложено въ I.—IV. седмица включително въ п. 2 б.

в) Четиво отъ Библията — споредъ изясненията въ седмица I., п. 2 б, съ забѣлѣжката.

3. Завършване утринната молитва:

а) Добрата молитва.

б) Обливането — както въ седмица I, п. 3 б.

4. Ако постите прѣзь този день, изпълнете отъ седмицата I. п. 4, букви а, б, в.

5. Вечерята, прѣди лѣгане, индивидуаленъ отчетъ, както е отбѣлѣзано въ п. 5, седмица I.

6. Прѣзь другитѣ дни отъ седмицата, до 8. ноемврий включително, ще изпълнявате съответното за всѣки день, споредъ както е указано въ п. 6, седмица I.

Добавка— пояснение за другитѣ седмици : за нарядъ за бждещитѣ — слѣдващитѣ седмици — недѣлнитѣ и другитѣ дни отъ седмицитѣ осма, девета, десета, единадесета, дванадесета и т. н. до 52 включително се повтаря съотвѣтниятъ нарядъ за първа, втора, трета, четвърта, пета, шеста, седма седмици, споредъ както е изложено въ всѣка една — въ нейния нарядъ, сир. въ първата, осмата, пегнадесетата и двадесетъ втората седмица и т. н. ще изпълнявате единъ и сжщъ нарядъ ; въ втората, деветата, шестнадесетата, двадесетъ и третата седмици — единъ и сжщъ нарядъ ; въ третата, десетата, седемнадесетата, двадесетъ и четвъртата и тридесетъ и първата и т. н. седмици — тоже единъ и сжщъ нарядъ и пр. За останалитѣ седмици до 53 включително кръгла година.

НАРЯДЪ II.

за 1919/20 г. Начало, недѣля 21/8. септемврий 1919 г.

Прѣзъ тази година ще имате нарядъ работа по изучаване Новия завѣтъ отъ Библията, по слѣдния редъ : цѣлиятъ Новъ завѣтъ трѣбва да прочетете въ три мѣсеца единъ пжтъ, или четири пжти прѣзъ цѣлата година Начало ще е 21/8. септемврий 1919 г., недѣля. Книгитѣ ще се четатъ по редъ, начиная отъ Ев. Матей ; обаче, за облекчение, вмѣсто цѣлата глава, прсчита се отъ нея само десети стихъ при първото четене. Този стихъ се вписва текстуално въ специална

тетрадка още сжция день. Цѣлиятъ Новъ завѣтъ има 27 книги съ 260 глави; срѣдно на день, за първитѣ три седмици, се падатъ по 3 (2) глави: значи, всѣки день отъ тѣзи три мѣсеци, ще четете 3 (2) глави, десетитѣ стихове, и ще ги вписвате въ тетрадката. Прѣзъ второто тримѣсечие ще четете отъ всѣка глава шеститѣ стихове, и ще се вписватъ въ тетрадката по сжщия начинъ. Прѣзъ третото тримѣсечие ще четете отъ всѣка глава седмитѣ стихове, и ще се вписватъ по сжщия редъ. Прѣзъ четвъртото тримѣсечие ще се четатъ отъ всѣка глава дванадесетитѣ стихове подъ редъ и ще ги вписвате, въ сжщата тетрадка. Ако имате врѣме, ще прочетете, цѣлата глава. Опреѣдленитѣ нумера стихове непрѣмѣнно трѣбва да се прочетатъ и впишатъ въ тетрадката. По този начинъ отъ всѣка глава ще изваждате по четири стиха, ще четете и размишлявате по тѣхъ и ще ги вписвате въ тетрадката.

Ставане отъ сънь: всѣки день, най-късно $\frac{1}{2}$ часъ прѣди слънцето трѣбва да бждете на кракъ, готови за работа: омити, облѣчени, тихи, спокойни, съ миръ на духа си.

Постни дни ще сж четвѣртиятъ петъкъ отъ всѣки мѣсець съ продължителность, считана отъ четвѣрткъ слѣдъ залѣзъ слънце до петъкъ вечеръта слѣдъ залѣзъ слънце, ако е 24 часа, или до сжбота заранъта слѣдъ изгрѣвъ слънце, ако е 36 часа. Като правило, дължината на поста ще опреѣдѣляте споредъ разположението. Минатъ ли 24 часа, яде ли ви се, яжете; не ви

ли се яде, недѣйте се храни, посетете до напълване 36 часа.

Настоящиятъ нарядъ се дава за изпълнение на онзи сподвижникъ, членъ или не членъ, който пожелае да го изпълнява точно.

(Двата наряда сж дадени на 26. августъ, вторникъ, а упжтването — на 28. августъ, четвъртъкъ, 1919 г.).

XII.

БЕСѢДА ПО НАРЯДИТЪ.

Пжтища въ живота има много, но единъ е пжтътъ къмъ посвещение. Нарядитѣ, които ви давамъ, сж методи въ този пжтъ. Трѣбва да схзанете вжтрѣшния смисълъ на всѣки нарядъ и да го изпълнявате точно. Само тогава ще се съържете съ течението на Бѣлото братство. Въ Божествения свѣтъ ви наричатъ немирни дѣца; искамъ прѣзъ течение на годината да покажете, че вече не сте такива, като всѣки изпълни точно наряда, който ще вземе. Мнозина започватъ съ ревностъ, но спиратъ срѣдъ годината. Онѣзи, които пропуснатъ да изпълнятъ поетия нарядъ, ще бждатъ философи за земята, а простаци за Небето. Такива ще трѣбва да турятъ черна точка въ тригълника и да я умножатъ съ двѣ. Онѣзи, които изпълнятъ наряда, ще бждатъ герои и ще бждатъ благословени. И великитѣ хора много пжти сж имали несполуки, но сж полагали усилия и сж успѣвали. И вие, ако

положите такива усилия, ще научите единъ великъ законъ, който работи за благото на човѣчеството. И въ тази работа, както въ други, трѣбза да си послужите съ три нѣща: чрѣзъ тѣлото ще познаете цѣлата вселена, чрѣзъ волята ще направите цѣлата вселена да работи за васъ, чрѣзъ ума си ще накарате есенциитѣ на цѣлия свѣтъ да работятъ за васъ.

Наряди далохъ на избранитѣ дза — единъ голѣмъ и другъ малкъ: голѣма воденица иска много вода, малка — малко.

— Единъ за едни, другъ за други.

— Всѣко издаване на тайна разваля. Но, щомъ нарядитѣ сж станали на всички извѣстни, всѣки да си избере който ще — първия или втория. Голѣмия дадохъ на първитѣ, като учени, чрѣзъ жребие, Господъ да ги учи и оправи, а малкия дадохъ на глупазитѣ — достатъчно е да прочетатъ четири пжти Новия завѣтъ. Направихъ това разпрѣдѣление по двѣ съображения: въ обществото да има и глави и опашки — главата показва посоката, по която трѣбва да се движите, а опашката дава сила на движението, тя е човѣшкиятъ интелектъ. Едното, обаче, безъ другото не може. Великиятъ Духъ ще стгпче главата на онѣзи, които нѣматъ силата за движение — опашката.

При четене на Новия завѣтъ трѣбва да изучите Евангелието основно, тъй, че да дойдете въ свръзка съ Христа, именно: да проникнете какзо е искалъ той да каже. Само човѣкъ, който дъвче, когаго яде, се ползува отъ хра-

ната; сжщото е и съ изпълнението на нарядитѣ, съ четенето. Защо трѣбва Евангелието да се прочете четири пѣти? Жената, напр., ако го прочете четири пѣти, мжжъ ѝ първата година ще се подобри съ 50%, втората — съ 25%, третата — съ още 25%; ще рече, въ три години вжтрѣ ще се подобри 100%. Но трѣбва да казва: „чета го заради Господа, който живѣе въ моя мжжъ“. Четенето на Евангелието какво означава? Давашъ храна на мжжа си, който страда отъ нѣмане храна.

Божественото е, когато се чувствувате силни въ изпълнението. Речете ли отъ завистъ: „и ние ще го направимъ“ — това е земно. Вѣкога казвайте: „Господъ направи“; никогa не казвайте: „азъ го направихъ“, защото това ще бжде работа на антихриста. Това, което ви се дава, е отъ учителитѣ. Питате се: защо пѣкой е учителъ. Примѣръ. Работите съ едно длѣто, като се изхаби, вие го захвърляте и взимате друго; така и Господъ, споредъ врѣмето и работата, мѣнява учителитѣ. Глазниятъ, обаче, Учителъ въ свѣта е Единъ. Когато Господъ говори, азъ приемамъ Божественото, който и да ми го каже — учителъ, ангелъ, дѣте или простакъ: Божествениѣ думи за менъ иматъ една и сжща цѣна, отъ когото и да се изговорятъ. Пазете за себе си Божественото; бждете мостъ на Господа, а не на хората. Христосъ казва: „Азъ станахъ пѣтъ, да минагъ другитѣ“. Той казва: „говори!“ и азъ говоря. И вие спрѣмо менъ ще имате сжщото, и отношенията ви единъ

къмъ други ще бждатъ сжщитѣ. Азъ зная какъ да си очистиа считѣ отъ вашия прахъ, но другитѣ какъ ще изчистятъ своя прахъ?

Годинитѣ 1919—1920 сж особени години. Всѣка година, която прѣкарзате, е равна на сто други години; тъй че, ако прѣкарзате тази година, както трѣбва, ще отидете напрѣдъ съ сто години, а ако я изгубите, губите сто години, и нѣщо повече, защото послѣ нѣма да намѣрите тѣзи условия, които намирате сега. Като се върнете дома, необходимо е да проявите любовъ и мъдрость въ всѣко отношение — ще работите чрѣзъ мировата любовъ и козмичната обичъ. Като ги разберете и приложите, ще имате два ключа, съ които ще може да отключвате всичко. Тогава Великиятъ Баща ще каже: „доволенъ съмъ отъ своитѣ дѣца“. Господъ вжтрѣ ли е или вънъ отъ насъ? Той е и вжтрѣ и вънъ — по любовъ е вънъ, по обичъ е вжтрѣ. Любовта е видимото, обичта невидимото; обичта, обаче, е много по-дълбока. Любовта като се самопожертвува, ражда се обичта; когато любовта, умира, обичта възкръсва. Нѣкой пжтъ става обратното. Онзв, което не виждате, но което чувствувате вжтрѣ въ васъ, то е Божията любовъ.

— Родителската обичъ къмъ дѣцата не може ли да се сравни съ Божията обичъ?

— Може да се сравни, обаче трѣбва да бжде истинска. Дъщерята е еднаква съ майка си, но синътъ не е; послѣдниятъ е подобенъ на баща си. Когато нѣкой пжтъ майката обича много дъщеря си, въ послѣдната има нѣщо

мѣжко, затова я обича, защото никой не обича подобния на себе си. Ето обяснение и на въпроса: защо се женатъ хората. Но туй, което трѣбва да се обича у човѣка, то е вътрѣшното, невидимото; то е въ сжщностъ реалното. Да обичашъ тѣлото, плътта, то е лесна работа, илюзия наоколо; важното е: можешъ ли да обичашъ у другото туй, което не виждашъ, но което е сжщинскиятъ човѣкъ — неговата душа?

Сега, пакъ за наряда. Кой който нарядъ иска, него да вземе. Но въ тази работа дайте ми шише непукнато, здраво — не ща такова, което тече. Чешмата тече дѣня и ноща, но вие не сте чешма. Ако бѣхте поставени въ положението на чешма, можехте да брътвите колкото искате, но понеже не сте, трѣбва да мълчите. Ако имате сила да карате машината, и моята сила ще дойде да ви помогне; ако нѣмате или почнеге и прѣстанете, и азъ ще кажа: не сте ми потрѣбни. Които поематъ нарядитѣ, повтарямъ, въ работата трѣбва да вложатъ двѣ нѣща: трѣбва да започнатъ съ мировата любовъ и да стигнатъ до козмичната обичъ. Влѣзатъ ли въ послѣдната, ще намѣрятъ безсмъртието — ще намѣрятъ Христа. Когато Христосъ казва: „който чуе гласа на Сина чловѣческого, ще оживѣе“, Този Синъ чловѣчески чрѣзъ какво говори? Чрѣзъ любовъ и чрѣзъ обичъ. И когато той заговори у насъ съ тѣхъ отвѣнъ и отвѣтрѣ, ние оживѣваме и възкръсваме. Повѣрвайте въ силата на любовта и на обичта и ще имате животъ вѣченъ. Величието и безсмъртието на

Христа седѣше тъкмо въ тази Божествена любовъ и обичь, чрѣзъ която той се пожертаува за спасението на човѣчеството.

(Държана на 26. августъ 1919 г., вторникъ, къмъ 12 ч. прѣди пладне).